

חסרונות הש"ס

והוא ספר

קבוצת ההשמטות

כולל

כל הכרזים החסרים בתלמוד בבלי ורשי ותיסמות וראש
והנא ושי' המשניות להרמב"ם. מני או נרפסו על ידי עמנואל
באמבשתי באשטרדם שנה היא ת"ד ל"ק. וכן השלמת
החסרון חרשי הדכות ובהיא פהרשיא מני או נרפסו הראשונים
באשטרדם, עד היום.

נקבצו ונאספו

על ידי

איש נכון דעת מעיין ומחפש לבלתי גרוע דבר, ולהביא
את הכל ליחרון הכשר השלימות.

הוצאת כותבנות הרד"ק ת"ר

תשובות הרד"ק להגוצדים

הוצאת ספרים "סיני" תל-אביב
"SINAI" Publishing Tel-Aviv

©

1966

Copyright

By "SINAI" Publishing

נדפס בישראל

דפוס ,,מל"ן" בע"מ ת"א

הסכמת

הרב הגדול נאמן יעקב צבי ישרון החכם הכולל הנודע לתהלה מדיה יעקב צבי מעקלענבורג ה"ו, אכיד דקאָניגסבערג.

ב"ה

איש נבון דעת ישתדל להוציא לאור העולם את הספר הנקרא בשם קבוצת ההשמעות וכל איש משכיל יודע התועלת הגדולה, כל ישבתי ברוב ימים, ומהראוי לעסוק בימין עזרתו ולסייעו להוציא מתשבתו הטובה סן הכת אל הפועל, ולא יהיה לשום איש הגורם בנזקו, לחזור ולהרשים תוך מסך עשר שנים סיום דלמטה, ויטכור לנפשו מאלות הר עיבל העכוסים עלי שכם איש המשיב את גבול דעהו. ולשומעים יונעם.
דברי החותם מ"ק קאָניגסבערג, ניסן הבת"ר ליצירת.

יעקב צבי ב"ר גמליאל

מעקלענבורג

הודעה.

- (א) כל הדברים אשר נקטנו ונשלטנו כמים' בסוף ג'ין כה [—]. ואשר לפני ולאחריו הסו כפי הנמלל בשם אשר לפנינו עשה.
- (ב) כל הדפוס כחותיות מרובעות הם מהגמרא.
- (ג) הדפים והעמודים שמו. בסוף ג'ין כה (—) וחללם ליפטרין המורים על הסודות שבלומו עמוד, ואף אם לא הסמוינה הסודות בכל השם הדפוסים בעקבות שונים בכל זאת לא חלנו מהיעיב דום, כי הסודל ביימים לא רחוק הוא, ואם ימלא קהולא כי אללנו חנוין למשל 42 ובש"ס שלטנו יהיה 41 הלא סיטכנו לשמות, כי בגלל הדבר הזה הלא ימלא מהר אם הנקום אשר צו הסתקן למי עק הסודות שאלומו עמוד.

מכונת ההשמטה.

מסכת ברכות.

גמ' (ר' ב' 42) אמר רבי יוחנן מסני מה לא נאמר גון כאשרי
מסני שיש בה [מסלת] של שונאי ישראל] דכתיב נפלה לא
תוסוף וכו' :

(ט' ב' 41) דא"ר יוחנן לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי
ישראל ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפילו לקראת
מלכי [אומות העולם שאם יזכה יבחי' בין מלכי ישראל למלכי אומות
העולם] א"ל רבי אלעזר וכו' :

(ר' ע"ג ט"ז) עם דמדומי חמה : [שאם יזכה. לשיה' לנאה גדולתן על ישראל]
יבחי'. כמה הכנה גדולתן יוסר על האומות עכ"ל : [ההא. הו'
דכתי' יוחנן וכו' :

גמ' (י"ז א' 12) ומי מעכב שאור שבעסה ושענוד [מלכויות] יהי
רצון מלפניך וכו' :

(ר' ע"ג ט"ז) דף ל"ב ב' [מלון תמידים משכחם : [אכל למלכי אומות העולם חוסך.
גלגל יכרנוגו :] הו' דלמשכ' בקטור וכו' :

(ג"א א' 33) מימי נזרקין אפילו בפני [המלך] א"ר ישמעאל וכו' :

(ג"ד א' 27) משקלקלו [המינים] ואמרו אין עולם אלא וכו' :

(ג"ז ב' 46) דרש רב המנוא [הרואה ככל הרשעה צריך לברך חמש
ברכות ראה בכל אומר ברוך שהחייב בכל הרשעה ראה ביתו
של נבוכדנאצר אומר ברוך שהחייב ביתו של נבוכדנאצר הישע]
ראה טוב של אריות וכו' :

(ג"ח א' 8) אוכלים [אומות העולם] אומר ביוש אטמם וכו' :
(שם 23) חכמי [אומות העולם] אומר ברוך שנתן מחכמתו [לבשר
ודם] הרואה מלכי ישראל וכו' :

(שם) מלכי [אומות העולם] אומר ברוך שנתן מכבודו [לבשר ודם]
א"ר יוחנן לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל
ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפילו לקראת מלכי [אומות
העולם שאם יזכה יבחי' בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם] רב
ששת סני נהור הוה וכו' :

קבוצת ברכות ההשממות

(שם) רב שילא נגדיה ליהווא נברא דבעל [ארמית] אול אכל ביה קרצי וכו' :

(שם) כי הודר נסוק [אמר ליה ההיא גברא עביד רמנא ניסא לשקרי הכי אמר ליה רשע לאו חמרי איקרו דכתבי אשר בשר חמורים בשרם חזייה דקאול למיטרא כהו דקירנהו חמרי אמר האי רודף הוא והתורה אמרה אם בא להרגך השכם להרגו מחיה בקולסא [קמליה] אמר הואיל ואיתעבר לי וכו' :

(שם 46) והנחצ [ומסקלתה של אדום הרשע] וכן הוא אומר וכו' : (רש"י נ"ח א') והכל באים הללו למחרה : [שם יזכה לעולם הבא ויחל כבוד המלך המשיח : יבמות כמה יסר כבוד וטולי שכל פתח יוצא ממה שהיה כבוד הלאומה בעולם הזה] : הגזי לנהלל וכו' :

(נ"ח ב' ב') בתי [אומות העולם] בישובן אומר וכו' : (שם 25) ברוך טחיה המטיח [קברי אומות העולם] אומר וכו' : (ש"א ב' 26) תיז פטם אחת גורה מלכות [הרשעה] שלא וכו' : (שם 28) אי אתה פטירא מפני מלכות [הרשעה] אמר לו וכו' : (ס"ב ב' 22) אתה הוא [יומא] דחקיה וכו' :

רא"ש פרק תשיעי

(ס"ו א') ברוך עמון חך חסיס לעובדי רעונו [אמר רב הווא הכוזה בכל הרבעה ברוך לברך חמשה ראה בכל הרבעה אומר ברוך שהחייב כולו של הרבעה כלה ביה של נכודנאלא הרבע אומר ברוך שהחייב ביהו של נכודנאלא [רשע] ראה גוב של להיות וכו' :

(ס"ט ח') אולטי [גויס] אומר בוסא אמכס מאל חמרה יולתכס [הנה] אחריה גויס מדבר זוס וערבס] אמר עאלא נקטוק וכו' : א"ר יוחנן לטולס יתהלל אדם לאלה לקראת מלכי ישראל ולא לקראת מלכי ישראל בגבא אלס אטילו לקראת מלכי [אומות העולם שחס יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם] : אריבלי וכו' :

(ס"ט ס"ו) ברוך דין האמת : [כתי ליה ביעובן אומר ביה גליס יסח ה' בחורבנא אומר אל נקומה ה' אל נקומה הוסיע] : הכוזה קברי אומות העולם אומר בוסא אמכס מאל וכו' : הכוזה קברי ישראל וכו' :

קיצור פסקי הרא"ש פרק תשיעי

(ס"ו א') בעתקיה עיי מאלנו [ולאס וזהו לברך הוא אומר ברוך שיקר ע"ז] מן המקום הזה : הכוזה מקבלי' אומר ברוך עתין חך חסיס לעובדי רעונו : והוא הדין לנאכר ע"ז :

קבוצת רא"ש ברכות ההשממות ב

(ס"ט ס"ו א') הכוזה בכל הרבעה אומר ברוך שהחייב כולו הרבעה ראה ביה של נכודנאלא הרבע אומר ברוך שהחייב ביהו של נכודנאלא [רשע] ראה גוב וכו' :

(ס"ו ח') הכוזה אולטי ישראל וכו' ולטולס יתהלל אדם לאלה לקראת מלכיס [ולטי לקראת מלכי האומות שחס יזכה יבחין] : (ס"ו ט') הכוזה חבירו וכו' :

ס"ו המשניות להרמב"ם. פרק ח"ט

אין עומדן וכו' אבל אם הוא ממלכי אומות העולם יספיק פלגו עשילו [קמי שהיו סכנה נפשות] ולטי נחם וכו' :

מהרש"א ברכות.

(ד' ע"א) נגד מלכיס וכו' כמיס [מלך מלכי רבנן] אי גמי וכו' : (ח' ע"ב) ד"ס האקודסין וכו' : דרסם עיילי בחר [אלוה] דלמדי חינה סחרי ביה וכו' :

(י"ב ע"ב) ד"יה וכו' מקורין וכו'. לא הגלה הקביה את ישראל [לבין העכו"ם] אלא כדי שיתאספו עליהם נקיס] שאלת זרעיהו לי וכו' : ד"ס שטוד [מלכות] עיקר וכו' שטוד [מלכות] דנקט הכא הוא שטוד [מלכות] הרביעית ומלמדה גוב ומגו וכו' אבל בשטוד מלכות האחרים וכו' אל הזכרו רלשונות זו שטוד [מלכות] ולא נלמד ביה וכו' :

(י"ג ע"א) ד"ס וכה"ל אל חזכונו וכו'. מלמסה למעלה קחביב ויטינו משוס דודלי בשטוד [מלכות] הרלכוסים וכו' לגבי שטוד [מלכות] הרביעית וכו' כהכחו זכות שטוד [מלכות] הרלכוסים עד לטוד וכו' : (ע"ז ע"ב) ד"ס ד"יה שתיף כשחטנו וכו'. או שתיף כשחטנו [מן העכו"ם] שתיכיס אומנו [בגלות] וכן הוסי כרשיותו הכלה עלינו [מן העכו"ם] וע"ז אמר וכו' כמדת עוקן [נגד עכו"ם] וההעסק וכו' :

(י"ז ע"א) ד"יה וכו' מתכב ש"אר וכו' והוסיף שטוד [מלכות] שמלחיהם וכו' וזה חסן כפ"ה ז' [יהי רגון כשביעיס] מלפניו ומלחיהו וכו' : (נ"ח ע"א) ד"יה ז' ז' מעשה כדלמיה וכו' והתלמדה בכל העולם [הנלה ז' ומלמדה של אלוהם כדלמך ז' ז' נלמח על גבדי וכו' כדמדתו יתים שנקראת נח ינח חל וממלח אלוהם דהיינו ח"ז מלמח נלמח ונכורסם שהיה להם כעוהין] וכמדת הוד וכו' :

(ס"א ע"ב) ד"יה מנהיד [בעול וכו' שירוס המסל וממל הפועל [הם העכו"ם] שמתלו לחוס עמלוח כלימי וכו' הרבחות הם הגזרות והכחמות שמתכוסים עליו בני אדם] אל הקירו בני אדם אלא בני [אלוה] ולעולם שמתלו וכו' :

פליק מסכת ברכות.

מסכת פאה.

[פרק א' משנה א' ב"ש] ירושלמי וכו' מהו שלמד אדם לבנו חממה [יוותין] אמר לכה ילמדנו נכבש פאייה לא יזיל ולא ליה וכו' : (סג) שלמדני כל ההורה מהו שלמדנו חממה [יוותין] והימיה הא קמי פלורו וכו' ולי הוה נרביק [יוותין] ולא נרביק חממה [יוותין] כההיא דקו דמא וכו' : (סג) התינו להא ללאוד חממה [יוותין] מפני קבוצים למלכות וכו' : (כג) ושלא ילמד אדם את בנו חממה [יוותין] ויבטיח באת מוכן סוכ וכו' : [סליק סדר דיעס].

מסכת שבת.

גמ' (י"א א' 10) תחת ישמעאל ולא תחת [בין] תחת [בין] ולא תחת הבר וכו' :

[רש"י] (סג) הנה ישמעאל. למסו : ולא הנה [גיה חלומים] שהיו כשפס יורג וכו' :

[תוס'] (סג) ד"ה ולא הנה הבר וכו'. אמר דהמנה או כוונן או כוונל [דבר עוב] למימרה [חלומים] מעלו פסרסיים והגיה חלוקה הבין דרבה וגו' ידע הקביה שאין יבדלו יולין לקבל רוב גזיותיו של [עשו הרעע] עמד והגלה ארין לבבל לאו מרוב הדברים היו פספאי אלא עיקר הוה פספאשים והחברים שביניהם היו כפוסים להא. ומכני הא מקמי דלחו מפני לבבל הוה פספאים מעלו [מזומח] והא דקלמר או כוונן או כוונל [דבר עוב] כהו דלחי מפני לבבל ב"י ד"י יוחנן כדמונה כבבא על יבמה והבשעו את הפסרסיים [דרומיים] מעלו פספאיי ור"י פ"י סג דלחי מפני לבבל פסרסיים בימי כורש וליג כדפסרי' דהא בימי ר' יוחנן אהו הכרי ופסרסיים בימי כורש וכדמונה כקדושין דלאו חומה אהי קו ודלי עיקב מפנה דהכריס היו פסרסיים פסרסיים דומים. למלחי חבלס לפי שגוצים גנדיס שמוריס והכתיס וימינ דשקל [הטומר] כהנה לבבול לפ"י שלמן :

[רש"י] י"ב ב' א' אבנע של מלכס עשפוי טלו דייסכח וכל יסכחל בני [מלכס] דלויס לו :

[פ"ג א' 15] דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד [מלכות] בלבד וכו' :

[פ"ג א' 32] ריש הוא דאמר כל ישראל בני [מלכים] הם וכו' :

[רש"י] (סג) בני [מלכים]. הלך לפני נמי חיה וכו' :

[ק"ד א' 46] יש לי כתות בתות של [אומות העולם] שאני ניתן לך וכו' :

[ק"ד ב' 26] ואין מביאין ריאה פן השומים [בן סמרא. בן סנדירא] הוא

ד"א. אמר רב חסדא בעל סמרא כוונל סנדירא בעל סמוס בן יהודה הוא אמו סמרא אמו מרים מנדלא שיער נשיא היא כדאמרי בסופסבריתא סמרא דא סבעלה:] כתב אות אחת וכו' :

[רש"י] (סג) ומטר נכשו על הדבר : [ככל סמדה כוונל סנדירא. ונקרא על סג בעל אמו חקיס שהוה היה ממז' אחת על הפריג וכו' :

[תוס'] (סג) בן סמדה. אוריה [דלן] זה יצוי עברי' דהא ק"ו סמדה אמרי' דהא דהוה בימי סמוס בן יסודס דהוה יבתי' ריש כדמוכס כסי כהרא דנככוח [וישוי היה בימי יבוסים בן סמתיס כדמוכס. כפלקי כהרא דשומיה ולא כ"י יבוסים בן סמתיס שהנה לבינו נוצרי כשתי ידוים' וכו' יבוסים סוכ קדיס סוכה ל"יש :

אמן מרים מנדלא כיה היה. והא דקלמר כשק דלעניס רב בימי הוה כיה גבי' מלך המוש כ"י חזר ל"י לשלוחים יל חיייה ל"י מריס. מנדלא כיה מנבע סהיסי בימי רב בימי מריס. מנדלא כיה אחרת סהיסי או נמי מלך כהוה היה מספר לכב בימי מנבע פאריס כ"י מן גזול : [אמר. רב חסדא דלא כרבי ייבדה וכו' :

[ק"א א' 16] ריש אומר כל ישראל בני [מלכים] הם :

[רש"י] קפ"ז א' 6' ספרי לזוקס [פסרסיים לפ"י] זכהנו להא תורס גביחיס וכחגיבס וכו' :

[קפ"ז א' 47] בעו למכניה [רבי סאיר קרי ליה אין גליון רבי יוחנן קרי ליה עין גליון] אימא שלום דביתיה וכו' :

[רש"י] (סג) מכי כס : [כי פלור קרי לכאדי המעין און גליון לפי שיה קורין זוהא חולניא:] סילוספא. מן וכו' :

[ק"ח ב' 6] רב נחמן בר יצחק אמר נצולו פסעבור [מלכות] כתיב הכא וכו' :

[קכ"ח א' 24] סנדירא להו כל ישראל בני [מלכים] הם וכו' י

שמעון אומר כל ישראל בני [מלכים] הם וכו' .

[ק"ל א' 38] כל מצוה ששסורי ישראל עשני עליהם למתה בשעת [השמד] כגון עיו ומילה וכו' :

[שם] בשעת [השמד] כגון תפילין וכו' :

[שם] שפעם אחרת נזורה הטלכות [שמד] על ישראל וכו' :

[ק"ל"ה א' 12] על [גו שנתנייר כשהוה סהול] שבש"א וכו' :

[ק"ל"ז ב' 20] הסל את [הגברים אומר] בא"י אסיה וכו' :

[רש"י] ק"ד ב' א' אלא מהי מי הוא : [ק"ג] מנתיבא כהדא דיה וכולא כהדא ידיה. ככעליך משפס צ"ק להארוח לך להשמיס וחומה הדודס בינו א' והאמת על חומו מביס : מנתיבא חומין ליה. כדדן כהמילו לו סהכבה האומו

קבוצת שבת ההשמטות

האורח ומקום השמטה אל המזלו לו מהר כדי שההנהגה האורח ומיכחו וימנעו
הרד האורח ליה: [כרא וכו']

[קמיה ב' 35] מפני מה [גמים] מזהימן מפני שאוכלין וכו':

[שם] מפני מה [גמים] מזהימן שלא עמדו על הר סיני וכו':

[קמ"ט ב' 34] בשעה שביקש [אותו רשע] לעשות לאותו צדיק

כך [במשנה ערלתו שלש סאת אמה] אלא וכו':

[שם 48] כלי ימי [של 'אותו רשע] לא נמצא שחוק וכו':

[שם] בשעה שביקש [אותו רשע] לעשות לאותו צדיק כך וכו':

[שם] בשעה שירד [אותו רשע] לגיהנם וכו':

[קמ"ג א' 33] אמר רב יהודה [גוי] ערום אסור לקרות קיש כנגדו

טאי אריא [גוי] אפי' וכו' אבל [גוי] כיון דרתיב ביה' אשר

בשר חמורים וכו':

[ר"ש"י סג] להסחל צעורה: [גוי] ערום. מ"ט ישראל וכו':

[קמ"ז א' 46] כי יחתו הגוים מהמה [גמים] יחתו ולא ישראל וכו':

רא"ש שבת.

ברק ארבעה עשר (ס"י י') ר' שמעון אומר כל ישראל בני [מלכים] הם

וכו': [גוי] וכו' [ס"י י"א] ר"ב אומר כל ישראל בני [מלכים] הם

אמר רב הלכה כר"ם וכו':

ברק ששה עשר (ס"ה י') רב יהושע בר יוחנן אמר אף גיטול מעטנדו

[מלכות] כתיב הלא וכו':

מהרש"א שבת.

[י"א ב'] ד"ה כתיב גמי וכו' כיצת אפקי האכל להם [ופשי העכו"ם אסור

בו] דלמריק כפי' ד' מיתיה גמי מפנה חיוב [פיהם] ויהיטו כתיב

גמי וכו':

[כ"א ב'] כד"ה סה"ס מונה וכו' ולא ככר גזרו על [הגוים] להיות כזבים כו'

עכ"ל ה"א נדרשו על הניק [גוי] משמח צדיקה וכו' וככר גזרו על

הזב. [גוי] וכו' אבל על הניק [גוי] אפי"ם שאינו זב וכו':

[ג' א'] ד"ה ולאו משה רבינו גזר וכו' שגזרו והקטו חסי הקדיש- [יורה מגזיח

מלך ב"ו עשדין חיים לפי שגזרו מעלמנו וכו' מתקיים:] כי לבלב מי

סוב וכו':

[ל"א א'] ד"ה אחר ליה. מקרא זה על מי נאמר וכו' ה"א למינין כפיק ד'

מיוחד [דעכו"ם הלומד חורס חייב מיתה] ד"ל דבכ"א וכו':

[ל"ג ב'] ד"ה [עכו"ם] ויכיתו וכו' מפא"כ בפתח [דעכו"ם] אסור בה וחייב

מיתה עליה כדלמריק פי' ד' מיתיה וכו':

קבוצת מהרש"א שבת ההשמטות

[פ"ז א'] ד"ה אלא עטנדו וכו' ידבראל לא יהיה להם עטנדו [מלכות] אבל
גמי א' גמי יסארו חכב וכו':

[פ"ז ב'] ד"ה ויכ"ו ה"ו מכשין וכו' ע"מ מ"ט דמלכות [יו"ן] נאכל לנו כמי"ט

בדניאל ויכ"ו העוים הגדול וגו' וכו' מוקדם מלכות [יו"ן] אלספדר

מוקדם ולאחריו מלכים אחרים [מיו"ן] אחר ע"ו מי"ט ע"ז שהוא מלכות [יו"ן] אז"י

[כ"ט] א"כ וכו' ז' [יו"ן] ה'השיפה עיניהם על ישראל [ואח"כ מלכות תעמנאל וכו':

[סג] ד"ה מ"ט גמלא זוטרא גזבתיא וכו' כהקד"ה דן א"ה ישראל [א"י] דן

ואר"ה כעכו"ם [א"ה] אלא ל"ו נקדע וכו' מאוהבו נפדעו מעט מעט [משנאו] וכו':

נקדע בנח אחת [אחת] וזה"ל נקדעו וכו':

[פ"ז א'] ד"ה בהלה פי' עושין וכו' [ג"ג שכל להתייר] מודיעין אורו כו':

[ק"ד א'] ד"ה ע"ב כ"ה וכו' אלא ל"ו טו"ן לך כחות [של עכו"ם] התחיק כו':

[ק"ח א'] כד"ה למתרה כו' ור"ט סב"ל כי ישראל בני [מלכים] הם וכו':

[ק"י"ג ב'] ד"ה לא חרבה ירושלים וכו' שספקו אגמי אגמיה וכו' הכה אלהי

מויער זאב וגו' [שהם התלכיות עכו"ם שמבקין ממון ישראל] והנה

רוז עוונה וכו':

[ק"ח א'] ד"ה בני [מלכים] הם וכו' לפי שישאל בני [מלכים] הם ולא בני

י' שליטים אלא כבוכיט [ולא בני פרים ומושלים] כי חלק

ה' עמו וכו':

[סג] כא"ד ובשר הסל מותר לטבלו וכו' דכל ישראל בני [מלכים] הם כמי"ט

החוספות לקמן וכו' דל"כ היה סב"ל דכל ישראל בני [מלכים] הם וכו'

ובל וישראל בני [מלכים] הם [א"ש] לר"י וכו':

[ק"ג"ז ב'] ד"ה א"כ קדש יד"ד כו' ל"ו שחין כו' דבר ערוה ועבירה [ובל הנח

על הכותית נמשכה עולמו ולא משקל ליה] ויהיטו למשן כתיבו כו':

[ק"ל"ט א'] ד"ה ולקדקד ניזר אחיו וכו' וזה"ל גמי לפי דעהו שמו [שחם

י"ט] אפי"ם שעתיד יהיה אסור וכו':

[קמ"ט ב'] ד"ה שנתו ממסב זכור וכו' כתיבו על אורח. [כע"פ] וק"ל: ובעינים

יפקדו שם:

[פ"ל"ק מסכת שבת].

מסכת עירובין:

[תוס' י"ט א'] ד"ה בר מנא [על הנויה] וכו': וה"ל דלא חשיב ההם טעמי

ישראל כגו"ן [המזוקין] [והמסוכין] דל"ן עולין וכו':

[גמ' כ"א ב' 22] כל המלטיג על דברי חכמים גידון [בצוארה

רותח] מתקף ליה רבא:

[ר"ש"י סג] ד"ה עשה ולא הפשה וכו' אבל דכ"י [פוסקים חייבין מיתה] על

כולן וכו':

[סג] ד"ה והנה הכונה. המלטיג עליהן [כ"י] ויחייבו אלהם: כל

ההנהגה כ"ן וכו':

קבוצת עירובין ההשטמות

(שם 41) אל תקרי בכמרים (אלא בכמרים בא ואראך ורש של עשו] שהשטעת להם מוכה וכו':
 (תוס' מ"א ב') ד"ס: הכותה [סליח טול מלטה בלמער נמסכה לכות הו והינן נמטות] ור"י: ט"ה:
 (מ"ה א' 21) הכינו בהם [אוביבס] ודרשו אחיהם וכו':
 (תוס' מ"ד ב') ד"ס ולמ"ס: שמע' על נ"ר וכו' לא תמאס לא סתן [למס] מהם מהם: וכו':
 (קמ"א א' 23) דבר אחר מוכה: בודק שמהקק את [אומות העולם] לנגדם וכו':

פ"ה המשנות להרמב"ם.

(פרק שש"י משנה א') הדק עם הימדי וכו' והעיקר חללו כמו כן כי [הגוס ח"ו מחימרין עמיהם לשי סתן חמודין כל עסקיהם זמיה] על כן חמך ריש וכו':

מהרש"א עירובין.

(י"ט א') ד"ה גלגל יקבל וכו' ר"ל שזה שמתחייב הרינה על ידי דין [פלך כשר ודכ] מביטכ חמך דעו וכו':
 (ס"ג) ד"ה כמטמי פטייה וכו' שאלו להם חלק להבי' [והם: התיקין והמטמיה] כ"י עין ס':
 (מ"ד ב') ד"ה גליחן מעניכין כ"י והס' [ודלי' מנולח] כמטמי וכו':
 (ס"ג) ד"ה ולמרו כח' וכו' דהק כמקוקן כ"י דוקא הוא מוכה דכ"י גלוס [חלל חמך ד"הא' חמסו דדרכ' גלוס ח"ה ליה שס"ל ח"שכר דלא תמס דהתיקין:] (מ"ה) ד"ה סמך סיניסיה כ"י:
 (פ"ח א') נמלח וריב' חומך: דודק' איש כגוי וכו' שיהי משמעה ה"הו [מלטה] חלל לשי גימסח וכו':
 (ק"א א') ד"ה מוכה חמך: וכו' יקיל שמהקק [עמיהם לגימסח] ט"י הסינו שהמטמי וכו':

(סליק מסכת עירובין.)

מסכת פסחים.

(ג"י מ"ט ב' 13) אמור לאכול בשר בהמה ועוף [א"ר אליעזר עם הארץ מותר לנחוד ביום הכפורים שחל להיות בשבת אמור לו תלמידיו רבי אמור לשוחמו אמור להן זה מעון ברובה וזה איך מעון:]

קבוצת פסחים ההשטמות ה

מעון ברובה. אמר רבי אליעזר: על הארץ אמור להתלות עמו בדרך שנאמר כי היא חייך ואורך יסודך. על חיו לא חס על חי הביור לא כל שכן אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן עם הארץ מותר לקרע כדג אמר רבי שמואל בר יצחק ומנבו: רמיא אמר רבי עקיבא וכו' :

(תוס' ס"ג) עד שהפסחים: [ע"פ חומרים ח"ו חין מכניחין על חבדו וליח מחין יודע שיהא על ע"ה וחוריי כגון שביחל של ע"ה ענכה ודלוט נמל מהם והפחה משמעה דדוקא חין מכניחין על חבדו חלל לגזול בידים לא חכמי דליח ליה ח"ה סכרל דכסמך חמכר דמסק מיינה כרל מעליה ומימל לרי חמ"ה ממנו חמ"ה סכרל גוסו מהה סמכר לקרעו כדג ממנו לא כל כן דכ"ה חמך כהגזל כרל (דף ק"י) וכו"ו (דף כ"ו) גבי מסור למחן דליח ליה סכרל דלמכר דמסק מיינה כרל מעליה וכו'ה לרי דלגיל מייני גמכר וכוסר להמס' דכ"ה הריגו כמו סיקוח נפש סכרל ליסטים וחמוד על הדמיה דלי לאו כתי ה"חך חמך להרעו ביום הכפורים שחל להיות בשבת הלא חסילו גוי חסור וכן משמעה הלבוט על חיו ח"ה חס דמכר וכוסר ד"ס הכרס עניי ע"ה כדמוכח בסוסה כ"י היה טול (דף כ"ג) ואורי דהה חלוט מקלין עדה מעיה כדלמדין כ"י חומר בקודש כמלך מקבליה הח"הח סכרלח מעיה כ"י יוסין ואכלת מ' חלילה וכו':

(ג"י ג' ב' 5) ומלכות חייבת] מתי תסול וכו'.

(פ"ח ב' 34) ואמר רבי אליעזר לא הגלה הקביה את ישראל לבין [האומות] אלא כרי שיתוספו עליהם גרים וכו':

(פ"ח ב' 40) צדקה עשה הקביה בישראל ישפון לבין האומות והיינו דא"ל הו"א מינא לרי חנינא אנן מעלינן מינייכו כתיב ככו

(מ"א מ"א ב') כי ששת חדשים ישב ישם וגר ואילו אנן איתניכו נבן כמרה שני ולא קא עברדין לבו מ"ה אמר לו רונקן יספל לך תלמיד א' נספל ליה ר' אושעיא א"ל משום דלא ידעיתו היכי תתעברו תיכלין כולרו ליתנייהו בנייכו מאי דאיכא בנייכו קרי לבו מלכותא קמיעתא א"ל נפא דרוסאי בהא נחתנין בהא סלקינן:] תני רבי הי"א מאי דכתיב [חיוכ כ"ה] אלהים הבין דרכה וכו':

(ר"ע"י ס"ג) חלוק יטלין לנלוה' יחד: [ומשלך תלמוד ח' לטוביך חוכה: נסח דדומה. ככע כ"י:] כהא כוקנין וכוה' מחוקי. כמחמכה מ' חק עסקוקי חמ"ד:] הנה חוקן לנכל וכו':

(צ"ד א' 42) יצתה בת קול ואמרה לו [ישע בן ירען] בן בני של' נכרוד [הרשע] שהמריד את כל העולם וכו':

(ר"ע"י ס"ג) חונתא דנבא: [חזרו כ"ע. ומכוננר:] ט נט וכו': נסח

[קייח ב' 83] נשאה מלכות [הרשעה] קיז בעצמה וכי:
[שם 44] שווקים כבוד גדול [שכרוט] וכל אחד ואחד וכי:

ראיש פרק אלו עוברין.

(כ"י) אסור לאכול בשר: [אמר רבי אלפיר עם הארץ מותר לנחשו ביום
המסותים של ליתיה בשבת אמרו לו ממלודי רבי: אמר למהו למהו אמר
להם זה עשון ברכה וזה לא עשון ברכה. ואפי' עקבה עם הארץ אסור להתלות
עמו בדרך שאלמר כי הוא חייך ואלוך יחד על חיו לא הם על מי חבדו לא
כל סק איך שמואל בר נחמני איך יאמנת עם הארץ מותר לקרעו כנגד אמר
שמואל ומנבו] הניח איך עקבה וכי:
(סג) וטוא רע במים ורע לכרות [דמאי] הרינו סיקות נפש כי הוא לסמים
וחבדו על שפיכת דמים וריגורו יבכל עם מיהו טוא והלל נפשו כיון
שטוא רגיל בך אפי' אלוט עשם כלום בלואו אפס וכן הארץ דהבש
דקלמינן עלה דלחין מברין על אבידתו מתמע דוקא על אבידתו חין מברין
אלא אסור לנעול ממונו לא מיירי בלואו עם הארץ דליירי בו כיא כיון דמותר
לאבד נפשי כים ממונו כל כשר דלא ידע ויכן רעע ודוק ולבם בדרשא כביק
ונכפי' להאן דלת ליה זמנין דטקי מיהו דרעא פעיליה השתא נופו מותר ממונו
[א כים אלא]: עסם הארץ אמר איירי וכי:

מהרשיא פסחיה.

(ה' א') דיה זנו לפלשה וכי כי השבור שבעסה טוא הילך רעע [טוא כמו
של מלח שרז על פשו סיכס בזמן הגלולה] ופעם שבועה וכי:
(י"ג ב') כידע סמן פקשתת לחדו: [מותר לנחשו ביום] וכן לכאורה טוא
רמוק מן השכל דלשילי בנפשי חיים המתיקן חיו רשילי להנין בשבת
ויחייב בלדמיקין פ' על כחיו ויכרה דוקק מותר לנחשו כו' ולא קלמר מותר
להוכיז כו' שכוונתו בזה שאמורה והשמיטה טוא רעע לנעילת דם במקום בית
השמיטה וריל עמורא לבישו ליעול דמו' בלדמיקין חילי סומקא ואחי חובה
והיינו חיליו ויחייב שחל להיות בשבת שכל ויכרל ים להם טווס, זה עם זה
מותר לנעול ולהקטופ עמו ואילי תלמידיו ר' חמדו בלחוש שם בו ויחר נעילה
דם גם בלחון המלמד בכותס. כהכר שמיטה ואל זה עשון ברכה וכי דלך
יקבו לכוון חודר שטוא ויחר בלשון גנאי ועי' הוונת אמר גיב בפתחן מותר
לקרעו כנג ומנבו דתינו ממי רעו דמו מותר ליעול עי' ביה פדס דג טיפול
ע"י קריעה מנבו אכל במוסי הבינו הדברים כפשתן עי' וקיל: [אסור להתלות
עמו שאלמר כי הוא חייך ונך] ומתא דלמר לקנן שיהיה שולחן טיה את הית
מכובים מסבדו מ דלסור להתלות עם עמיים אסור להתלות גם עמו וים
לחק דנב שגלחו גדולה ביותר מיע עם טוא מליהונו דקיסל באיכות דמיס:]
ואכסנו וכי:
[קייח א') דיק קיז עז כמא וכי שפעיר את האדם על דעת קונו [הי] הם
האוביבם

האוביבם רשפי עמיים שרוזים להכריז ישראל על דת נכמה נזירות] כי הוא
התול וכי:
[סליק מסכת פסחים].

מהרשיא ביצה.

(פ"ו א') ביצתה מדכתיב לגלגל חסד ו' דכרו קו: [לא יענשו עמיים עלה
כיו עיין ערשיי וקקו דהארץ יענשו עמיים על השבת אם לא יקיימוה
הא חמריין כפי ד' מיתות פטריס שבת חייב מיתה וייל כהקד דהיק כיון דמלת
שבת לא אודעינהו לא יענשו עמיים עלה אם יקיימוה דהא ודלי מסבדא אם
דעמיים שובס שאל לבס מנהו דליתו חייב מיתה ומשני דודלי מנה שבת
אודעינהו עיב הככות חייב מיתה אלא מתן שבת דהיינו שבת של עמיים לא
אודעינהו וכי הוא דכר סודי בניה גמיו ורע מוד האפון לזיקוס לעיבד וזי
כי אתי ה' מקדשכט בשרה של עמיים עמייה שבתא שומריה קדוסיא לעיבד כמיס
כל היתור ביובליס קדוש ונוי מה קדוש קייס:] כיון ששבת כו':
(סג) דיה' א' הני לא יענשו ויחייב עמיים עלה כו' וכפי דמ חמריין [טו] שבת
חייב מיתה] והיינו לרש מנה שבת וכי:
[סליק מהרשיא ביצה].

מסכת תגיב.

[רש"י ה' ב') ידו נטויה להגן עליו: [מנאל תלמידו ישי'] שאין מודים
לכרוי חמסין:
[גב' י"ג א' 8] תניא אמר ריב"ז מה תשובה השיבתו בת קול
[לאוור רשע] כשאמר אעלה כו' ואמרה לו [רשע בן רשע]
כן בנו של נסרוד [רשע] שהמריר את כל העולם וכי:
[רש"י ט"ב] שאל לר' יאקביס לגלות קר: [אזוהו רעע. וכו' דלנר:] עליו לבין
נקי וכי:
[תוס'] דיה חין מוסרין דכתי הורס לגוי וכי חסוק ליה [דנו העוסק
במורה חייב מיתה כדלמר פי' ד' מיתות גוי העוסק במורה חייב
מיתה] ובתלמודו כו' וכי חומל, כו' מנה דידור [דליתו חייב מיתה] כדלמר כו':
(סג) דיה בן בנו של מרוד [הרשע] וכי ולא מנינו אזוהו [השג] מורע
כישו וכי:

מהרשיא חגיגה.

(ה' א') דיה דלמולס לא יא' הקביה עמיס להס: [כל שאינו בוקיה לאכול
חין מהס וכי דכינון שטיבלו טרזין רענו של מקוס כמיס ובלבס
חל

קבוצת טהרשי"א חגיגה ההשמטות

קבוצת רא"ש מועד קטן ההשמטות

אל כל העמים ובהיסק כשלין עושין רטנו של מקום - כתיב וזה לאכול וגו' ולעבוד כתיב ואלהם אכול וצונע והללם וגו' הלשון כבוד דריל ואלהם לעבוד מה שאלנו העמים מכב בעמ'א, שיהיו מחזיקין. לכם צהרי"ב כל מה שיהיו שוללין מכב בעמ'א:] יתבו ביה רבנן. פשיטא וכו':

(כ"ז) ד"ה מתי' שהיו עלן ממניא כ"ו סמרה ובס' החמטם של פתי"ס [הסם הדרוקים: ולי צניח' איתא מהביל דמחוי: ולאכלה לנגד וגו' ככר הדרק כיה האכרינ'אל כמי' משמיט יאומה סהס מחייססס כלאומסס בדמיון עשו לעקב סהס לכה אב אחד ושבו היה י"ד אביו בעמ'ס. כסוי' ועקב אית' חס וגו' כן אמונה עיל כשעמיס לעבוד עבודה. כ' וסס: טובג'ס. וחרוג ממנה ודעה בלתי אמה כ"ו ונדד הדרק פ"ס וי"ס ולאכלה לנגד. וגו' כ' עמ'ס אבות סימן לבנים כמי' עשו ילכו כסוה לנגד בני ועקב לפי חמסן כמי' ופתי"א דהמביל סימן זס כמי' כשיק דע"ו דחשיק'ל דרוס לנגד רבטוס ארוס יעבר גל' אדומי לפי כעזו הינו דוקא לענין מלכות וממלה כדממס קרל דיעבר נח' אדומי וגו' דמייני בלחנה וממלה דסינו סיהי עשו מחיק ממלכות מקודס כמי' ופתי"א יחזיקו ממלכות בני ועקב לעולם אכל לענין חמסס מקמי' סלי קרל ולאכלה לנגד וגו': מקרי' יס' לו כ"ו:

(י"ב א') ד"ה אלא לאכ"ד כ"ו והכי מוכח מתוך הסוגיא: [אין מוסרין דבני זורע לפיכא וכ"ו לא קאמר און-למלך אורח לפיכא דהא דרמי כ"ו מנה דידהו למלך אורח ובשאר מנה האורח עמ'ס. למלך אורח חייב כ"ו מנה דידהו למלך אורח ובשאר מנה האורח עמ'ס. סינו יסעס וסוד המלך מיהא אלא דהכא נלמד מענינו. דאין מוסרין לבני ועמ'ס. ויחזיקו לה מקרל ופשוטו כ"ו מנה שלם און מוסרין לבס' שורן ועמ'ס ויחזיקו לה מקרל דכתיב מנה דכרו ליעקב וגם כעס הקיס ופאסי' כ"ו דסינו: מקיס ומפאסי' אל כל דהא הוללס ולא עסק כן וגו' דגם כמפסי' ודה' אימ'סס סלס' אמיי'ס לקיס שדעיי' הו' א' מ' מנה כממנו בני נח מ"פ כל ידעוס עמ'ס וסוד העניי'ס וזה ויהי'ב קרי'ת האוסמות בס' ר"ח:] א"ל לא קשי' כ"ו:

(י"ג ב') ד"ה שלא יאמרו עמ'א כ"ו ר"ל כל א"ס זכס נכודגל. [הרשע] למשול על ישראל: וכ"ו: ד"ה מי גרס וכו' המוריד וגו' משמע [לכן] אל משע וכ"ו: (פ"ו ב') ד"ה זמר [וינ'] לא סקס מפומה כ"ו עיין פתי"א. ולא הלי' זמר [וינ'] אלא סהס זמרה וכו' ובלה דנקט זמר [וינ'] דסיס בו מיטת וכו'. דהמנה [וינ'] אסורה וכו':

פליק מסכת חגיגה.

מסכת מועד קטן

(גמ' י"ב א' 87) הלכות מועד כהלכות [כותים] בהלכה וכו': (רש"י ע"ס) ד"ה כהלכות [כותים] דאמרי' היל' דאמיק לחיק: (ע"ס) ד"ה ואין למדן ז' מצו' וכו' כמו [בטומא] לא אמרי' וכו': הלכות

רא"ש מועד קטן.
(פרק ב' ס"י ט"ב) הלכות מועד כהלכות [כותים] למי' וכו':
(פרק ג' ס"י נ"ח) הווא טריבל מדרכן דהוה פטי אומעיה וכו' עגון חליפס חזר כסי' חמטסס ככסרי פוטי [מינין] וזוהי כמי' זמר וכו':

מסכת ראש השנה.

(ת"רס' ב' א') ד"ה למלכי וכו' חסי מלכות שלמי הוגה כמלכות [מדי ויין] וכו' אין מוין אלא למלכי [יין] כלכד וכו' אכל למלכי [אחומס העולם] מחשירי מונו וכו':
(ג' א' 39) אבל למלכי [אומות העולם] בתשרי בנינן וכו':
(ת"רס' ג' ב') ד"ה שנה עשירי וכו' לפי [האחומס] שוללין וכו':
(ד' א' 10) כאן בישראל כאן [באומות] ואיבעית אימא כ"ו:
(שם 31) בשכר שחביבה תורה לישראל כשנל [לאומות העולם] וכיחם לכתם אוסיר וכו':

(ו' א' 38) כאן למלכי [אומות העולם] אלא וכו':
(שם 40) אבל למלכי [אומות העולם] בתשרי בנינן וכו':
(רש"י ע"ס) ד"ה ואיבעית אימא וכו' דמלכי [אחומס] ככסרי וכו':
(ת"רס' ע"ס) ד"ה רב סמל' וכו' למלכי [אומות העולם] משבו [דלאומיה העולם] לא תמיי' וכו':
(י"ז א') אבל [המינין והמסורות] והאפיקורסין וכו':
(רש"י ע"ס) המינין והמסורות אכר הכנו דבני אלקים חייס לנעה: והמסורות. מלאי'ס שמוסרי'ס ממון ירחל' ביד הנכני'ס: אפיקורוס. מנה' המיני' חמכ'ס:] ככסרו כזכור וכו':

(י"ח ב') שנונה מלכות [יין] נדדה וכו':
(רש"י ע"ס) ד"ה פ"ס גלוב. און יד [האחומס] מקיפס וכו':

רא"ש מסכת ראש השנה.

(פרק א' ס"י ה') [אכל] המינין והמסורות והאפיקורסין וכו':
(כ"ס) אכל [המינין והמסורות והמסורות] יודקין לגיהס וכו'
(פרק ג' ס"י י"ג בהגדה) ד"ה עגון כ"ל ומגילה ויח' [תל' עש' גו'] ונדקד וכו':
(פרק ד' ס"י ד') מוקי' לה כמלכ' כעמ' [המדי] וחמרי' כדלתמי לפטי [שהמדי] כול וכו':
(פליק מסכת ראש השנה).

מסכת יומא

(גמ' י א' 30) עתידה [רומי] שתפול ביד פרס וכו':
 (שב) עתידין [רומי] שתפול ביד פרס שנאווהו פרסיים והחריבוהו
 [רומיים] אינו דין שיפלו [רומיים] ביד וכו':
 (שם 39) עתידה פרס שתפול ביד [רומי] תניה עתידה פרס שתפול
 ביד [רומי] הלא דסתרי בית בנישתא וכו':
 (שם) עד שתמשוש מלכות [הרשעה] בכל העולם וכו':
 (כ' ב' 38) תיד אלטלא בגלגל חמה נשמע קול המונה של [רומי]
 ואלטלא קול המונה של [רומי] נשמע קול וכו':
 (מ"א א' 18) עשיתי כאשר צויתני [אמר רבי יוחנן באותה שעה
 חוצאו נביראל מאחורי הפרגוד וסחורו שתין פולסי דגורא
 אמרו ליה אי לא עברת לא עברת אי עברת אמאי לא עברת
 בדפקודו ועוד דעברת לית לך אין משיבין על הקלקלה. אתיא
 דנביראל שרא דפרסאי ואוקמה בחיקיה נשמע עשרים ואחד יום
 היינו דתיב ושר מלכות פרס עומד לגנדי כיא יום והגה מיכאל
 אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני נתתיה שם אצל מלכי פרס
 יהבו ליה עשרין וחמ מלכי ופוזותא דמשהיג אמר כתבו לי לישראל
 באכרנא כתבו ליה כתבו לי רבנן באכרנא כתבו ליה בעידנא רבעי
 למחתמם עמד נביראל מאחורי הפרגוד ואמר שוא לכם משכיבין יום
 מאחורי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידיו אמאי כן יתן
 כידיו שנא ארי יצחק אמר הלעזרני על שנתיהן של ת"ח שמתדרות שינה בעה"ז
 וזכות לעה"ב ולא השגיחו עליו אמר לפניו רבש"ע אם היה כל חכמי
 אמות העולם כבך מאנינם ודינאל איש חמודות כבך שניה לא נמצא
 כשריעה את כולם אמר הקב"ה מי הוא שמלכך וזאת על בני אמרו
 לפניו רבש"ע נביראל אמר ליה לעזרני אמר ליה אמרתי ליה
 אמר ליה ליעול אעילוהו אתא. אשבתיה לדנביראל דנקט ליה
 לאיגרותיה כידיה בעא למרסא מיניה כלעא איכא דאמי מיכתב היה
 כרנא ואיכא דלא יהיב כרנא ואני יוצא והנה שר יון בא עני עיי
 ולכא דאשנח ביה] ואי בעית אימא רחיצה דאיקר עניו וכו':
 [רש"י עיי ע"ז] הוא נביראל כ"י דליאל: [פולסא דגורא. מלכות בל אור:

ה

ה

מהרש"א יומא

(ג' ז') דיה והסרי והספרי וכו' עסק החריבו בגל וארך כהדים [ולא יון] מ"מ
 כהאי קרא וכו': אימא דהיינו [יון] שהוא בכלל לון וכו':
 (כ' ב') ד"ה חמי גלגל חמה וכו' וספור משמע קולו ביוה"כ: [אלמלא כ"י
 משמע דש"י קול גלגל חמה חן קול המונה של רומי נשמע וז"ל לדקדק מהכ"ז
 דשפ"י דמכותא שאלמו וכבר היה י"ג כ"י. ותשמו קול המונה של רומי ק"ך מיל
 כ"י וז"ל לישב דהאם בלילה. קאמר: דליתא קול גלגל חמה כ"כ בדלעיל ועוד
 דהאם דדברים שלו חן פסמי בתשמיין חלף עי"ס. מ"ס במדברות דישאל מונין
 לגלגל ועברת לחמה וכו' ומה שתחת חיה שולטת רק ביום ולא בלילה כן עוב"ס
 יהיה להם לילה בעיבי כ"מ"ט חן חלק חלקא למה זה לכה וכו' סי' הוא חושב
 ולא חור מבא"ס ויבאל יהיו שולטים בער"י. ועבדי"ן דומין ללגנא שהיא שולטת
 ביום ובלילה ותמרה בעי' היטן כההמ"ס לוקא מינן כ"ע לפיכא ח"ס אלמלא גלגל
 חמה שהיא כח"ן בו שהוא המאור הגדול. ופ"ס. הכי הוא מתקן אורו בלילה
 היינו חושבין שהיה. משע קול חמה. ש"ל דומי לעולם. חלל. ע"ה בגלגל חמה
 רוחין כ"י חן שאלום לעולם ח"ס. מתקן. לעתה וכו' בעיקר:] [אלמלא] חן
 קול המונה כ"י:

(מ"א א') דיה שאלו את ריא וכו' כן יתבז. כל חוביקי י"י: [שהוא פשו יתבזו
 כן השעיר הזה שהוא: כמו: של פשו הוא יתבז ע"ס במקום גזירה ולא
 הנפקד: [המתין]: והבא"ל לפני החמה וכו':
 (מ"א א') ד"ה וידעו כהמבש משנתו וכו'. כדלמריק. ריש סוק. סוף בקליט:
 [כהמבש בגלגל וליטו נו]. המבש בו. דהעמות כיהי בכל מקום לחורה
 פ"ס שומלת דס נדח. וכמ"ס שומלתא בשול"ס. וז"ל כה שומלת יתה הקדמוני
 כהמ"ס חו"י כחלתא קללה. אמר כרבה חרבה נו חלו ב' ישיב דמיס חמד דס
 גדה כ"י וכשינוי יתקלל. לככר. עומס. יבול. עמ"י. חרשו. שנקלח חרש פ"ס שהוא
 מה' המומח"ס על יתה' הקדמוני ופ"ס. חן נקרא. יב"ס. שער. חרש. מה' המומח"ס
 ע"ס

עשיה ופעיריס יקדו עס והכי איהא צביר ונשא העביר עליו גוי זה עמו
 שנאמר קן עמו אחי איש עביר כל עוונה עוונה הם כי עיש והוא כונה הכחוב
 ונקי' איהא על רשא העביר גוי' ונשא העביר את כל עוונה גוי' הוא עביר הוא
 אדום ועל כונה זו היה חולק לבין כל זקויהו חזו כאלא אדום בין קדמו על
 רשמו של עביר שהוא אדום וחלו הכי על כאלע היה מלפן להרוע ענהכר
 לשראל וקיל' אזי הי נכחיו כי':

(ס"ט ב' ז') דיה ויאמר זאת האשמה שמוק הוא צביריס (והדלשויהו ליה ביניה)
 כי הוא מרודע כי נש בית שני נחבר כאל מול אריה עי מלכות
 עוביס ועל פי מה שאמרנו כי גולוהא צביר' עני לא היה בלמה סברי שעברו
 צביראל הערשייס ויווסי ודומיסי והיה מורכן בית שני נאמר על מורכן בית
 ראשון וזהו במאמר על הנהות. ככל גוי' שנאמר על בית ראשון סייס בו זכור
 הי נכחי אדום גוי' בה צבל הסודרה גוי' - לפי שאורו כח מול אריה אבד יתק
 לנבוכדנצר בחורכן בית ראשון ויתק גם לעשו שהוא סביכל דמחלל וכמו דעבריס
 ולכן נחברו שניהם במול חורש אחד אריה והוא כמו דלשמש ליה צביהא הוא
 עביר הוא אדום אבדו נכפל כח העביר ואמר ונשא קליה כמו על קול צבירו
 של עטו יעקב עקב נדולה גוי' עשוי כי זה למול לישראל כמ"ס וסרקה עלו
 מעל נוהך ואמר (דלאל קליה די מלח סרסי) סוכה צבירו קול למול כתי
 שהיא ד' מלות ערבי וע"כ אמרו (למח סרסי) ליה גם כזה נכפל כמו ואמרו
 (צבירו צדולה דלעבר כי' דסינו נכפל כח כי הרעשה מעט בערתי עד
 לפסוק כמ"ס וכל הרעשה כענין כי' ועולה הקטן עני גוי' ואמר) נכחי רחמי
 אלעי- הרע כי':

(ע"ז א' ח') דיה בשמה כח סופיעלה מלמחו נד. הר פסם נד סר [יון] לא
 הועילה וכו':
 (סליק מסכת יומא).

מסכת סוכה.

כ"ט א' (29) ת"ר בזמן שהחמרה לוקח טימן רע [לאומות העולם]
 ובזמן וכו':

(ישם) מפני שישיראל מונין ללבנה [ואומות העולם] לחמה וכו':
 (ישם) (37) מחמה [גוים] יחתו ואין ישראל יחתו וכו':
 (מיה ב' ב') (13) הנהו תרי [מינא] חד שמייה שישון וכו':
 (ישם א' 21) אמר ליה הווא [מינא] דשמייה שישון וכו':
 (גיה א' 52) ותעל צהנתו שמייה [אומות העולם] ופתגרה [בשונאיהם]
 של ישראל] כי הנדיל לעשות וכו':
 (גיה ב' 21) איי יותנ אוי להם [לאומות העולם] שאבדו וכו':
 ונשאת.

(ג"ז ב' 20) ונשאת לסרדיוס אחד פסלכי [יון] כשנכנסו [יונים]
 להיכל וכו':

(רע"ז י"ז ב') דיה כמננסו [יונים] להיכל וכו':

פי' המשניות להרמב"ם.

(פרק ה' משנה ו') דיה הל להיות וכו' כאלה נערה אמת מהם לאחד מצרי
 [היוונים] וחמה לדחם וכו':

מהרשיא סוכה.

(פרק ה' דף י"ה א') דיה כתיי מה הוא אומר וכו' ולרשע וגוי' דנה לומר
 ככטיס הם [אומות] שהריכוזי המקדס וכו' והבין דכתי אחרך: [היה
 עי פריס כנגד עי אומות. וכו'. ויהיא כמדרש דלך שומחין והולבין לבנות שהם
 שוחזין. והולבין וכל אומה ים לה כד מלמלה ואין לך אומה הושלת שאין שר
 ביהא ושל מקודס ואמר סר יחידו נגד אומה יחידה שהם חלקי ה' שהוא אחד
 כמ"ס כוונה איהא אחד ובפרך אחד ומו כעמך ישראל וכו' ואמר ליה אחרון
 דהיינו כמו לעמיד לבח כאלה האומות כלים. ישראל יהו קיימין לעשות סעודה
 קבנה כדי שיהיה מפרך דסעודה עי' אומה צבירי' אין הקייס נכזה אלל כריס
 בליה שלמעלה נתקן וי"א חזי להם לאומות שאבדו וכו' יהיו הנאמן צבירי'
 ככטיס קייס מנחה חכסר וכו' אלל בישראל לא אחד שאבדו דסעודההם היא
 בעולם הנגל. ויהיה נראה לפרש דזאת הסעודה קבנה בכמיי עזרה נגד ישראל
 צבירי' שיד רך לאומה וישראלה והשמה לא הוהכר בו רק כרמו והיית אף
 במה וגוי' אלל לעמוד שיהיה כמו אחד לכל העולם אז חתגול הכמהה לישראל
 כמ"ס כסוק ע"ס פסוד הקביה לעשות סעודה גדולה לרעו של יתק שנאמר
 ויכח אברהם- מהשה גדול וגוי' וע"ז אחד הכתוב הגדול הי' לעשות מעט סעודה
 גדולה שהייע שמחס בה ציורק' דף י"ז ע"ב לוקוס לזרוס וכו':
 (מליק מסכת סוכה).

מסכת תענית.

(תוס' פ' א') דיה עשר תעשר וכו' הווא הכזה דהיינו עשו [הרשע]
 כלומר שזקתוהו העבריס וכו':

(גמ' כ"ז ב' 27) איי יותנן מפני [הנזירים] ר' שמואל בר נחמני כו'
 (רע"ז ס"ס) נסס חיה: [מפני הנזירים. שטסין אורו יום סוכ עליהם:] וכו'.
 חזי וכו':

רא"ש פרק ראשון.

(פ"י ו') ון אס מתענין על צרה וענבה או. על [הקמל]. ונכלל וכו':
 (סליק מסכת תענית).

מסכת שקלים

(פרק א' משנה ה') אם שקלו מקלנן מידם [הנכרי] והסוסי שקלו מין מקלנן מסה וכו' :

(גמ' ו' א' 32) והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי [יונימ] ובשנכרו וכו' :

(תוס' סס) [פלאטוניו וקרקסולות י"ט בחי עבודה חללים ומננה חוקן כדפלאני לכן מרסס וקרקסולות ליל ביה הכסא בלעון ערב וקסא לומר שאוקן מקוטות משונות ויכל ללמוד עם חורס חלא ודאי לשמטה יתא כמרהר בימטי ודיל כהים פמהלמסס סס לועד של עמיא] :

(ג'א א' 24) כימי גבוברנצור [הרשע] ולא נעלתים בימי [יונימ] לבלותם וכו' :

(ג'ב א' 23) שנהנו מסעודתו של אותו [רשע] אם כן שבשושן יחרנו וכו' :

(שם 14) אף סעודתו של אותו [רשע] אכילה מרובה וכו' :

(תוס' י"ג ב') דיה מובלה ויבטח וכו' מסרי ככל יום היה אהו [הע] מני חלה וכו' :

[פליק מסכת מגילה]

מסכת יבמות

(רש"י כ"ג ח') דיה מעידן לכתולה דרמחא אפקריה לרע [גמ'] דכחיז חרמה סוסיס וכו' :

(תוס' סס) דיה ערוב לכל מסורס וכו' דנמח אב סדי לאו [הנכרי] מין לכה קורבה אב וכו' דקרבנא אב סוסי אסוקין [גמיוח] וכו' חכל ערוב שמדל אם שלח היו אסוקות [גמיוח] יש לאסור וכו' :

(תוס' מ"ב ח') דיה ולרעך אחרך וכו' לא הויכב [מכריח] וסמח וכו' :

(סס) דיה נר ויולת וכו' ודלא כדאוסרין כנשאלו [גמיוח] דלא יחרו לטורס :

(גמ' מ"ה ב' 80) אטבלה להויה [נכריח] לשם אנתתא וכו' :

(רש"י סס) דיה סנהה פטור וכו' דהא ספיקא כן [הנכרי] לאו כפן הוא וכו' :

(תוס' מ"ו ח') דיה וכו' נפקי וכו' חלא למעטי דיני [ויכרידוק] מיירי וכו' (סס ע"ג) דיה דלין וכו' וכו' אחרך מקבלים [גריח] דנתן הוה וכו' :

(ס"ז ב' 86) תיר [נכרי] שבא ואמר גר אני וכו' :

(ס"ח א' 38) תיר גר שבא להתגביר [בזמן הזה] אוסרים וכו' :

(ס"ח ב' 46) סמני מה גרים [בזמן הזה] פטונין וכו' :

רש"י

(רש"י ס"א ח') דיה חנטי מוסס [הנכרי] היו וכו' :

(תוס' סס) דיה וזין [הנכרי] קרויסי חלס וכו' דרשק [לנכרי] המוסס כדאורס וכו' דקן סקן המסחה [לנכרי] פטור וכו' חל חוקרי חלס חלא חלום נבי הווא רוחמיה ווא דכתיב וכו' דיש קין [לנכרי] בלח וביחל וכו' :

(ס"ב ב' 39) כל [אדם] שאין לו אישה שרוי בלא שפתח וכו' :

(ס"ג א' 4) כל [אדם] שאין לו אישה אינו אדם וכו' :

(ס"ג ב' 46) כל [מין] שאין עוסק בפריה ורבייה וכו' :

(ק"ב ב' 7) מסקה וזמנתן [גמיוח] שלא עמדו על הר סיני וכו' :

רא"ש יבמות

(פרק ד' ס"י ל"א) חטלה לסיחא [מכריח] לשם וכו' :

(פרק ששי ס"י ס"א) לפי [מהנכרי] שטוסי זמח סס וכו' :

קיצור פסקי הרא"ש

(פרק ד' ס"י ל"ז) דין [נכר חנא להנכרי אחרך סמיוח] עמו וכו' [פליק מסכת יבמות]

מסכת כתובות

(ג' ב' 15) הנישאת ביום הרביעי תבעל [להנמן] חחלה וכו' :

(שם 18) ולעקריה [שמדח] עבירה דבמלה ותקנתא דרבנן מקמי [שמדח] לא עקרינן וכו' :

(תוס' סס) דיה וליקרוס לכו וכו' וזוקן כסח דלין חייבין מיהה על נעילה [נוי דרמחא אפקריה לוקיסי דנוי דכחיז חרמה סוסיס זמחח] וכו' ומחוך ק' יהודי ר"ח לכה ויכלל [המורה] וכל עליה נוי לקימה לאהרו נוי כמחתינין [לח סייך למסר חמד וכלד לבעל כביחח] וכו' דכויח כביחח כמחח] וזין כמחח לזיביס דהא כל יודי כויחח [גמ'] וכו' חלאח לגני כמלה [לא חייבא] כעלה נוי כביחח כמחח] והוא היין לטובל [אשעי] דלין זוטס לבמה וזין כויחח כמחח וסמחא וסמחא כדלמתיקן כמחח על ימחמו כויחח נוי חוי כויחח וכו' אפקריה רמחח לזעיני דלין לו חייס [וחמו] חמוז כדע כמחח] ויש לומר וכו' :

(תוס' סס) דיה חיספסרווא דדתי וכו' דכעילה [הנמן] סביה וכו' :

(סס) דיה חקסס דרנכ מקמי [שמדח] לא עקרינן וכו' לא משל חקסס דרנכ מקמי [שמדח] כוי ולכחי מני מקמי [שמדח] לא עקרינן וכו' :

ד"ה

(כ) דיה אי הכי וכי משום בעלה [ההגנות] וכו':
(א' מ' 39) היכי דמי אילמא דאיכא תשעה [גוים וישראל אחד]
ביניהם ותיסק ליה דרובא [גוים] ניתרו וכי לא צריכא
דאיכא תשעה [וישראל וגי אחד] ביניהם דהוה ליה [גוי] קבוע וכי:
(ר' עמי' ע) דיה אמרי דכי רבי עמי וכי מטרות בני ארם [גוים וישראלים]
אנל שני ישראלים שומדים וכו':

(ע) דיה חסוק ליה דרובא [גוים] ניתרו וכו':
(ס) דיה דהוה ליה [גוי] קבוע בימים וכו':
(ג' מ' 1) מצא בה תינוק מושלך אם רוב [גוים גוי אם רוב ישראל
ישראל] מחצה על מחצה [ישראל] אמר רב וכי:

(ר' עמי' ע) דיה מצא בה תינוק מושלך וכו' גבי עיר [ישראל] וכו': דיה
בה וכו':

(ת' ס' ע) דיה אם רוב [גוים גוי] וכי דמאי איריא רוב [גוים] אטלו
מחנה נמי דדוקא ברוב [ישראל] קאמר רב דמי [ישראל] להחיותו:
(ע) דיה להחיות לו ארבה וכי דמאי ריביתא ספי [ישראל] לדחיות גדול הוא מאב
למטן סמית כהוה וכו' [גוי] אכל להחיותו וכו':

(כ) דיה לא צריכא וכי חסוף דהכי נמי הוי מתי' למיתר מתנה על מתנה
[גוי] והננה הוולא דיק לחרול לדיה וכו':

(ר' עמי' ס' א') דיה מן ההכא גמרא [גוים] על המחנה וכו':
נקי' א' 36] ואחא אומרת לו רדה והושבעה [את ערלים]:
(מתני').

(ק' א' 23) אחיי נשא [גויה] וסת בחדך וכו':
(שם 38) אפי' [שפחה] שבארץ ישראל וכו':
(ק' א' 13) למי את טריצא מירתיך [לגוים] הללו וכו':
(שם 28) אמר ליה הורא [מינא] לרי' הנינא וכו':
(שם 44) אמר ליה הורא [מינא] עמא שדא וכו':

ראיש כתובות

(פרק א' ס' ד') ולדרום ליה דלחום מרי וכו' על בילת [גוי] דהשפח
חסקרי' לרעי' דמי דמתיב ודמתיב סומים אמתם ולא
מקרי בילת וכו' לא מתיבאל למסור עמיה כבילת [כמרי] ומתוך קד הויר
דה בה ישראל [המתיבה דת] ובעלה גווי רובא חרבה ומגירי גווי עשה גורסת
בעלה והחריה לחמה ממתיב עמה דלא טיך למישר אחד לכוטל כבילת מכי
דמי כבילת כהמ' וכו' מי בילת [גוי] וכו' חלמח לגבי [בעלה לא הויב
כבילת כהמ' אלא בילתה טופלה דלא גזח לכהמ' וכי כהמא חסקרי' לרעי'
דמי

קבוצת ראיש כתובות ההשמטות יא

דמי ריש [גוין] היים דרעיה חסוב כרע כהמ' אכל ניתרו [לא חסוב בילת
כהמ' וכיון חסורה לבעל וכו':
פרק א' ס' ל' בהנהויה] מלא חסוק מושלך אם רוב [גוים גוי אם רוב
ישראל] ישראל [למחי' חלמח] למחי' חלמח אמר רב סא
[למחי' לו ארציה] סינע כמי וכי:

קיצור פסקי הראיש

(פרק א' ס' ד') ישראלה כואה [השמירה דת ובעלה לגוי] וחורה כהמ' [והגוי
הנתיב עמה] אם נירכס בעלה מוכרת לאחור [הנתיב עמה]:

בהרשאה כתובות

(מ' ב') דיה הוא עבדה כסותה וכי ד' כסותה על סודעיותה סתקביה חסקה
[את העבדים] לעיל וכי חסקה ד' כסותה על סינעה וחמשה [לכדל]
לפחד לגוף וכו':

(ס' ב') דיה ארציה ישראל וכו' למתלה ישראל [מי כל חומה וחומה ים לה
בר ומל כמתיב מחלמיש ישראל] אלא ליה סוד מל אכל הם חלק
מי כי יעקב אכל נתלתו ועמי כבעטין יצטו הם למעלה מכל החומות וסביבם
כמי' סנע הא כמתיב וכו' סדרבו סבולא את חרבה החוזה למעלה מכל זבא
כמתיב דלאו כמתיב משה וכו' ספולס וכו' מכל החומות סוד ליה בר ומל
ולישאל אלא בר ומל: [לכוטרו הוא דעבד וכו':

(ק' א') דיה הוה פליק ארבע וכי וכו' כוונו דהוה וכו' כמתיב ליה לימא
דכיינו [בת החומות כמי' חמה לוקח סימן רע לכוטיב סטובין למתח]
ונדוך זה חמרו וכו':

(ק' ב') דיה כבעתו ארציה כתיב וכו' והיינו הוי קרא דמקור לה [בעטוים
שלא יחשבו דמי דליתו דמתיב חוזה לחיות סבורות הללו כמתיב
דמתיב חוקן למתלה חזיר מיער] ועוד ים וכו':

(ע) דיה סתח המחנה וכו' על חדש כמתיב חמה [איל] אחיו נשא כבילת:
וכי קרלה כסותה עמי' מיס לעיל כל הכר כחיל כאלו עובד עי' והיינו
כסותה וחמ' כיוון המקום סתרו דכיינו סתה כלא אמרו כלי זרע וקיל' ק'
חסור לגוף וכו':

(ע) דיה אפי' עשה כמתיב סתה וכו' לם עגדות [זורחי הכמתיב כמתיב
אלן לם חלק לכוטיב] אכל כהמ' וכו':
(פליק מסכת כתובות).

מסכת נדרים.

(רבינו נסים כ"ח א') דיה כבוסה העומד מליו וכו' דוקא נמשך [סאומות] אמר וכו' שטח קנה [ושלח] ממש זה וכו' שאינו כחאי ישראל [הכרו] ליבטע וכו' דיעא דמלכותא דיעא [מיכו חין ממוס זה רבאי להכריח ישראל מיכוו לטעם לו חס הכנס אס לא מילתא המלכות דמי דיעא דמלכותא דיעא לא יחא חלל הלאהו הא קיימא לן כ"י גזול דסקעס כלוחו מוהרס] ישיל דיה כבוסס סוף לו קצט וכו' וממטעא [דמלכ] לאו דיעא הוא וכו'.

(מתני' ל"א ב' 16.) שאין הערלה קרויה [אילא לשום גוים שנאמר כי כל הגוים ערלים] וכל בית ישראל ערלי לב. ואומר וכו' מן תעלזוהר בנות הערלים [ר' אליעזר בן עזריה אוסר סאומה הוא הערלה שנחננו בה הרשעים שנאמר כי כל הגוים ערלים] ר' ישמעאל אוסר וכו' :

(מש"ב ב' 80) אמר ליה הווא [מינא] לר' יהודה וכו' :

פירוש הראש.

(כ"ח א') ד"ס והלמי שגולל דיעא דמלכותא דיעא [ושלח] טקיה הכנס וכו' [כס סי"ג ב'] דיה לטרכא מדקנא וכו' יהא ענד כל [הטמרים] העובדים ע"י וכו' :

(ב' א') דיה הכוסו בני לביק וכו' גלמח יבסו ה' בני ובינד [דלמל] היינו שהו מרוחק ממנה נלמי וכו' :

(תוס' כ"ח א') דיה כבוסס סוף לו קצט וכו' וי"ל כיון וכו' א"ן זה [דיעא דמלכותא חלל גזולה דמלכותא]. ופשע וכו' חזרו כ"י מוס סהיה ממזר : [טקס מחלן יס לסמוך עכבו ליבטע ע"י הפנהה לנו ככרניל ליבטע כבוסה למוסל העיר. שלא יכרוו סמדיה או-כילא כיה כיהבו כלבו כוס או טוס הל"י לחזר ולכדו כלל יסחור כסירוס מה סכלנו חס מה כפסיו כמו חס מדסס לו המוסל ככרול לעולם ועשה חס יתבונ כלבו ח"כ יסחור חס מה כפסיו חלל יתבונ כלבו כל און סוף ח"כ כליסיה חסח מפחלן] כ"ס חומרים וכו' :

(תוס' כ"ב ב') דיה ססה ע"ס להסקה וכו' כגון כניסוס ומתווס והכרס [פסוליס] וסמוע עליה :

פסקי חוספות.

(ס"י גח) דיעא דמלכותא דיעא [דוקא] כקרקעות מדינהו ולא כמלכות סכוסה גזול :

גזול ולא דוקא מלך וכוה דיין כל הדיוסות כחרכ ודוקא מלכו גוים ולא מלכו יבסל] :

רא"ש נדרים.

[פסק ג' ס"י י"ח] ולמוסין והלמי שגולל דיעא דמלכותא דיעא [ושלח] שסכר המכס מן המלך אסור לגזול לו המכס : [פירס ככינו חס ז"ל חס דלמך] דיעא דמלכותא דיעא היינו דוקא כסמלך מוסו כנידוהו על כל בני מלכותו חלל חס הוא מוסה למדינה אחת ללו דיעא הוא כדקס כניסין לא היה סיקריקון כיהוס כסרני המלמסה ומכרס דין סוקריקון דלוגב חלונקין גמר ומקי וחי ללו מוסו דלמיס לח קיי חף. על פי כמעות קרסר הוה. וליסו גללה לי דליס דהסס לא טוס המלך סיקרו סיקרקע חלל גזירה קמייהא יסחס"ל דלא קביל ליקבליה ומיעשה כל דקביל ליהוב ארבע חזי הילכך חי לא סעמח דלמיס לא סיה קנהו בניו קרקע כ"י הקוסר לא טוס על הכקקעות והכיר חליעור ממין ככד דלא חלמיס דיעא דמלכותא דיעא חלל דוקא כניסין החלון כקרקע כמו ממש סלומר המלך לא יעבור חלס כאלרז חס לא סיקר סמכס] וכסיהא דסכק חזוקה הכוזב וכו' חלל מדערו וכקכסו [חלל חס סמך יהיה רזיה ליקח לו ממון מי כלינו חסן לעמוד כאלרז ללו כל כמיסה למינוליה] חמר כ"י ח'ינא כ"י :

(פסק ג' ס"י י"ז) ומוהר כמלוי [אומות סעולס] סוף הערלה קרויה חלל-על-סס הגוים סמחר כ"י כל הגוים ערלים] וכל בית ישראל ערלי לב :

סוהרשיא נדרים.

(ל"א ב') דיה כ"י כל הגוים ערלים וכו' וקאמר בנות הערלים [דנח הבנות כהנו הכי על סס חפיסה וע"י חמר כ"י חליעור מלוסח היה העניה סכדי כס העוליס מוסה חמנו ככס זה כנגחי דומיל דכל בני ישראל עלינו לב כדינו לנגחי כפסוכס כקדא וק"ל] סדומה כעניס וכו' :

פסליק מסכת נדרים.

(תוס' כ"ב ב') דיה כ"י כ"י עלון מלך מוסב וכו' מפני מה גוים ממוסס [כזמן חוה] מפני כסו עמון וכו' :

מסכת נזיר.

(מתני' ס"א א') אין להם נזירות וכו' :

(גמ' גמ') קתני [הנכרים] אין להם נזירות מנה"ס דת"ד דבר אל בני ישראל ולא [לנכרים] ואמרת אליהם וכו' :

(תוס' ס"ב) [הנכר] אין להם נזירות. [הנכר] סגורו וכו' :

(רש"י ס"ב) [הנכר] אין להם נזירות וכו' :

פסליק מסכת נזיר.

(תוס' כ"ב ב') דיה כ"י כ"י עלון מלך מוסב וכו' מפני מה גוים ממוסס [כזמן חוה] מפני כסו עמון וכו' :

(מתני' ס"א א') אין להם נזירות וכו' :

(גמ' גמ') קתני [הנכרים] אין להם נזירות מנה"ס דת"ד דבר אל בני ישראל ולא [לנכרים] ואמרת אליהם וכו' :

(תוס' ס"ב) [הנכר] אין להם נזירות. [הנכר] סגורו וכו' :

(רש"י ס"ב) [הנכר] אין להם נזירות וכו' :

פסליק מסכת נזיר.

(ס"י גח) דיעא דמלכותא דיעא [דוקא] כקרקעות מדינהו ולא כמלכות סכוסה גזול :

מסכת גיטין.

'גמ' נז א' 5) ומזכרם כל הימים [אמר ליה דיניה דההוא גברא במאי אמר ליה בשכבת זרע רותחת אול אסקיה לישוי בגנידא איל סגן חשיב בההיא עלמא איל ישראל מדרו לארבוקי' בהו איל שוכתם דרוש רעתם בל תדרוש כלל הנוגע בהן כאלו נוגע בכבת עינו איל דיניה דההוא גברא כמאי איל בצואה רותחת דאמר מר כל המלעיג על דבריו הכמים ידרון בצואה רותחת] תא הו וכו' :

'סב א' 41) לא נצרכה אלא ליום [אידם] דתניא לא יכנס אדם לביתו של [נכרי ביום אידו] ויתן לו וכו' :

'תוס' טס) ד"ה אבהא וכו' ולישאל כלום עליה [משמע דליע לנכרי אסור לומר כלום ע"ך ודלא כחלמיש שנו בעא דלא אסרינן לנכרי אלא כשילום טלום] ונראה דלמי וכו' :

'שלמא) למר פירכי בקמי' ולא היה מחטיין לנכרו אלא לבו היה לבט וישע טלם יהא נהא נוגע דעת הנכריה ומל חס סוכס כן דלא קאמר אלא דאין כוסלין לו טלום:] הדרין עלך :

'רש"י טס) כמו אשכנזי: [שלאש למר. ולא היה מחטיין לנכרו אלא לבו היה לנכרו:] הניחא אחתיך מחטיין וכו' :

'סד א' 19) אמר רב יהודה אמר רב בשעת [השמד] שנו וכו' :

'רש"י טז) ד"ה כשעת [השמד] טו וכו' :

'תוס' ע" א') [רב מימי בר אפי' עביד ליה להווא נכרי וכו'] הקשה ה"ל חלמין אפמי' לא אסור לנשואי הנכרי כדאמרין בספיק חין משמדין [דף כ"ו] גבי מילתא ומתוקא אפי' כבד לוי שמגדלו לפי' וחזי' דבשח כתי להאבה כדשואה שרי כדו טיפ' לרשאה ישראל על ידי כן אי נמי הנכרי היה ידוע שהיה נקי כדשואה זלתי וכו' מ"כ ח"כא או שמה לא טיך כלן מנדל כן לפי'א כמו במילתא ומתוקא:]

'קע"ב ב' 26) לשום מלכות [יין] לבנין הברית וכו' :

'רש"י ז' א') ד"ה טסוס כן יודה בעלה של [מרים מנדלה כתיב] וכוונתו לזקן מתיבו וכו' :

מהרש"א גיטין.

(ז' א') אמר מלך דלמור וכו' אבל אינו מוגן כשהוא נם בגלותו [י"מ"ט לפי מ"ש כי קראו בירך וכו' גם ה"ל קרא. אל המנה וכו' [בגלות] חייבו וכו' וכל הענין [בגלות] חייבו וכו' :

(ח' ב') ד"ה קול זכ ארדיטוס וכו' כן עלה מורא של ישראל מידי [מלכות] וכו' חין ק' הניחא וכו' :

ד"ה

קבוצת מהרש"א גיטין ההשמטות יד

(סג) ד"ה מ"ד על מהותו ככל וכו' דכל מאמר וכו' היו מהסבדים צו לפרס [וליון] ולאש וכו' :

(סליק מסכת גיטין.)

מסכת קידושין.

'תוס' י"א א') ד"ה קידושין וכו' אבל קולדקוס [הבבלי] ל"י יוסק כן זכאי וכו' :

'גמ' מ"ט ב' 22) תשעה נצלו [הומיים] ואחד כל העולם כיו: [ס"ח ב' 1] האשה וילדיה תהיה לארזיניה [נכרית] מנלך וכו' :

'שם 6) ואין בנך הבא מן [הנכרית] קרוי בנך וכו' :

'רש"י טז) ד"ה ואין בנך הבא מן [הנכרית] קרוי בנך וכו' :

(סג) אולמא כן [הנכרית] אינו קרוי בנך וכו' :

(טז) ד"ה בנך מישראלית וכו' אבל בנך הבא מן [הנכרית] אינו קרוי בנך כיו: [תוס' ס"ח ב') בנך הבא מישראלית וכו' אבל בנך הבא מן [הנכרית] ומבנך אינו קרוי בנך וכו' ואין אותו הבא מבנך ומן [הנכרית] קרוי בנך וכו' מתייחס אחר בנך אלא אחר [הנכרית] ותיימי דלמל ואין בנך הבא מן [הנכרית] קרוי בנך וכו' :

מהרש"א קידושין.

(ז' א') ד"ה עיין דיער וכו' לפי שהוא נתייחס להנחות לנכס כמו של אפטר שהוא כח הפומלס של] נחם הקדמוני וכו' חזיר מיער שהוא כמו של [עטו] כדליתא במדרשות וכו' :

(סליק מסכת קידושין.)

מסכת בבא קמא.

'גמ' י"ב ב' 8) אי למעוטי [רנכרי] הא קתני לה לקמן שור של [ישראל] שנגנח שור של [גוי] אסור וכו' :

'ביתרני' ל"ז ב') שור של [ישראל] שנגנח לשור של [נכרי] אסור ושל [נכרי] שנגנח שור של [ישראל] בין תם בין מועד משלם נזק שלם :

(ל"ח א' 1) דא"כ נכתוב קרא להאי רעהו גבי מועד:] שור של ישראל שנגנח שור של עכו"ם אסור : אמרי סטה נמשך אי

רעהו

ושם אף שמן [של ישראל] כיון שנמל ביד [נכרי] אין וכו' :
[תוס'] [כיון שכל ידיו נכרים אין מהמתין עליו. כלומר שטר מוקרי ממור
 דבכך נכור הוא סיקמו ממחר כהגהות:]
(שם) ד"ה הבחא יוניי ניטוי כ"ו [עומט] [מיוונים:]

ק"פ א' (14) אפי' טיעוט שלו [שמן] ממור רב וזנא רוב יהודה חד
 אמר מותר לאבדו ביד. וחד אמר אסור. לאבדו ביד מיד
 מותר לאבדו ביד לא יהא ממנו [ממור טעוט] ומיד אסור לאבדו
 דילמא הוי ליה זרעא מעליא וכתביב בין רשע וצדיק יבשרן רב
 חסדא וכו' :

[רש"י (שם)] דילמא. שמה דענקן : [המור מנוטה. דיקמית לן בפרק גי' דג"ז
 (דף כ"ו)] דמותר לאבד נטוי כידים. דקמיי המינין והמסכות מוכרין
 חותו נכור ולא מעלין : ממור. מלכא המאחד ממון חבירי : תקול וכו' :

רא"ש בבא קמא.

[פרק ששי ס"ז ז'] דיה ורי גרוסא ספק וכו' וטבל מה שההווי [דלחן זה
 דינה דמלוטא] כי מנהג הוא בכל מדינה וזמן לאבדאל
 הוא על פי השמים והמלוטא לך וזכור בכל מקום שיהא ולא יעבד הכר
 מהלכה כלום והנה לפנות ממנה אז גוריה דמלוטא הוא כמו מופס שחין לו
 קזנה [למקן דף ק"ד:] :

[פרק עשירי ס"י י"א] דאשעי דנכרים כגלג חוקי דנכרי [מפסו] אונסא כרי
 ליה נכרן וכן כשאבד משבע יודי. שלא יתא מהלטי
 יתסוב בלבו הווי וזף אה יתסב לו לעולם ויחשוב בלבו על החל. דבר זה ומימי
 אין כדלה לדמושו כל. כך לך דהנה ליבא חילול הכס אבל הנה ליבא חילול
 הכס כי הנה עבדן על משטותן [והמור מחולל דינה דמלוטא] דילא
 [ישראל] עקבה הכנס וכו' :

[ס"י י"א] [ואיבא דמתיי לה אהא לא יבש אהז כלום אפי' על גבי עברה
 לנכוס] והבדירה בו אה הכנס. רבי עקיבא אומר מותר להבדיר בו
 אה הכנס לכו שאין זמנין ממש מבדדים מנובא. ואין לפרש שמהן שהוא לטוב
 יהי נכלה כנכרי ולא יכלו ממנו ממש דבהא לא הוי אפי' רבי דהנהא פטור
 סהוא יהודי כדי ליבשר מן המטות. והמור מחולל וכו' וכפי בתוס' וכו' :

[ס"י י"ב] רב אבי אהר הכה בתוס' כברי עסקין. וכדמייא ישראל ונכרי כפלו
 לעקב לדין אה אהה ויכל לזוהין דין ישראל זמנה ואומר לו כך
 דינו ואה דין אה זמנה ואומר לו כך דייבך ואה לכו שאין עליו בעיקרין
 דכרי ר' ימשאלן ריע אומר אין שאין על סוב אהז. בעיקרין מתי קרודו אה
 והייל כרי אפי' דנתבא הוא. ואפי' דנא נכרי אסור כדמייא אהר רבי משען
 דכר זה דרש ריע כפנה מתיורי וכו' :

[שם] היינו [דוקא] גיילו [אצל] הפקעה הולאוה כרי. והכנהה המכס כהגהות
 הולאוה

הולאוה הוי. אבדוהו מותרת כי הול. דלמך לך אהא ל"י גיירא. מנין לאבדוהו נוי
 סהוא מותרת טע' וכן העשה לכל אבדוהו אפי' ולא. אבדוהו נוי וכדוהו ומלמסה
 דלתי לדיה המטה ואפיסה אבדוהו נוי טעיה. כהא. חרד סתמא כי יתיר כל מקום
 זמן חילול כסא אפי' אבדוהו אסורה. אהר מחולל. פקודו מותרת כי הא דמא אל
 אפי' לקנא דדרכא כמר דפדולא דרי. וזוי וזבלט ליה זמא. רב כהנא אפי' סהא
 ועבדוהו. חתמא דהשרא כדכל מהא מהסותא נכרי. וחיל חוי דעלך קא. מסיכמא.
 רב אפי' הוי יתיב בחרבא כל הנהו עבדי דנענא לכר מסרדישא. וחלו ביה קפסי
 דעינבי ואילן ספק חוי דתי דבראל הוא לא חסוי ותי דגוי. כוא חיתמי. שמעיה
 סהוא נוי חיל דגוי כרי חיל הכי קלמינה ליה. חוי דגוי איהי. דסקל. דמי ותי
 דבראל הוא לא חיתמי. דלא שקל דמי. גרלה שקן. סהיה דערו מהחלה. דלח
 מתיי כהא טוב הנה או אסורה דסכר גל. כגוי או נגמור. מותרת] נושא וכו' :

[שם ס"י י"ד] כיון דמסיים מלכא לא [מכרין] רבא ולא חסויא ר' יוסף דסקלא
 לטילא דרמחין לתיחא אהי כרי. יבראל דידע ספדוקא אבד יבראל תכתי
 ולא כהנו מיניה וחילי ומסדי ליה במלמסה. ממהתיק ליה. מתי. טעמא סהוא
 דמסקי ממונא אסותא דחד סהוא ומימי כהסכני חובע היבאל וישראל כוסר. לו או
 אומר כרעיהו דסחא נספר יבראל כפדומו. ואוהנהו מתיק ממונא אסותיה אבל
 יבראל החובע משהו מן הנכרי. ואמר כרעיהו או כוסר יבא. יבא לסעיד סכרי

בג דין ישראל היה טעם עומא כמענה סרעיה וכוון. דרבינו ישראל יבא לסמור
 עומא יבא לסעיד מידי דהוא חרזי. דיטולן לטעיד. וספק חד. אבא חרי ללח.
 ואפי' דמתי נמי מתי יבראל יתעבד. ליה לדין כהפקעה. הולאוה מ"ש. כיון דלח
 מסידיהו לו מהנו יבאלי לטעיד. וכל זה שלא העמיד אהר הנכרי. אפי' אבא
 אה מחלסה יעד הנכרי לטעיד. ליהוה עד איבא חילול. כהס אה לא יתיר. וכל
 אפי' כן נאמן הנה שחק לטעיד. שאין לישראל. אפי' לטעיד על ישראל אה לא טעיה
 ישראל עמו ואה לישראל. יבאד עדוהו יבעלו זה ספק ומלמנו לנכרי לטעיד כל
 ישראל. יהימי במתייחא אבל כי זמנה חסוינו נמי אמונא. כדי להו. אהר רבי
 אפי' כי הויין כי רב כהא חסויניא לן אהר חסוב דמתיקן להו ככי חתי מתי
 חוקי. וכיון דלא חסויניא חיל ומסדין] אהר וכו' :

[שם ס"י כ"א] ספק נהר חמורו וכו' לרווחא דמלמא הוא דעבדי [זה לא
 רבי מחוי זיל עפסה חיל גדלוכו] אהר למשען חוקי. לו
 כנדיה מן נכרי וכן עשה לאחר זמן נהר לזכוין למשען המטות ליהם לנכרי
 וקבשה הנכרי ולא תבעה. כשאלתי למי יבארו המטות. ואמרתיו יחזרו ללזכוין.
 והבאתי רחמי מפק דהבא דרעיהו דלתי' אפיקיה וכו' יהי' אדעתא. פיקמה לנכרי
 מהם למשען ולא אדעתא פיעבסא לעומא. כיצד יעשה הלה סחורה במעוהו של
 זה. אלא יחזרו המטות לבעלים הראשונים. ויבא לא למישר כיון דלמך מן לנכרי

וכן כתי דמי זכר לנכרי ואלא המטות מנוסא לזכוין. וכו' כהן. טוב הנכרי
 זכר משען כמה סדורו מן ההפקר. לא חונו דלמריק. כשיק דמתייעא. (דף י')
 אפי' מחרת פלימוחא איתכרתי. ומתיקין כה. חסוינו ערך (דף ע"ב). דלחן אפי' זה
 לנכרי אפי' מחרת פלימוחא איתכרתי. ואפי' אהר כדדיה זכי לנכרי לא זכי לנכרי. וכ"ש דלא
 מהייל מן כרי טעו מזכי נוסיה. ולא תלי למישר אפי' רוחא לעכסב טמא אהר
 זמן

זמן יזכר הנכרי. כיון דהיינו שמעין לראובן מעיקרא ותעשה עבד נפשיה
 בלא מסתן נס עשה לא ועבד על הפסק כבטיל עירובן. ולא מני שמעון
 למיגר מני מקד לקדם"ם שם מטיח והלכתי לנכרי כטובל דרובאמי (דביב סבי)
 דשמעון בן שמת. דבטלו ים לו לפסוק קדומה דהס ולא בלא חמה. ואמר זמן
 מלאמי ששאלה אלהי כיו לרבינו אפרים דר יצחק ז"ל על ראובן שקנה חמין
 מן הנכרי. כגמא והאמיין לו הנכרי עד למחרה ולמחרה היה דרך לראובן נהדן
 אלא מן העיר וכן מהנה למשמעין לחז לנכרי וכמו הנכרי. ומאוביו ז"ל א"ל
 לראובן ברוך שכתבו הנכרי למי' בכריתות: (דף ביד) הנהוון ממהה למכרו ולומר
 הלא מי אכפר בה כל הקודם בה זכר ולא מני אחר ליה הנהוון על דעין כן
 באחריה אם יקבל ואם לא יקבלה החזיר לי אלאה מטעם שאלה פתחה ידו
 הסיח דעמו מהה. וכן אמרין (ע"ב) בני אור הנסקל אם הונוט עדין כל
 הקודם לו וזה דמהסיח אע"ה אפקריה. וא"ח מ"ס מהרהוה מחרל דרב ספרי
 ב"ה הגול בחרל דלא חמתיין כתי אלא דערעה בל"ה אפקריה דערעה דבולת
 עמחה לא אפקריה דהס עמחה דחמתיין בני עיה סלו חליו ממיחה הוא
 דחיינו ע"ה ולומר הוילא ועמשה לו נס מה אלא נעשה לכל אה דערעה
 כמחה. אכל ביה ים להפסק מי יאמר שהנכרי פתחה ויכול לראובן לומר שח
 לא שמת. הו"ב אז למחר יתעב ממנו. והוילא ז"ל אפון הנכרי חין שמעון
 יכול לומר ככה ויחזיר לנכרי דלון ע"הונוט לנכרי. ה"בן שורת הדין שיחזיר
 לראובן אם פקה לראובן לפסוק דך ע"ה] ומחוייבו מהה דרבינוטו וכו':
ישם סי' ל"ד) א"ה מישוט מלו: [ממון מבור רב הונוט ורב יהודה חד
 חמר ממוט לאנדו ביד. וחד אמר חסור לאנדו ביד. ח"ן
 דאמר מוחר לא יכה ממנו חמור מטעו. ומ"ן דלמר אסור יבין רשע ודין
 ילכח אשכך דשוקי מויה זרעה מלילא. והלכתה דלמור לאנדו ביד. מדעשה
 ליה צ"ה הכוונ: (דף ס"ב) אם עשו קהמ גנול במסור ומתחבט ויבקי מויה
 וסלקא חתיקו. שמעתיין מויה דכל שכן משבור לאנדו ביד. ומ"ן רליה כל דך
 דליתא למיגר שפחה מהבו"ב:] אמר רבי יוחנן וכו':

קיצור פסקי הרא"ש.

(פרק הגזל ומאכיל סי' י"א) כשהמובל משביע וכו' [תמי מילול דהס א"ע"ס
 שנודק לחמין והרעין ולמבטין ויחמר יאסרו
 כל פירות שנעשה עליהם ח"ן של בית המלך יאמר בבלו היום: דיח דמלוטלה
 דיח ומוכס ישרא' שקנה מבט מן המלך אסור לגזלו ויחזי שיש לו קבנה:]
(ישם פרק עשירי סי' כ"א) לראובן שאמר לשמעון וכו' ליתא [לנכרי ושכנה
 הנכרי] יחזיר לראובן:
(סי' כ"ד) להביא להס פטור. [אפי"ס חמתיין על דבר אחד ומסור אחד
 לנכריים משמתיין ליה עד דמייתי ליה וקיימי חזיריהו בדיקא רב כהס
 ראה אחד שאלהו ממון חזירו והרהר בו ואמר שיראה והגנו:] (כ"ח)
 שהוא גנבל וכו':

פ"ה המשניות להרמב"ם.
(פרק א' משנה ב') כל חשתי כשחיהו וכו' והכני שיהיה חתוק בן בית
 [אכל חם נחם סור ישרא'. למורו של נכרי לא ימלא
 הכרמל:] א"ח דבר וכו':
(פרק ד' משנה ב') כשחיהו דין [ישרא' על עיני הדין וכו':

סוהרייא בבא קמא.

(י"ג ד"ה מ"ה) מבעה וכו' חייבי מוהרי בניו ורבה כמורו [ומכנה שהוא
 למר נקי אדם הוא כמו של עשו ע"ה אדום כמ"ס וא"ן אדם החתך
 וא"ן אדום החתך וכן למר חתך בן הוא רתח למיך חרב. כמו של עשו שאמר
 בן על הרבך אחיה וגו' וע"ה כניולו תרוויחו מקראי דחייבי בני עשו והסחירו
 לרבי גרמא למר מבעה זה אדם ומייה קרא דחייבי בעבו א"ל קורא משעיר
 וגו' דהיינו גנלות אדום שהוא כה חסדן ואמר להגל מן חרב. של עשו א"ה
 מבעין בעיני ע"ה חסלה ובקשה גמ"ס הקול קול יעקב ורביס וגו' וע"ה זה
 קראו. מבעה ולמר זה ה"ן הוא כמו של עשו בגמ"ס לחזיר הישר דלון כחן
 אלא כבינו ע"ה רח דבולא. במדעה חיה רביסיה אלוה ומדקא ובאחד ברנה
 רססה דחיינו שחיה כחה על כל העו"ם לאכול וכלות כבינו חך לגבי ישרא'ל
 שחיה נקראת שחיה לא חיהה כחה לכלות כביניה בכה והואמה אלוה ממקום
 א"היה מעלה גריה אלא ביניה כחה על ישרא'ל כנגלה רססה ממקום שיש לה
 סומן מהרה שחיה מהרה: פ"ס"ה ע"ה ואחד בקום עליט אדם וגו' מהרה זה
 אדום ומקום כחן ר"ה. אלא נהני ע"ה ליתניה דחיינו שלא יתק כחה על
 ישרא'ל לאכול כביני' מקום שחיה ע"ה מייה כחה קרא דבני עשו כעשו מחשונו
 דחיינו גלו שחיה מלו יהיה לו כס כחה לגבי ישרא'ל. ומשיב בסוף ההפכר טו':
(י"ב ב') ד"ה לקראח בלו וכו' שהוא בלא הסך [דכל ישרא'ל בני מלכ"ס הס]
 ולא חמר ר"ח וכו':

חיה (י"ח א') [ד"ה עבוד והחזיר וכו' שנת אור פלוג אור שלהם וכו' ע"ה].
 מהכ"ל הני שור שלהם אור גלו והדלה לקיים כל נוחסותו שלפניו
 צ"ה"ס דלח"ה לחמתיין פ"ה"ק הנהו ל"פע דא"ה יכול לזכות בדביעה. וכו'.
 ויזכר בולק כלל א"י"ב לא חמתיין לן. לאשמושו להירא'ל כמורו של נכרי שנת
 שור של ישרא'ל דבין יח ויבין מועד מבלס חק שחן אלא דעייב רשעו הלא ללו
 דוקא לחמתיין קרא דחיה גריס. למור גלו שנת אור שלהם דסבור ועל זה
 כה"ב החוספון דחמט דוקא בעיני זה אור שלט שנת אור שלהם דהא חספ"ה
 ה"לחלו ולמי' ג"ל גוי אסור קח"ה דחייקן קח"ה הפקעה הולחיו דוקא אכל
 למי' גול גוי נמי מוחר קשה וק"ל:]

(ל"ח א') ד"ה הורש וכו' [הורש ממון וכו' מל אלה יחזר ממון כשלקו:
 ולא כשעייב דכשהחזיר אה הורש לפט"ס א"ח משעיר כחל ליתן החורה לעשו
 ולא קבל ממוס. לא הורח וכן לשאר עבדים והופיע מחר סוף. כחל ליתנה לגבי
 המשעבד ולא קבלן פ"ס"ס לא אפ"ה"ג אלא על לקבלה. ממוס לשפור' ממון חזיר
 וע"ה]

וע"כ קמרי ממוק. וכן כלה וישר גוים שהיה ממוק לשרא קאי חלשיל
מיהיה דכתיב וקדוש מדר סלקו ומני יבמחל כאל רנו לקבול המוס לא מנבו
וקל] ומה נכבול ב' מדרות וכו':

(קיי א') ד"ה קוב: סק לא"י וקבל ע"ך כ"י [ש"ס] קוס סק לא"י מאמיה
דמסא דקמרי אשד ושאל וקבל ע"ך וכו' אין לפש טקיל השונה
על הינהו דמסא ככר חיל רב דמסור עבדו שהרבו כדון מסור ואין לפש מי
שאלו כן למטה רב כהאל שלא יעשו כפי יוחסן בהקשרו לו כמו שפלתה לו חיל
לא כפי קמרי יתא רעוא דמני י' דלי ליהו מילוף י' [מין] וחסר לפש לטי מרס
כהאל. [הרג אה המסור] גלי רעוא ביד וכו' מא"י נכבול [והקשה בעל יד
מראה לפרש"י דהכא דלא היה זה בטר שנבדל דהכא ה"ך חזי נכבול ולא
היה ירא לנפשו שהיה על הינה המסור דיל דלמשר שהיה יודע שכבר נכבש
עניו הינה המסור שם או שלא תודעע למלות. הינה המסור ולא היה לו פחד
ממה שם] ועין ד"ה עור גיפס מראה:

(קיי"ט) [וכן רכע וד"ק ילבס קרל לא כתיב הכי כתיב רק כתיב יבין וד"ק
ילבס ונרבה דקרא כתיב זה חלק אדם רכע וכו' ומתח עריות וכו'
והלמנותו לא הנכניה ויכרבו זו על המסור שאף בזמן הזה ירדון ככ"ד וכו'
הכנה ככ"ד אין מתחל"ן פליס כדלמק"ן ס' נגמר דין ועליה קמרי קרל
כנו ד"ק ילבס מה שהבין המסור וכדכתיב בנאי ענינא ערודו כמות יקברו היינו
בגניו מילתים מעבס אלוהי"ס כ"י"ס כדלמק"ן בעלמא וקל לנב"ן הק"ל
והיב וכו':

ד"ה כתיב המסכתה פירש"י מהה מחייל וכו' ומ"ש כתיב המסכתה כדן דכ"ה
דמכנה זה אדם [הטוח רוח נסו לאקרי כתיב מידו על עין] ומפכה מעובה
כד סו"ו וכו'

ספיק מסכת בכא קטא.

מסכת בכא פציעא. ב

(רש"י ב' א') ד"ה ותגלה דלחה ליהיה חשפ וחסלו הכי ח"ך ולא
[כר"ן] ולא הימח כי מיטת רחמנא [כר"ן] הכי דלא אהי ליהי כ"י

(גמ' כ"ג א' 15) והא איכא [כנרים נכרים] חייש לכשמים וכו':
(תוס') ד"ה ואל ח"בא [כנרים] ולא ח"בא לטו [הנכרים] קו"ה ט"בא שם
וכי והלא [כנרים] שקלי ליה וכו':

(כ"ד א' 23) כי קאמר רשב"א ברוב [כנרים] אכל ברוב וכו'
(כ"ו א' 19) כנון שעשאו מונדק לשלשה [כנרים] רב נחמן וכו':

(רש"י ב' א') ד"ה דלחה ליהי חשפ וחסלו ח"ך ולא [כנרי ודלמדן סאכניה
כנרי מונדק] ולא הימח וכו':

(כ"ז שמתח סס כ"ד כ"ד ל"ב מיה ק"א ס"י בגמרא רש"י חוסקין ורש"י
עבדים כנרי מל"י ל"ב כנרי).

(ס' ל"ג ב') ל"ה והא יטבוו כ"י על סס [שרל] הכ יטבוו [וישרל] ימחור:
(תוס') ד"ה לחיכס וכו' כשחמסכו [שרל] ימחור וכו'
(ס' מ"ח ב') ד"ה נהס לטפון וכו' דלחכס נמי מן דרריס כהס הכי [ויסנור]
דגול הנכרי אשור וכו' דגול הנכרי אשור דלי [סנור גול עכ"ס]

מוחל] לא הוה נ"ך. קרל וכו' ועוד דהגול כהרס חשפ ק"ה ד"ה ח"י סנר
[גול עכ"ס מוחל] דקאמר רב א"ל ס"ה קרל וכו' חשפ [דסנר גול עכ"ס]
מוחר ובכ"ל כמעט העכ"ס] כ"ה מחר דכ"ו וכו':

(ס' כ"ח ב') ד"ה חון מ"י שורדים וכו' אכל הק"ל על [הנכריה] ככ"ל עכ"ה
זו לכו"ו וכו':

(ס' ס"א א') ד"ה לעבור עליו כ"י לאין וכו' ואלה לקמן כהמקבל לחיכין
דגול [העכ"ס] מוחר וכו':

(רש"י ע' ב') ד"ה עבור חלכס וכו' וקונן כהס דליס עכ"ס [שסס דליס
מן המט"ה]: א"י רכ"ה וכו':

(תוס') סס ד"ה ה"ך לא מני דלחו הכי וכו' להנחה להס ככ"ה [וכ"י
למק"ס] ולא חלמך ומח"י ס"ך וכו' וי"ל דה"י ס"ך מה"י קרל כ"ן
דלמר דהמ"ה [דמנוה למכ"ס] לא היה להס להמ"ס ללשור וכו' ומס שההו
[שה"ה] להנחה לכנרים וכו' י' להח"י ל"י [ש"ס עליו מ"ס מן זכ"ס] והכל
היה כ"י חיינו ועוד [שאלו עריון בין סלומות] ולי אשכ [ל"ן] להמכ"ר כ"ס
דכ"ר לא ח' נישא וינק עמיהם הל"ך ח"ך ללשור רכ"ה [שאל] למוד ממעש"ן
יורר משכ"ר ק"ה ומתן וכו':

(ס"ד ב' 16) כהה מריה ורבי"ה בשלח [רשעיה] זו וכו':

(רש"י ס' א') ד"ה ימח כולס אכריס. והנכרו כולן הלילה זכריס: [רשעיה] י'
[מלכות הרשעה] שמתחמו חוסס וכו':

(ס' ק"א ב') ד"ה סרס ללמ"ס [עכ"ס]: ז"ג ג"ו וכו':
(גמ' שם 43) רעך ולא [כנרי] מאח"ך נפקא חד למשרא
עושקו וחד למשרא גולו [וקסבר גול גוי מותר] זכרי"ו וכו':

(שם ק"ד א' 25) בבית הקברות של [כנרים] אמר ל"י מהו ש"דורו וכו':
(ק"ד ב' 4) כקריהון של [ע"א] אין מטמאין שנאמר ואתן צאני
קרויין אדם וכו':

(תוס') סס ד"ה מהו ש"דורו וכו' סכ"י סכ"י לו קכ"י [כנרים] ח"ס
מטמאין וכו':

רא"ש בכא פציעא.

(ס"ק שני ס' ו') כי קאמר רבתי ברוב [כנרים] אכל ברוב וכו':
(שם ס' ל' בהנהי"ה) [אכידס עכ"ס מונדק ח"כ דלח"ה ליה"ה] וכמק"ס
ש"ס מילול סס וכו' [והנ"ס והמסורס והמטמ"ס]
הלכ"ס

להכניסו וכו' וכל כוונתו בזה [מורידין ולא מעלין] וכו' שכן מחזיקין אבודתו וכו' לחיובן מהחיות אבידתו [וכי"ש שכן מורידין חיות]. אשירוקים [מורידין חיות. וכי"ש] חזן מחזיקין וכו' :

[פרק רביעי ס' ה'] אמר רמיאמר מביה [בבבלי] קונה וכו' :

[פרק חמישי ס' י"ב] היה אומר ר"ח מה פהיטו [האלול]. יחזר ברבי"ח וכדפי וכו' שכל כדפי חייז לפי [באין קנה לטול מהא מלך וטקיס הפוטל עליו] ועוד [שאלו] כדרייס בין החומות וכו' :

[פרק ששי ס' מ"ז בהנהייה] דיה הכיזר לו החומר מ"י בככזי אינו הם על ממוז [כל ישראל] ומיבי שלם וכו' :

[פרק תשיעי ס' מ"ז] קבזי [בבבלי] חזן פתחאין כהאל וכו' :

פ' המשניות להרמב"ם.

[פרק שני משנה ז'] עד מתי חייב להכניז וכו' וכל זה בבדיקה [המלוכה] לביבאלין אבל היום יכרז וכו'. וחס [האלול] חומס ומתיראל עמא יקחו מה עמאל ויעללו [למלך] אינו חייב להודיע וכו' :

מהרש"א.

[כ"ז] דיה דמך וליה ולקיי ליה חזרו וכו' דמלן ביזב [בבבלי] כמו פסיכו [המסות] ח' :

[ע"א ח'] דיה כמה פמזו וכו' אינו זה סוהר למה שפסק הרמב"ם [שמהו ליטול רביה מכות] ודחיק :

[פ"ה ב'] דיה ריב ריחא טוב וכו' על החמס [מלטה] ישראל וכו' :

[ק"ד ב'] דיה כהנאה וכו' דין דקבזי [עכו"ם] לא דע כלל וק"ל :

[מליק מסכת בבא מציעא].

מסכת בבא בתרא.

[גמ' ט' א' 50] ואם לאו [באין אימות העולם] ונוטלין וכו' :

[רע"ז ס' ע] דיה וכו"ם מדודים [או הכמות] פצטקה וכו' :

[י' א' 7] שאל ארנסורפוס [הרש"ע] את ר' עקיבא וכו' :

[שם ב' 31] כל צדקה וחסד [שאימות העולם עושין חסא הוא להם שאינם] עושין אלא כרי וכו' :

[שם ב' 34] כאן בישראל כאן [כאומות העולם] עננה ר"י וכו' :

כל

[שם 36] כל צדקה וחסד [שאימות העולם עושין חסא הוא להם שאינם] עושין אלא כרי שתמשך וכו' :

[שם 40] כל צדקה וחסד [שאימות העולם עושין חסא הוא להם שאינם] עושין אלא להתהיר בו וכו' :

[שם 43] כל צדקה וחסד [שאימות העולם עושין חסא הוא להם שאינן] עושין אלא לחרף אותנו בו וכו' :

[שם 46] חסאת וכו' :

[שם 49] שמע ר' אמאי ואיקפד [אמר לית ליה ביבוש קצירה תשבונה נשים באות מאירות אותה] ורבא וכו' :

[רע"ז ס' ע] דיה כלן ביבאל [כלן בחומות העולם] ישראל דעמן לשמוס וכו'. אינו מהכיר חלמי פתח כדון [אבל גוי אינו נוטן אלא על מנה כן וכל לאו מתחרט] וכו' :

[ע"ב] דיה ויבא יעם וכו' אה ישראל לבעל : [ביבוש קצרה תשבונה. פתחלה זבוח טבירס ויבב לחלומות מעשה הדקה שיהא או יבכרו] דלא סימיה קמיה וכו' :

[י"א א' 9] כל הפקיים נפש אחת [מישראל] באלו וכו' :

[רע"ז ס' ע"ב] דמורי בה מיני. תלמודי [בי"ן] מורים הולאה וכו' :

[מ"ה א' 14] דסתם [גוי] אנס הוא וכו' :

[רע"ז מ"ה א' ח'] דיה אבל הכיר בה וכו' דטלא כדון [באנס הנכרי] ולא אמרן וכו' :

[ע"ב] דיה חס' ליבא כל הני וכו' דסתם [גוי] אנס הוא וכו' :

[ע"ב י"ד ב'] דיה אסתלק ליה. פטוסיס וכו' וכל' כמן פכב"ס [דסתם פטוסיס] אנסים הם [וזין בדעיהו וכו' :

[צ"א א' 32] למאי נ"פ לתשובת [המינין] ואמר וכו' :

[רע"ז ס' ע] דיה להבזה [אמינין] שובלין לו וכו' :

[ק"י א' 15] תעשרה [בומר לעבודה זרה]. אמר וכו' :

[שם 19] ולא היא אלא [עבודה זרה] עבודה שורה לו וכו' :

[רע"ז ס' ע] דיה שכל לאל וכו' וקצתו סהס [בומר לפי] וכו' :

[תרו"ם] ק"ע ב' חזן מע"ז וקדוכין וכו' דחס ימכרו [לכומרים] של ע"א כו' :

רא"ש בבא בתרא.

[פרק א' ס' כ"ב] מחשבו לסי ממון [וכן כלה] כל מה שמחשבו אומרם בעולם גירות ופודעיות על ישראל חזילו מעטין אורה כסודים ובמיעה מאלו ומבהה גובין הכל לפי ממון דעיקר כוונתן על הממון ולא דלמתי וכו' :

כגון

ישם סי' כ"ט) כזו מיני פורעניות [אבל ארנוניתו לא רמזין איהמ] ויראה לי וכו' השומרים אוחזו [בין השמים כי מה חומלה יש לחזותו כזו לשומרו] וחסוד אוחזו בעיניהם אלא בשביל כהנה שנתחזקו תחת ישראל לנבואה מן מסין וארנוניתו רכב רמי וכו' :

ישם סי' ל"ז) שדכיה לקמיה דרבא וקבלניה [מפסג שגור מלכות ענד] ורי אחי אומר [אף מפסג שגור מלכות] חיבני' לי לחיבניהו לפני עבדי וכו' :

פרק ב' סי' י"ב ברג'יה) ומתחזקן מנודה וכו' דכסי [הכריז הכי סן כהסרק] ואסי נתן וכו' :

קיצור פסקי הראשון.

פרק א' סי' ב"ב) וכל מה שמחזקין [אמות השולח] על ישראל [פורעניות] אטלו מענין ביסורין] אין גובין, אלא לפי ממון וכו' :

סדר ראש ב"ב.

ז' ב') דיה אי חומה וכו' חומה מלך הי' סביב וגוי' עיש [אף חמה זו כמח] שכל כ"ו שפך נזירות ממחזקין עבדי' על כלל כ"י אי חומה ועיקר טווחן אינו רק על הפמון וגובין הכל לפי הפמון : כמי' הירוש' וכן אמר וכו' כמגלות אלו כתי' כמסות וכו' מדרשו וכו' שם ח' כזו העבדי' שטוקין אין דעקן רק על מתנינו וק"ל : ח' שמתחזים וכו' :

ח' ב') דיה כולו אימתיו ב' פירשי' עבדי' [עבדים וכו' ר"ל דיוכל להרעבו] וא להרעו כהרב] אבל שעות כך דהוי דלון זה כזו [שטעויה] אבל הוא ככלל עבי וכו' :

ט' א') דיה מעשה הדקדק וגוי' דלנבי הנוקן וכו' דהיינו השקט [שמלתיה] וגם בנזמן טוב וכו' :

י' א') דיה שמחייבין לניכוס וכו' אבל אמר כשישראל [במאכל הגלות] נמשלו לעבד החבוס בבית האסורין] וגו' עליו וכו' דהיינו חיל [המלך] עבדים וכו' :

ט"ז ב') דיה ק' הסרונה על אדם וכו' ואם לנחנה לעניים מרודים חיל [אדום] ואפשר עש' וכו' :

י' ב') דיה אנו צריקין לנחשי וכו' ומתחזקן אוחזו וק"ל : [ואם לישראל וכו' יראה לדקדק והסדר הם כי מדות קרובים לענין אחד אלא שזה בממון וזה בנפשו] והנחשי דלמי' צל דנקב קרא דנקב לגבי ישראל לנכותא דלמי' הדקדק שהיה פתוחה מנייה חמדי' שבויה דמרותא ארוס ונקב קרא מסד במקום דקדק בעי' א דחאי חמד שהיה גדולה כממדות השפחה היא להם ולדברי ריב"ז נמי דקדק והסד קאי כולה על ע"א : וגו' אמר ריב"ז נחזין דכתי' ר' כחויאל בן הקאה שהוא נותן דקדק והסד לישראל שהוא חמד מן השמימים שיש באותה שפאלות כדלמתי' פרק הערל אבל אין בהם עשי' מדת חסד כלל ולכן לא קאי חמד אלאומים כמו שדרכו כל מי הנחיל לעיל אלא כ"י חמוס' דקאי מסד על ישראל : ממקורן על עיש לפי דרש זה קאי גם דקדק מרומ' ו"י

גוי על עיש דנחשב לעי' הדקדק והסד שטעוין במקום תפלה לישראל ולהכי לא מיידי : דקדק דכבא גוי' אלו ישראל דכתיב ומי כעמך וגוי' כמו שהיהו המאוס לעיני וק"ל : לעני עיש וכו' ק"ק דכתי' אבות נמי תמחי לא קבלניהו משום מלכות והיל' למשלגניהו לעני עיש ויל' דלאו היו במקמי' עמי עיש וק"ל : דקדקה של דקדק וכו' :

מ"ו ב') דיה חסיד היה בעבדים ואזיב שמו וכו' ולא הויה ליבול שכן [משא"ב] בעי' דכתיב ומקטל למגולו אל סמון] ואמר כי חיוב וכו' :

מ"ז א') דיה ובספירה שצבורו וכו' שתי' בלבו על ישראל רע. [והקב"ה מתרץ מחצות העבדים למעשה] וגו' אמר וכו' :

מ"ח א') דיה' כל זכר בלדוס יש לרקוק וכו' כדלמדין סי' סכן גדול [אבל על כל עבדים לא נעשו] כשהי' עד כיאת המשיח במהרה בימינו שנאמר ולא יהי' סרוד לביה עשו ואמרו ועלו מושיעו] וא"כ זאת המלחמה וכו' : [י"ח א') דיה דביהו חמרה וכו' וגרבוהו [בנזירות] וגוי' וכו' :

ע"ג א') דיה אישעו לי נחויי ימא וכו' ומגלו [הע"א] לים שנאמר וכו' היינו האי גלג' [הרשע שכלל] דזה שכל' להטביע הספירה וכו' ויעוד לנו [בזה בגלות] וק"ל :

ע"ד) דיה ועוד אמר רבנן וכו' ואמר רומח דגלג' ג' תפוח פסיה [כמו] למלכות ארוס שיש לו גי' מול בשמים וכו' של עשו והמשה מלכותא דכיה מכל הגלות ואמר חזק יצמח הוא אליהו וכו' עמי' מ"ש פיק דע"א ליב קרני עבדו רומח' כבדי' יוניא ולא יכילו לאו עד דתפסיהו לישראל כבדיהו והכי אהו כבדיהו אי מינן מלכי וכו' מייכו חבדי' כזו להו. יכו שנין קמו כ"סמתייהו כמלון וליך' אישעטובו דיהו מעיקרא דרוס ספיה. ואלכה ואלכה לנגדך ולבסוף דרוס יעבר נח ארזי למי עבדו ביארורו כי מלכות ארוס אין לה משפלה כי אם לפי זהו וחיבה ישראל כמו שנאמר והיה כאשר סרודו וגוי' ולאוס מלאוס וגוי' וגוה ארזי כבדיהו אי מינן מלכי וכו' שפיקין שנין כבשלה איא ולכן סוזרבו להשחק כבדיהו ישראל לגלג' היוונים וע"ש מ"ש כי מעשה אבות סימן לבנים שאמר עשו ואלכה לנגדך כה להשחק עם יעקב לגלג' אינוים אך יעקב ראה שא"א כן ואסור להשחק עם הברוי' אלא כיא יעבדו במקדו שיעבדו נהור כדכ"ב וכן יעבדו עמיר שאין לו הכרע וע"כ אמר לעשו יעבור נח ארזי למי עבדו לפי בנתן אסי' : עשו קרס האדון : ועקב העבד ואח"כ יהי' יעקב האדון ועשו העבד כדלמתי' כ"ב' מי הוסיף אחריו אלא ואח"כ יאל ארזי והוא שאמר דשקראת חז"לית כדורחא כזוה כמ"ש ואלכה לנגדך ולדנין גלג' של רומח לומר לנו אי מייכוו דהיינו כדכ"ב עשו עד דחזיק וכו' הוא כפי שראה יעקב בגלות ואמר לו יעבר נח ארזי למי עבדו ולא רנה לשחק עם הברוי' כי מרעבתי דרובאז אופאי כי מזלו קצת שנקטיס דכתיב היה קצת רחוק' : גנוס' אבל לפי חבונה ישראל ראה מלכותו נמשכה והוא כי מברך וכו' דומה הצרות והגלות המשחרין שכלל דור ודור לחין מספר לפיזור מי' גבוי' דהדרגל' שהוא דבר נח ללול מהו שהדיקים ורשעין - דקדק כן הרשעים ורשעין דבר מר בעולם כמ"ש זורע טובה יקרא וגוי' ו"א הוא לוי' ע"ש לפי' עמחה

קבוצת סגהדרין ההשמטות

י"ד א' 1) גזרה מלכות [הרשעה ישמר] על ישראל וכו' :
(רש"י י"ז ב') דיה ובעלי כספים וכו' כבסטיק כגון [המזכיר]:
 המהורגן, וכו' :
 וכ"א ב' 37) כ"ך גדול [של רוס] ואמר ר' יצחק וכו' :
(רש"י י"ב ב') דיה כל כן וכל כן [מבומד] כגמלו וכו' :
(רש"י י"ב ב') דיה כיון דהו דמסי וכו' חורקן המטה לפניהם : [נבלין,
 ממונין שהעמיקו מן האומה לגנות מס ומנה המלך וכגנה ולקנאה
 תיבטלל חכיהו] : חקראו וכו' :
(רש"י י"ב ב') דיה כטוב הכן וכו' ובע" [הסגד] היה וכו' :
וה"ר' ט"ז ב') ק"ל חכים כטובי פיה טיה [הסגד] היה וכו' :
 (ל"ז א' 40) שכל המאמר נפש אחת [מישראל] כאלו איבר וכו'
 וכל המקיים נפש אחת [מישראל] כאלו קיים וכו' ושלא יהו
 המינין] אוברים וכו' :
(ה"ר' י"א ב') דיה מוכס שמכר בהמיק ולי"ם והא חזיקא כמה [מסומדי]
 שמיים כדרכי וכו' :
 (ל"ח ב' 24) אדם הראשון [מין] היה וכו' :
 (ל"ט א' 16) א"ל [קיסר] לרע וכו' [כלל הטוב זיל [קיסר] וכו' :
 (שם 50) אתון גמי ערבותו בהדן [כתוב כל הנוים כאן נגדו, אמר
 ל"י מדידכו אסדרו עלן דכתבי ובגוים לא יתחשב] ר"א וכו' :
(רש"י ט"ז ב') דיה וכל אש לא יזא וכו' הענינו תמיס : [כל הנוים כאן
 נגדו. נכ אשכ כל עליון מן הכלל : מדידתן. וכיחיס שילאו מכס
 דכיוע גלפס טהיה גוי והעד עליון שזון אען בלוחו כלל : ובגוים לא יתחשב
 כל מקוס שהזכרו טס גוים לא התנדו וכלל כלל : כסאוס משקא וכו' :
 (שם ב' 45) אמר רב הונא **בר פפא** באותה שעה ירדו [שונאיהן]
 של ישראל וכו' :
 (ט"ז ב' 36) ת"ד מכירים אתם אתו [גוי] הרב או [ישראל] הרב וכו' :
 (ג"כ ב' 1) ל"פניו אין מעיקרא לא [התנאי בערב הפסח תלאוהו
 לישוי והכרת יוצא לפניו מ"י יום קודם שהוא יוצא לסיקל על
 שכישיה והמית והרית את ישראל כל מי שיועד לו זכות יבא וילמד
 עליו ולא טעמו לו זכות ותלאוהו בערב פסח. אמר עולא ותסברא
 בר הפוכי זכות הוא מסית הוא ורחמנא אמר לא תחטול ולא תכסה
 עליו אלא שאתי ישוי וקרבן למלכות הוה : ת"ד חמשה תלמידים
 היו. לן לישוי שאתי נקאי. נצר ובוגי תורה איתוהי למתי אמר להן
 טתי יהרג הכתיב פתי. אבוא ואראה מני אלקים אמרו לן אין מתי.
 יהרג

קבוצת סגהדרין ההשמטות כג

יהרג הכתיב פתי ואמר שטו איתוהו לנקאי אמר להו נקאי
 יהרג הכתיב ונקי וצדיק אל תהרג אמרו לו אין נקאי יהרג דכתיב
 במסכתריים יהרג נקי איתוהו לנצר אמר להו נצר יהרג הכתיב ונצר
 שמשרשו יסרה אמרו ליה אין נצר יהרג דכתיב ואתה השלכת סקבךך
 כנצר נתעב איתוהו לכבוני אמר להו בוגי יהרג הכתיב בני בכורוי ישראל
 אמרו ל"י אין בוגי יהרג דכתיב הנה אנכי הורג את כנך ככורך
 איתוהו לתורה אמר להו תורה יהרג הכתיב מסור לתורה אמרו ליה
 אין תורה יהרג דכתיב וזבח תורה יכבדנני אמר ר' היושע בן ל"י וכו' :
(רש"י ט"ז ב') דיה מעיקרא לא, אכנעיס ויז קודם : [הכונן נקל דומה הוא
 נקי. זה ודלחו להגן שהגן כמסחריה והכונע כעלמא הוא מפני
 האומות שקרוב למלטה היה והיו נכיסים להביב על כל רלוות של הכל שלהם :
 וזבח תורה יכבדנני. מי שהכונן הודע וכבדוהו] : זכות אה יצרו וכו' :
 (מ"ז א' 28) **שמעתי** [שכ"ד מכין וענישין] שלא מן התורה וכו' :
 (שם 25) שרכב על סוס בשבת בימי [יונים] והביאוהו וכו' :
(רש"י ט"ז ב') דיה שמעתי מרכוהי [שכ"ד מוהקין ליהוה] מכין וכו' :
 (ט"ז ב') דיה לא כדלוי לכך וכו' [וחקן של יבדלל [שכיוונים] היו וכו'
(ה"ר' י"ב ב') דיה טעל לנפח אחרים והיטי גוי [וקמיל דלחן אלוהס לגוי]
 אפיני וכו' :
 (ג"ז א' 16) דברים שכ"ד של [ישראל סמיתין] עליהם וכו' :
 (שם 23) והתנאי [הגוים] ורועי בהמה [דקה לא מעלין] ולא סורדין וכו' :
(ה"ר' י"ז ב') דיה לנפח המלחמה וכו' אהו הויה עכר [אהו רעף] ה'
 פבורה וכו' :
(רש"י י"ז ב') דיה ה"ז [הגוים] ורועי בהמה דקה [יבדלל כסחמן] נולדים
 שרועין כהמהס כדמות אחרים [לא מעלין ולא מורדין] לא
 מעלין אהם מן הגור להגלים מן המימה ולא מורדין אהם לגור להמיה בידים :
 טעול. כגדס וכו' :
(רש"י ט"ז ב') דיה נהרג עליו. משום גזל וכו' אלא דזוהא נעלמא [שחמוהו
 וכסחמן] עובד טוכיס וכו' :
 (ג"ח ב' 1) והתנאי [גר שהיתה] הורתו שלא בקדושה וכו' :
 (ג"ח ב' 42) גוי ששבת חייב [מיתה] שנאמר וכו' :
(רש"י ט"ז ב') דיה אמר דכינא חסילו לפני כשבת וכו' או אחד כשנת סבוכין
 גו [הענינים] אלא ממונה וכו' :
 (ג"ח א' 2) גוי שעוסק בתורה חייב [מיתה] שנאמר וכו' :
(ה"ר' ט"ז ב') דיה אלא מלמד סוכאי ולי' ל"י לנפח [אהם קרוים חדק] וקסא
 דנסיק. דכתיבהו וכו' :

(סג) נעם נעמה כי חסי' בלדס ולא [בישראל] חלה וכו' ;
(סד) כיון שמכיה גני טועמיה חה [בישראל] בלדס הכי דלא חיכי חלה [גניו]
לא היה לו לקרותו חסב ;

(תוס' סג) דיה ליכא מידעס וכו' ועל הטובים [דגוי חיב] וישראל פטור וכו' ;
(סס) וייל דהא נמי בישראל [מפנה כדי להילל ולשמי בגוין] סרי ;
(רש"י סג) דיה משום דגלו בני מחלים מיכא וכו' ומוחלן על דכך קל
[חלל בני נח למרים סג] ; והכי וכו' ;

(גמ' ס"ג א' 26) אלמלא וימי שבהעלך נתחייבו [שנואיהן] של
ישראל וכו' ;

(תוס' ס"ג ב') דיה חסור ללדס פיעסא שמוסות וכו' וכוונתה לדיס [נמי]
חין זין סס ע"ז וגם] דמסס לעובס סמים ואלעמי שמתחסיין
סס סמים ודכך חזר לא אשכחן דלסרי לגרוב לאחריס לטקף [ולמטי עור ליכא
דגני נח לא חסור] על כך ; מרקוליס וכו' ;

(ס"ה ב' 22) 'שאל מורנוסורוסוס [הרשע] את ריע וכו' ;
(ס"ו א' 42) לא תקלל [הנחיא למיד אלקיס חול אלס למיד אלקיס
קריס סאי איכא למיסר] למיד אלקיס וכו' ;

(ס"ז א' 27) כביאיין איתרו ליכד וסוקלין איתו [וכן עשו לבן סמרא
בלוד ותלאוהו בערב הססה. בן סמרא בן סנדירא הוא אמר
רב סמרא בעל סמרא בעל סנדירא בעל ספסו ; בן יהודה הוא אלס
איסא אמר סמרא אמר סריס מנדלא נשי הואי כראפריס במוסבריתא
סמס דא סבעליה] ; מנתי' המריח זה האופר וכו' ;

(רש"י סס) דיה וסומעין קולו. סהו אומר דכרי ססה : [בן סמדה. בעל
אמו סמדה סמו ; ססה דל. על סס סנינה קרי ליה הכי] ;
מתי' המדוי' זה האופר וכו' ;

(ע"ב ב' 28) אומר לוי ראה [שישראל הוא ובן ברית הוא] והתורה
אמרה וכו' ;

(תוס' סס) דיה בלן בלל על- סכו וכו' ולא כיון להלילו בנסאו ; [בישראל]
הוא בן כביה הוא. יסכלולס נוי סן כביה ולא משום דמסומדין
גורדיין ולא מעלין] ; ומס נעכס וכו' ;

(רש"י ע"ד ח') דיה מתי דורסל. חזון עיני [ובני הים] ; מתי חזית וכו'
חלה מבוס חסיטס נפסס על [בישראל] להקפיס וכו' ;

(שם 42) לא שנו אלא שלא בשעת [שסד] אבל בשעת [שסר]
אפי' מצוה קלה וכו' כי אתא רבין א"ר יוחנן אפי' שלא
בשעת [שסד] לא אמרו וכו' ;

(תוס' ע"ד ב') דיה וסא חסרה וכו' חיסל דליל-לקפוי וכו' וחיכין כיה
דלן ;

דאך חיכין מיהס על בעליה [גוי] כדלמרי' וכו' דלא סייך למיחר אהד לבוסל
כביאה [גוי] דהוי כביאה כמחלן [וחקיסה סריי יתקו כר מרדכי דעל כהרף כביאה
[גוי] נאסרה וכו' חלמלס לגניי בעלס [לא חסינע ביאה גוי כביאה כמחלן] וגם
לקבוס נסמלו וכו' כדלמרי' כס סהל על סמסו [דזעמי דגוי אסקרי' כמסמל
לענין חיים חלל ביאה גוי לא אסקרי'] ; וכיון וכו' ;

(סג ע"ס ח') דיה וסא חלמלס וכו' אפי' [אין בן מין] מפניה על קידוס ססס
וכו' ולגלוס חלמלס קר' [דאן נח מפניה על קידוס ססס] כיון
מכרסוה וכו' ;

(ע"ז ב' 4) והמשיא אשה לבנו קמן [המסורר אברה לגוי] עליו
הכתוב אומר וכו' ;

(רש"י סס) דיה לפי דרכי. להללזו : [והמסורר חבדה לגוי סהו וחכר גוי'
לישראל ומדלס בעממו סהסבת חבדה חלנה סמוכס לו מלח סוכלו
סאף לגויס סהו עובס כן סלל למטוס עליהס] ; כוה חה סמלסה. סבט נדכר
וכי וכן נדולה לקמן ; כוה : [זמורה] ; סססעיס חלנה סמלס וכו' ;

(גמ' ע"ס א' 16) והרג את האדם [לכבויו והרג את ישראל] לנפשים וכו' ;
(שם 27) פרט לזורק [אבן לגוי] הכי דמי איליסא דאיכא תשעה
[גויס] ; ואחר [ישראל] בעיניהם תיפוק לי דרובא [גויס]
גינהו וכו' לא צריכא דאיכא תשעה [ישראלים וגוי] אחד בעיניהם דהיה
לי [גוי] קבוע וכו' ;

(רש"י סס) דיה אחרי דבי ר' יוחי פרט לזורק [אבן לגוי] לתוך חסורה
של בני בלדס [גויס וישראלים] חלל המתיין וכו' ;

(סג) דיה אי ימי סלגס וסלגס וכו' דמתי למיחר [לגויס] קא וכו' ;

(סד) דיה לא נזיכא וכו' וסמסועין קריס דספור מסוס דהוה לי [גוי] קבוע
כמיסס וכו' וסמתי פטור סה רובס [בישראל] מיטני וכו' ;

(תוס' סס) דיה אי ימי סלגס וסלגס וכו' חיסל חליכס דמלן וכו' סס סמלס
[בישראל] חכג וכו' ;

(תוס' סס) דיה וכל קבוע וכו' ועוד כיון דספר רייס חסילו כולס [ישראלים]
עד סיימנר וכו' וייל דיס לטפס לריס בנספס [ישראלים] וחד
[גוי] וסמל וכו' וכי סהי גוונלס סס כולס [ישראלים] חייב ;

(פ"א ב' 89) והבועל [ארמיח] בעא מיני' רב כהנא וכו' ;
(פ"ב א' 11) ובעל בת אל גבר זה הבא על [הגויה] וכתבי וכו' ;
(שם 17) כל הבא על [הגויה] כאילו סתחתן וכו' אלא זה הבא על
[הגויה] ואיך חייא בר אבויה וכו' ;

(תוס' סס) דיה וחיך כסיכו לא סמקרי וכו' וכיס [גויה] וייל ופי' ;
נסיב אי 33. ב"ד של-תשמונאי גרוו סהא על [הגויה] חייב דבר ;

(תוס' פיה ב') דיה וזכרו כשראל וכו' וזכר של [גז] שנת לטור של יבוא
בין חס בין מושג משל נזק שלם:

(צ"ב ב' 58) א"ל [קיסר] לרי' גסליאל וכו':
(צ"ג א' ב' 35) לא קשה כאן [בישראל כאן באומות העולם ואומות
העולם] מאי בעיא התם וכו':

(שם 38) אין בין העזוי לימות המשיח אלא שעבוד [מלכות]
בלבד וכו':

(רש"י צ"ג א') חדא לטובע של [ישראל] שילקע טעניו מאומות העולם וזכ
על ישראל] וקרי לוי נקמה וכו' ואתם לטובעיות [לאומות
העולם] שטרע מקן וכו' ובעל חמה [לאומות העולם] סתוב בעלמו וכבודו וכו':
(צ"ב ב' 46) באו עצמות ופסחו לו [לאיתו רשע שהיק טמא] על
פניו וכו':

(שם 49) יוצק זהב רוחח לתוך פיו של [אותו רשע שהיק טמא]
שאלטלא וכו':

(שם 51) והנפק [צלם] על פניו וכו':
(רש"י ט"ז) דיה והפק [ללם] על זכר וכו':
(צ"ג א' 6) באו כל [אומות העולם] ופסחו [לשונאיהם] של ישראל
וכו' ואתם משתחיים [לצלם מיד וכו':

(רש"י ט"ז) דיה ופסחו לישראל וכו' שהפסחו [ללם]: חלו וכו':
(ט"ז) דיה כל העולם כולו לללה. מפני שהפסחו [ללם]: והוא וכו':
(שם) דיה כיוון פנעו. כלאחר וזק צדקו הניס עיראל סאמרו אלוה מר
יש ללם והשתחיים [ללם]: הו אומר וכו':
(ט"ז א' ח') דיה עד דלאח בנזי וכו' עד שהנצו [סוף]: וישראל כמה פעמים:
(צ"ג א' 60) לא היה תקנה [לשונאי] ישראל וכו':

(שם 61) ואשתני אפיה והוה כי [דבלבא] יתיב בריה וכו':
(צ"ג א' 48) ונהפכה כל [המלכות למינוח] ואין תוכחה וכו':
(שם) עד שתתהפק כל [המלכות למינוח] אמר רבא וכו':
(שם) אין בן דוד בא [עד שירבה המסורות] דבר אחר וכו':
(רש"י ט"ז) דיה טולו הפך לכו וכו' כשהפכה כל [המלכות למינוח] חנה גאלה:
כי ידון וכו':

ד"ה כי ילאה כי אולה יד [שדך והחוק ידן של מסורות ופולסין בגלגלות]:
שהמעטו התלמידים וכו':
ד"ה ושי אלוסי ימות המשיח וכו' סיבא מביח והכלה [מלכות העשע] ויבעל
הצענד וכו':

(שם 50) חנם נמרתים [בעבודה זרה] וזא כנסף וכו':

(רש"י ט"ז) דיה והסקמו כדמוס שלם וכו' שלם גלוח [הזום] כי קן גלוח
[הזום] זה יהיה וכו':

(צ"ג א' 23) עד שתכלה [מלכות הולה מישראל] שנא' וכו':
(שם 48) והזכי יתיב אפיתחא [דרומי] ומאי סימניה וכו':
(שם 53) ויבנה ויסול [ויבנה ויסול] ואין מספיקין וכו':

(רש"י ט"ז) דיה עד שהלה. [מלכות] הולה וכו':
(ט"ז) דיה נזופכי טאפי [לאומות העולם] החובטין וכו':
(ט"ז) דיה כשחחא [דרומי] נלאה למורי לא בשחא [רומי] ממש וכו' שנגדו
סחא [רומי] משיה כדוי:

(ט"ז) דיה הכער הזה של [רומי, סברומי] היה אחר וכו':
(צ"ג ב' 4) עד שתתשטט מלכות [הרשעה] על ישראל וכו':

(רש"י ט"ז) עד שחשט מלכות [הרשעה]. על ישראל וכו':
(ט"ז ק' ב') דיה הו אומר וכו' לקבל מה מונה [מינין גלחים] רב יוסף
חמר וכו':

(ק"א א' 10) ככנדו שנגננין בו [גוים] אמר לה בתי וכו':
(רש"י ט"ז) ק"א ב' דיה שטיבי ככע וכו' להעמיד להם [גלם] אלה כפיח
אל וכו':

(ק"ג א' 50) שמקדיח' תבשילו' ברבים [כנזן יש"ו הנוצרי] עד כאן
ברכו אביו וכו':
(ק"ג ב' 21) שעשה [צלם] משאוי אלף בני אדם וכו':

(רש"י ט"ז) דיה ולכסוף עבה. מנכה לאחור [ללם] די פנוטוס:
(ט"ז) ט"ז ע"ו על [חמק]. מתוך סביה חזוק כה:
(ק"ד א' 45) בשבילו טה אות [גוים] אכלו על שולחנו בשביל
[שגוים] אכלו על שולחנו וכו' דאמר חזקיה כל המזבן
[גוי] לתוך ביתו וכו':

(רש"י ט"ז) ט"ז דיה ובמסע כטיה וכו' שהעמיד בו ירבעם [גלמים] דהזי
כמלכט וכו':

(ק"ה א') כל [גוים] שבחי אלקים אלו [אומות העולם] דברי וכו':
(שם) וכו' נאמר בכל [גוים]. והלא לא נאמר אלא כל [גוים] שבחי
אלקים וכו' מאן נינהו כל [גוים] שבחי וכו':
(רש"י ט"ז) ט"ז דיה הא סאל [גוים] אחרו וכו' מקלל דאל. [גוים] יש להם חק

(ט"ז) דיה מהני מני וכו' כי [גוים] חשע
סכחי אלקים וכו' בלכס [יש"ו] וכמטוס
(ט"ז) דיה מאן נינהו כל [גוים] כחזי אלקים וכו'
(ט"ז) דיה וחק [אותו ככע] ו

דבר חובב אינו קיים על גר חובב כהנהגה בעלמא ונראה דעממו של הנביא
 פדלו חביב לי כדרי ז' משה עבד היינו כעממא ונראה דלפן נהרג עליו עמי
 ביד' כמו שנהג על ז' משה דלחרתן מולו ה' וגוי' זו היא מיתהוה חבל
 כהבאל יסאל' באשקן מיני' שטא חייב משה ביד' כהב' דעביד לא מודיקין
 ולא מתקין ומה דנראה מי' בשי' וכמו דרשי' בחומש וירא כי לפן ח'ש וגוי'
 ראה שאין מוחלת דיקים עומדה ממנו ולא מצדו ב' ה' הינו מאוס דדדוי'
 אדם לא ה' חייב משה בדעת הנביאים חלל כהלא כהה חייב משה ח'ש
 שמיס ואין מוחלת דיקים למוד ובי לקב ועוד הדין הרבליש: השובר
 לעו ובי מנזבל כמיס בני מ'ה אדם הראשון הא דיקאו של מקום ויעקב
 הוא דמח דיקאו ולה יסאל' נקראו אדם ולא העברים וישי' השובר ליש
 של יסאל' שטאו דמח דיקאו של שביע' כאליו שופר לומו ובי ומישי' שנאמר
 שוקב אדם וגוי' שמיס קרא יסאל' בעקום הוא אדם לבי שכן דמות דיקאו
 ודוקא] למה הכוונה וכו' :

(פס' ב') ד"ה לא נראה קרקע וכו' דרשי לה קענד ודוקא: [עב"ה שבת
 חייב מיתה וכו' יש לעיין בה מה פסע ענין זה דזוקא כללו הכי'
 משה דכדבר שאנו חייבין לעשות פשי' חלל העובים היפך זה לחייב מיתה
 בעשייתו והנראה שהכוונה בה שההורה נקראת ארוסה לפי שזוב ההאון אין
 שוסקין בה והוא הורה לגביה כארוסה צדוק אריה הציחה לכוין הורה כ'
 חלל העובים כה דרשי' חלל' ונקראה חורוה כמיס בדיק דשיא וזהו
 שאמרנו בפסחים של העובים בחורה לפי ע"ה כללו בעול ארוסתו כדתי' שאמר
 הורה לזה ע"ה מה שמוסר וכו' מחורבה לכל הקלות ויעקב מנזבל לפי ששיש
 אינו טוסק בה והוי' לי' ארוסתו וכן משה שבה נקראת כהרבה מקומות על
 כמיס עבד כלה בולוי כלה דלארוסה ודלי' דלי' הוא דכל יסאל' קבלו ע"ה
 כמיס עבד והנראה עמי לא הויה לפי שאין פהרמי אורה כדלוי' כמיס ע'
 כל כהני' אלאמלא שמו יסאל' פי' שבתות וכו' ואשם הני הויה שבה לגבייתו
 ככלה כוננסה לחוסה ולא יענילה וזהו ביוון שבעשי' שאר עניניה ועשולה בעל
 יש להם חוק מחורסה וזהו כוננסה לחוסה דלפן להם כדאמרין לעיל מה הויה
 לה עסקה חורסה לגבייתו כאלו בעול ארוסה יסאל' וזה הוא עמל' שבה היל'
 כללו חל על כלה כהננסה לחוסה ולא בעולה ואמרין לעיל דעידון כדתי'
 יסאל' ועל כונה זו אמרו כשי' פי' בשלה מהו נתן להם ולא לנשי' שלפן
 אמרו חס יבאו בני נח למסור שבה לא דין שאין מקבלין שכן חלל שחיבין
 מיתה שנאמר ויום וילול' לא יבכוהו וזו אמרתן זו הוא מיתהוה כה הוא אמר
 בוי' ודין בני יסאל' וגוי' מפל' מתקין ויב' ומשורויהא ויפכה נגדו השובר צדיקה
 חייב מיתה עבי' ודע דהנבל כהנבל מלכ' כהב' הא דקאמר הכא חייב
 חייב מיתה עבי' צדיק שמיס חלל אינו נהרג וככה הכתי' לפי דבריו הא דקאמר
 תלמודא וליחבי' כדרי ז' משה היק' וליחביה כדדישו יחמד' דלסורין בה
 קאמר חלל לא לענין קטל' ובי עבד ועוד הדין ח'ש' עבי' ח'ש' לומר כן דל"כ
 למה לא מהס כדרי ז' משה ואיסור הא דעבי' מהס יסאל' דחייב בני מיתה
 בידי שמיס ואינו נהרג כמיס הנביאים שס' חלל הנראה לדעת רמב"ם דכל מה
 בלל

דלא חביב כדרי ז' משה ח'ן נהרגין עליהם וזהו דשריך הכא וליחבי' כדרי
 ז' משה בני נח היק' דלחסי' לא חסי' שבה בני כדרי ז' משה ויהי' כן נח
 נהרג עליה ומשי' קום עשה לא קחשיב דיקום עשה ח'ן כן נח נהרג דלא
 מינו חסי' יסאל' בקום עשה שמי' והרג ביד' אדם וכן כהיהו דעבי' ש
 שוקב כהורה שר' נמי כהי' וליחבי' כדרי ז' משה ויהי' כן נח נהרג עליו
 ומשי' למד' מחורסה וכו' דלפן חייבו מלך עממו ולא חיו חלל' באשמחת' בעלמא
 ואין כאל' חורבתן זו היא מיתהוה ונראה מה שביד' לדרוש לא יבשוהו אבני נח
 ולא אשם עמיס דעבי' לעיל מיני' נראה כמיס הראש' שהשבות כמיס הוא
 צמחיה השטול מתלחכהו ולא מוחלת' הפעולה והחוס והקור' כי הם פעולות
 המזלות וכו' ולא חסול' בהם צדיקה עקל' עי' חלל על שמש גדול וכו' :
 (פס' ב') ד"ה יחסי' כמו לקח וכו' למען סתוה וכו' ע"י שהשיאה לקח
 ולקטן וכן כהמרת ארידה לעבי' יש לפרש בדרך הזה שהעבי' ש
 מומד לעולם ממון ח'ף של אחרים ואינו שבת לעולם וכל עוד שוסקי' ממון
 הוא מוסקי' אחר' להכניחה ממון וזה שוקה לו אבדוהו להכנישו ממון מערבי
 יורה לקטור גם ממון של אחרים יחסי' למען סתוה כהורה חלל' המאה שמה
 צדק להכנישו כהמורה אבדוהו הוא מוסקי' לו עמל' וחללה למתן אחרים וק"ל]
 חלל' ההרים לא חלל' וכו' :

(פס' א') ד"ה חלל' ההרים לא חלל' וכו' ויש לא יונה [דבאורה כמיס ולא
 סמו איש ח'ש עמיהו דתינו' עמיהו בעלמא שטאו יסאל' וחללה
 עבי' שרי' וקאמר דיקדס עלמו כהורה לו ואש' לא יונה כהה חללו עבי' ש'
 לא יונה כמו שמינו כהמה חמיס כהממד שהסירו בפעוהו משום קידוש השם]
 ואמר חזקתו וכו' :

(פס' ב') ד"ה חמשה סתוה י' לו זמיר וכו' פתוחה על הקינן זה מדברי עינין
 באו"ש שם [סחוב דרשי' מושק' כהחונות עקל' וכן חיי' כמה דמנצנין
 יח נבל' חמרה וכו' ע"ה ח'ש מנאון קפורה חמור יקבר משמע דמיתה קפורה
 קלה י' לו לחמוד והיינו משום שומתה נבילה זו מאוס סיחון ח'ן משליבין
 אורה כהחונות חלל' שאין משקידין להשמיך קבורתן והכלבים משחיבין אותן
 מקבורתן ודקאמר מלכ' הוא ולא אורה לרעה לבויו ובכר' גלוקים בו ל'גורה
 חמור שנכנסה ודקאמר וק"ל] (פס' ב') ועשייה החורה כה' חרות וכו' :

(פס' ב') ד"ה חמר דבריו ש' שכן וכו' ואפי' שילבו כיה מניצולי ע"ה ח'ן
 הכוזבות מלאכין והיי' רשע' של עשו שהוא כה השכן ומשאל' וייחוס
 כדלעיל זו דברי' השכן אלאי'ש] וקאמר מדבריו יחסי' לאבדבה וכו' :
 (פס' ב') ד"ה כי היתה כן משה שמו וגוי' ולמשי' דמויק' חלל' האלי' קרא
 [עבדי' ש' עיבדוהו מלאכה יסאל' וכו' :

(פס' ב') ד"ה ונאמר ד' [מלכות] וכו' והוכיח וכו' :
 (פס' ב') ד"ה ח'ן חסר ע"ה עוף וכו' כדי להדליק ממנו בנ"ה ובה"ד
 [ואמר] שנקב חסר וכו' לפי שהעבי' העובק כהורה חייב מיתה
 כדאמרין פ' ד' מיהוה ח'ה חסינו עובק כהורה עושה עממו עבדי' ודתי' כהבד
 וסיף כדן עבי' שמיחה בסיף] שלא מנלו ע"ה וכו' :

(צ) דיה מני בניו של סיפרא וכו' ואמר דגם פניו בניו קל' [אחור רעפ] וכוכלנו וכו' :

(צו) ה' דיה ליבא קוטשא בעלמא וכו' כדלמין' סרק זל כורל : [ההק] למינוט עיין טירמי הוא, מנאר מדרש' אלא זל ככל וכו' סתה ז' מדי וכו' סיכא ז' וין וכו' נע לרעמ ז' חלום וכו' והלן שבעמ לרעמ הוא סתן מומאה לגעו וכו' והסג רמו על המיטה : סתן הוא סתן מומאה למלכות חלום סיפראל וכו' הכשר מומאס כולתא : כולתא רבתיית וכו' וכו' ללן טוה סתן : סתה למסגר כמ"ס כולו הסך לן סתור הוא כן כחיתת' כולו למיטה הוא סתן סתה לירחל' סיפרא מרזק ההסגר מומאס' קבלת וקל' : עד עירבו [המסורות] נדלה למסד וכו' :

(ס) ד"ס מלמחא הניטס וכו' נרסח לערס [על הממונה מלכות סקראל] הניטס כמו הנין הריבון כיה' וכן יחסר' קך ארנד וכו' :

(סא) ד"ס חין כן דוד כח וכו' לפי שיחורו הניטס לאפי' : [עד הפקלה] מלכות הלא מסיפראל וכו' עיין טירמי' ודור ים לרעס מלכות חלה הוא מלכות סקראל ככחוס מלכות מולול וכו' כמ"ס חיה קתן נהיך בניטס מוי חיה סמור וי"ס וכדח הלוליס סתא מלכות חלום הומילה סיפראל : כמסורה ריל כמפלה ערסין יספאל מומאס' אל הניטס סלמורו על גלוח' : עד סיפלו גפי סרוח וכו' :

(סב) ד"ס חי בעלי יתיבי וכו' שאין דרוני דואה חלל' לפניס [דומיה חח] סלמטוי כהה בעלי חטוי עמי"ס לגדיל חיה המערוב בתוך הספס וכו' מדי כנגד מדי סעילו מכה היסוריס מלמליס עמאס ככשיריס וכו' גי"ס חטוי' עיא מכה סלא יסולנו ככס וכן חיה המדס כסיפלו דייני רעטי יספאל המסין אחר הוהוד יכטלו גי"ס מכה שוטיני עמי"ס חמוליס סיפראל וחסרי' כי מספיד וכו' כמו שוספדן וכן הי"ן :

(סג) ד"ס לכיסולא העבר היה וכו' שדקדק למרס כן על עטר [רומי] דהילח השער בניס וי"ס ועל גמול' [רומי] סלמור וכו' משקט ללא [כדומי] סיה וקל' :

(סד) ד"ס ח' מרזב וכו' כל יסרלל חיה די [מלכות] חלה וכו' גב חחה סלא [מליטות] חין סתנטי כיה וכו' :

(סה) ד"ס דכריס כמסר וינא עיל וכו' כל הנירז ככאו על יסרלל מדי [מלכות] עד חני מרזב וכו' לרס אל כרס' דוכיול בני ייה [וספדן] דיו חל הקור רמו למלכות וין חיה סלרית סרלס דעול' פמלרו כמתן סתי"ס חיה קריס דיינו סמטוי יסרלל עמלן ענייה אל הקור סמוכ' סתה וסוקד' ככס מוכה וכו' וכן הוא מלכות חלום חיה הרבטיית סחלס דעול' סחוא כה מתן הקדמוני סמוכ' מוסרין סיה ד' חני' פתח וכו' וכו' כמסרה עמי"ס ואמר דמכוס גרה סלמוריה סממחה סלמוריה : סמוכ' כמ"ס חיה חלום על חני' מות' דלא חמתי"ס דיי' ודמחור עמי"ס סניה חלום' סכני כיהו מוסרין כרעב עומה ככחו מתן דממחה סלמוריה : כל גבר דיו וכו' :

(סו) ד"ס ח' גבר דיו וכו' כמ"ס עמו אכטי וכו' [ורכ"ס] ג"ס סתא סמטנר על אבקן אל גי"ס ואין ערד לו כחן ואמר וחסכס כל סיה

וגי' חלה כל יסורא הוא לרעוס כל סיה כין סיה פמלוי על מעלה וכו' סיה סמילא על מעס דהיינו כמנופלה חומס על מסס סתל סד סלה מלמעלה ויהיו כל סיה לירקון ורעס טור כל סיה וכו' דיינו כסלמור' הקב"ה סיהך סלמד חלו וכו' יהיו יסרלל וסכריס עמי"ס כספס ויעמטרו על קך עד כיהא סמחא סיהי עיין מיי"ס מתן רהיט ויסל וכו' דסרורל וספוטרו עמי"ס כספס לרעמנר חס סמור סבור למקומו חל חל וכו' רכטי ס' בעי"ס חילק וכו' :

(צ) ד"ס ח' סיה אקופ וכו' אקופ כדור וכו' ככרמ"י וקל' : [אחורו מך מיוחד וכו' עיין טירמי' ויחד ונדלס למרס כסמטי' מיוחד סלא יהיס סאס מלך כסוה"י] קך מלך המסיה כמי"ס כמחה מקומות וכן דוד סהך' לא יהיי קך כסוי' לנביה ומהל סרובתה אל זור ככיהל' המסיה כדלמין' לא : כמלחה זור חלל' מורכבנה אל יסוליס' קמזס חס קס ווסל : [דור דוריס חמורו חיה וכו' :

(צא) ד"ס ססי"ס ימיס וכו' דנקמח' ס' [מלכות] מכהי וכו' :

(ק) ד"ס רכתי עמ וכו' שאין צו סוד זר רבוי' : [אלול כמס' וכו' לפי סכמטוכיס חלמר וסיה עמי"ס חזא עמי"ס וכו' לא חשב חלמה וכו' והכסלס קך סחי וכו' סכול חלמן וכו' דהיינו כמפלה סר כסס ומולס מן סמטיס שאין לך חומה סמלה סלא סתול סמחלה מולס זיטוי חלמה מתן ממושי"סס וחלטהוס סתח כוחס חלל' יסרלל חיס' כן כי גס כגרה לא סר כוחס וזכס מעליה ס' סוא ח' וקייס לעולס וחיין חלל' כדמיון חלמה שאין כעלה חלל' דהיינו סהך למ"ס עיי' ססרה חסמו ודעורו לחור כסיה סחוכ חלו : ועמי"ס סריס וכו' ס' הספוק נכס כסיה חחה סתי"ס וכו' חמרוה כגולה סמפו סקיס ללחוריס' סמסעבריס' כסה וסבי"ס סממסעה כ"י בני חס וכו' חלל' סתן סקס עורק וכו' לפי סמסעברו גלוח' סבי"ס לרלס סממחה סממור עמנו כמ"ס וחכדה סמחה סממיו וכו' ועי"ס חיל' סלחוס קסה עורק סלא סחיו ככעטיס כגולכוס ומחזיקוס עדיין עמכסס לקמייס חו לגביסליס כי מחין חלל' יודעיס ח' חס' אל כנכוחל' ח' כמחה סמלה וליה כסרלס חלמן חלס חלמי' רוכך סמחר כורכוס אל חכרהס וחין גלס' סמכמורו ועי"ס סממקן גמיה סלא סממחה סתח חף כגלוח' : ככה סמכה כלייל' וכו' :

(קא) ד"ס ע"ס ע"ס סיהס וכו' ככריס חמוריס לרעס ז' : [אכולי עמי] חלון : חס וכו' כל סולול' מתמן וכו' כי כמו שאין חלסס כיון חין דעמו וסיה : ככל חלילות עד יסרלל עמקן לחס כן חין עי"ס חויון ככיליקן כמי"ס וכו' חלול' וכו' דיינו סתח חלילה סחוא חלס' ואמר ס' לא קרלו וכו' : [ק"י ח'] ד"ס קמיי' בני' רעטי יסרלל וכו' לוחיו ולי יהוסינו וכו' עיי' חלל' קמיי' בני רעטי' עמי"ס ח' חין כליין לעוהיב וכו' י' לרדקך דממחה דרעי' חמי' מודה כממיי בני רעטי' עמי"ס חלון כליין לעוהיב וקסה דחא סלא קל' חלמי' רעיק' חלל' ככס עיקר סרסוטי כרלרע' סבורו וכו' חסטי' חסטי' דלוחין לעוהיב : כרעטי' סמי"ס חוא' חלמי' בני' דעילל גבי כוכודלנו' חסטי' סרלולו לו כן כמלוח' : חלון חלום כולל דכריס כמליס חמי"ס סיון דסרלו לו כן כמלוח' י' לנו עמ' דקך סיה סמרה כממיי רעטי' בני יסרלל חלון סמלון כל ללסס כמלוס דכר סלמי' כלל ומיי"ס חממיי בני רעטי' עמי"ס חומלל' כל זכר

למו דהאי קדא חיירי בעוה"כ דרישא דקדאס מתיס כל חייו רפואיס כל יקמו ונה והלחד כל זכר למו:] מפשה גמיוול וכו' : סליק מסבת פנהרדיון.

(רשיא י"ח) דיה שרו של [רומי]. סמאל וכו' כשיעוי קו [רומי להחרכ] כדמחוי יסקוד ה' וכו' : **(תוס' ז' ב')** דיה חלל פרע לאומד טוחר וכו' כהניק סגננה לבין [הגבריס] וייל וכו' :

מהרשיא מכות

(י' א') דיה כל האובד לאומד כהמון וכו' ומדוד עם חכמים [פסליכ דמי העלמיס שריח עושה לו דה לשמו כמי רטנו ודעמו וזין לדיק לחבריס] ובלחמדי' בסי' הרואה וכו' בד כבד בימיוזא [הנה הוא עוסק בה כעמיס העוסק בה' שלימדו פידודות ודמתי' בסי' ד' תיחוד עמיס יהעסק בהורה חייב מיתה ודמתי' הם דכל מיתהו כסיף' שהוא מיתה חרב וע"כ זה העוסק בהורה כמדה העמיס בימדות] רלוי לעונו וכו' **(י"ב א')** דיה ג' פשיח' עמיד [פר של חלום לעוהו פירסי' הוא סמאל והוא מלאך שררו של' חלום]. דמתיסי' קדא מי' זה חל' חלום וגו' וכבר האריך בה' הרמי' אכרננאל' בסי' חמשי' יעושה שמלכות ארס קדא ע"ה מלכות חלום שמהלך הרלשון שמלך בו היה גמ' כן חלום] ואמר שפעה כו' ולא מלאך שרר [שרלל] והכי גואל' הנה שלפס הוא הקימה בעלמו וכו' : **(כ"ג א')** דיה כל המסער לשון' רע. וכו' להקבל עמך ל"ה וק"ל [ובח' מי שמכיר אלוס בעליו ירשע ממי' שאינו מכיר וכו' כפיל ולעיל לגבי רעפה של עגל לא קחמר הכי יבא מי שמכיר קוניהו ופירע ממי' שאינו מכיר קוניהו וים לפרע כהנה המקרא שרימה את ישראל והעמיס כמחליף שור וחמור ובסך בעל' החמור את השור והחמור ע"יין ציח' בעליו הרלשון ואוכל מאכוס בעל' הרלשון ודמה את ישראל לשור שהוא כהנה עבודה ולא העכרים לחמור שהוא כהנה סמאלה ומתך' הקימה את ישראל כהנה שמכיר לחיך' כרואה וקבלס לו אכל החמור סוס העמיס' חף סהחליס' ומתך' לוחס לגנא הסמיס ממי' הם כדטווח וחימוס ממנו ימי' ביה' שהוא אלוס בעליו הרלשון ולזה אמר ידע שור קוניהו שקבלו כמכירה ותמור' אלוס בעליו. דהינו כדשות בעליו הרלשון. אבל ישראל סוס קוניהו לו כמשיכה כתיב' לעיל וע"כ נקראו ישראל' סמתי' סמתי' אל כהס כדרך כל קוניהו כהנה סמלהו חלימט' בה' לא ידע' קוניהו גב עמי לא להבין ריל' של' יהבונו חסי' כמכרים הללו' סמולס עמי' וחימוס ממנו ולזה כיון שממכות חלו לחסליס' סמא כמכות סמלוי' לגל' לו מן העמיס' כמו שקרין ללקח. והסלס ה' את מכות' וכו' כדלעיל' אמר' וכו' מכויר אלוס' בעליו וכו' קדא החמור הכנה' לעמיס' ירשע' ממי' שאינו מכיר וכו' דהייט החוטם בישראל וק"ל' נספ' טעלה לו וכו' ;

סליק מסכת מכות

מסכת אבות.

(פרק ב' משנה ט') הם אמרו שלש דברים וכו' כמי' הכנע"ס וכן [פי' הנזרין] עם ר' יבובע בן פנחיה וכו' : **(פרק ג' משנה ג')** ר"ש אומר שלשה שאלו וכו' מנחמי פתח וכו' זכחי מתיס יקרא מקבוצה ע"ז וכו' כמה שבלחנו כסע עמיז [וקבלה ויעיבו גם כן קול' עולה לכוחה' כמו שחקרא ע"ז עמה' גלויס' ובקטני] וקדם לפי זה וכו' : כדבריס המזוהמים והעלות [לנה' לומר מאלל הלמיס]. והוא אמרו לפי זה וכו' : **(פרק ה' משנה י"ב)** איבע' מדוח בדשה טח לכעוס וטח לרעה יל' [הספרו כעברין] קסא לכעוס וקסא לרעה [לא סברו כעסדו] מחר לבמוט וכו' ;

מסכת אבות דרבי נתן

(פרק ה') על סוס ביהוס [שהי' משהנה ככלי כסף וכלי זכב כל ימיו ולא היה דעמו וסס עליו] חלל' זדוקוס אומרים וכו' : **(פרק כ"ח)** [וכן] זה שורעמון של כרעיס לטורח וכו' : **(פרק כ"ח)** ריש אומר כד' דכריס מלכות [וין] אוכלה וכו' : **(פרק ל')** כילד טונג סהרג את הכנס וכו' והכנו הכי וכו' [גולה על ידו] לנו כמחד וכו' והכנו הכי זה [שפור] וכו' וכו' **(פרק ל"ד)** עכסה שמוח' נקראו [החליליס] הם נגילי וכו' : **(שם)** כל זמן שישראל עובין לטנו חין [לוחס] ולשון וכו' : סליק מסכת אבות.

מסכת מכות

(גמ' ז' ב' 12) והרג את האדם. לפניו והרג את ישראל [לנפלים והרג בן קייסא וכו' : **(נח' ב' 33)** לאתויי עבר [גור] תנינא וכו' [וכן בכל הסמול ליל גוי] : **(י' א' 43)** על צוואתי [שנאמריהם של ישראל] שיושיבין וכו' : **(י"ב א' 13)** שלש טעיות אתך שיקן של [רומי] למעות וכו' :

מסכת שבעות

(גמ' ה' א' 81) משכחת לה כתיק ששנבה לבין [הגבריס] יצואת חשבת וכו' ;

(ו' ב' 83) א"ר יוחנן זו [רומי חייבת] שמתעבה וכו' :

(רש"י טז) ד"ה בחכמים חליל ליה וכו' שנוי מלא ונדרשו : [רומי חייבת הנחם על רעהו שגמל וקדלו להם בגול רעהו] רבינא אמר וכו' :

(נ"א א' 16) שיער זה יהא כפרה [על] על שמעפתי וכו' :

(שם 45) כי לא בני מידע [ניה] בעל בת ישראל בעל וכו' :

הנהוה. אשמי [פרק ששי ס"ד] ד"ה שלא יעדים וכו' וה"ן הקב"ה מסכים עמה [מתי אהם שמואל בעיר משנים שלא יאלו או יבירו]

הן לערו כגוס מורה להם להערים והשנוי בלשם שלא יאלו היום או עלי יבירו היום הן לערו [כול] י וכו' :

סליק מסכת שבועות

עדרות [פרק ז' משנה ז'] שהלך ליטול רשות [מהגמון] כסורי וכו' :

[פרק ח' משנה ז'] אלא לעשות שלום [בעולם] שנאי הגה וכו' :

סופרים [פרק א' הלכה ב'] חל. [פיהוים] אחד וכו' :

פרק י"ד הלכה ז' הוה אמר נבוכדנצר [רשימא חק טמי] למני אפסא כמתי ולביט בטיחי שאלמר זכר זיק לנכרה וסא רעעיס

ינקא [הלכה ח' התפטר וכו' :

[פרק י"ז הלכה ה')] דבר אחד מפני [ההצטרף] שלא יאמרו וכו' .

מסכת עבודה זרה (א)

(גמ' ב' ב' 5) נכנסה לבניו מלכות [רומי] תחלה וכו' :

(שם 8) א"ר יוחנן זו רומי [חייבת] שמתעבה יצא וכו' :

(שם 89) ובי טאהר דחייא מלכות פריס למלכות [רומי] דלא וכו' :

(רש"י טז) ד"ה רעמי וכו' ומסאמי שמוחיה [רומי חייבת רומי הרעמי הנחם על רעהו חייבת] טעמה. טעמה :

(תוס' ב' ח') ד"ה אסור לשתא ולהא עמה וכו' משום שר"ל גם ממקח וממנה [וקב"ה על מה שמנו העולם עכשו לשתא ולהא ביום איד

הגויים עמהם נתי דרוב אדיהם פריס הקדושים הם חמי ככל שטע יוס וולדי ים להם דלמי וימנעא לטובא חסור ול"ן למר דהיינו טעמה משום דגויים שחילל

לאו עובדי ע"ז הם אלא מנהא אבותיהם בדיהם דהא אמר שמואל גמ' בגולה א"ן חסור אלא יוס אידם בלגד משמע הא יוס אידם מיכא חסור לך דנאה

דנדי] פאוס איהא וכו' לך דנאה דעמם התימר [משום דגויים שבינו קיס ל"ן גנוייהו דלא פלחו לפיז ומתאי עממא שרי לקמן כפי"ד די יודעה דשדר ל"י

קורנבא

(ב) כ"ז שמכוב אותה אהם או עובדי כוכבים ז"ל [ויזים]. ויזיט שמכוב לעניי ככל משום ע"ז ז"ל [גו].

קורנבא. לחבי דנאז ביום אידו אמר קיס לוי בגוייה דלא פלח למ"ז או [מני] ים

למזון וכו'. ולפי ס"י ריש [א"ן למחנה על מוכננו שפטי' א"ן] מחזיקין אותה

כעובדי ע"ז שרי שחרי [אונים] עומים שום מקרובה וכו'. והרבה משות מתייב

להם לאתו דבר [ומיאו נכון הוה להמזיר כבבא העכו"ם ואמר תלוזי משות

למה שקרין ואסורי חלל די' אלהן אמר כי גם בלוחם ואסורי א"ן שום אסור

כי מה הכיז ומאנים אותה [ומכרים אינו ממש לשם עבודה כוכבים אלא לנודך

האלהן] : להלוות וכו' :

(רש"י טז) ד"ה שנוקים ומתאלות ובספ וזכר [הוא עסקן של רעמיים] בגרסי

(גמ' 36) ויעירו בהם [בישראל] שקיימו וכו' :

(רש"י טז) ד"ה ה' דהשמי יתירא וכו'. שחזיקין [ישראל] לקבל וכו' :

(שם) כההלי ירעה. שמה לא יקבל [ישראל] - הבורה וכו' :

(תוס' ב' ח') ד"ה מ"ט לא הני מדיין וכו' דחברא עדיף [רומי חייבת. משום

דמיהי נהו וקדלו להם בגול רעהו. רעע מרנוס חייבא ומנאל כמעשה

מכרבה כי כמעשה ד' מיתאן ב"ן מרדיין נגזר על רומי מוכרין גדול] : אמר

לך הקב"ה וכו' :

(תוס' ב' ב') ד"ה מתי אה הני דלא קא חשיב. ס"י בכל [ויון] שהם

חרכע מלביה וכו' :

(שם) ד"ה משמא מלכותיהו וכו' עמידה מלכות [הרעפא] שמשאוס על כל

העולם וכו' :

(שם ג' א') ד"ה כהניס וכו' אי"ז ריל בקוס עלינו [אדום] והא וכו' :

(שם) ד"ה אשילינו גוי ועוסק בחור. ס"י כבצע מנח שלטס [דלילו כחלר

מנח אמריי כמנהדין פרק ד' מיתאנו גוי העוסק בחורה חייב מיתה] : הכי הוה

ככהן נגזר וכו' :

(שם ט' א') ד"ה והיינו דרבי אלכסנדר וכו' אהא דסליק כהן [כשחל] ובחן

[כאלמות העולם] וקאמריין וכו' גי"ס חילוק בין [שחל] ובין [אוחות

העולם] : כניגני שלטס וכו' :

(שם ד' ב') ד"ה שמי לאו חורא ארעא הוה [לפסדים דגרסי] הווא גוי קתח

דגוס לא מעלין ולא מורדיין והוא שניקס לקלוי' להיזקו בקללמו

החוקן ולא להורנו ולא דמי להורדה לגור ואמי' [לפסדים דגרסי] הווא גוי קתח

אשמי' שמיניס מורדיין לגור נמי יתחא דודחי ביקס דודחי להננו בקללמו ומימי קתחי

בחד הכי שמי לאו חורא ארעא כי לא הוה לו דלמוק בדי שמיס ולהעגיש

שמיס רזוס להנניס אשמי' אשמי' מומר להורנו בדיים] כיון דליכא וכו' :

(גמ' ד' ב' 20) שאם כעסתי עליכם לא משונאיהם] של

של ישראל וכו' :

(רי ב') שאני עושה לך רכיבות ביום [ואישות כלילה] כתיב וכו' :

(תוס' ה' א') ד"ה א"ן בן דוד בא עד סבלו כמחא שנוק [ואיחא מימי וכלו

עיי חלמיס שוהיו מולידים ואומר הידין אלהן דעממא של ישראל איס-

בנוף אי' עממא] והא דלמר וכו' :

קבוצת ע"י ההשמטות

י"ג (ה' א') ד"ה הוא דלמא. רב"ל: [עניות]. כחשחשוו סלפו כסה מלכות המלכים זה ממונה כל היום ברוסא ללמול:] דקן וכו' :

(ו' א' 17) יום [נוצרי] לדבריו ר' ישמעאל וכו' :
(רש"י ס') ד"ה מהו נמי עשה וכו' וקא חשיב לחד כהנייהו : [ונלרי. הוהך] בעמיה של אהו האם עשה להם לעשות יום אד כה' נבצחו:] לדכתי י' ישמעאל וכו' :

(כ"ג) ד"ה ולפי עור. דמוזין לי וכו' כשהדנין [וכי דלמקן עמד וההיקן] מינה אל יעצרו על ידך וכו' :
(ד' ב' 8) יום [נוצרי] לדבריו ר' ישמעאל וכו' :

(ב'תנ"י ח' א') יום גנוסאי [של מלכים] יום הלידה וכו' :
(ש"ס 40) יום גנוסאי [של מלכים] יום שהוסלך בו מלך וכו' :
(ש"ס) פשטה מלכות [הרשעה] על ישראל וכו' :

(ש"ס 48) שנורה מלכות [הרשעה שמד] כל המוסך יהרב וכו' :
(רש"י ס') ד"ה עשה. סלסס : מלכות [הרשעה] דמי :
(ש"ס) כשפשטה מלכות [הרשעה] על ישראל וכו' :

(י' א') יום גנוסאי של [מלכים] מאי יום גנוסאי של [מלכים] אמר רב יהודה וכו' :

תוס' י' ב') [חד קביל אבנא דכי רכי וליא וכולא סביבא דמיס הוא] מככע מוה ויל סביב ויל פן יודיעו הדבר אל הצבים והיו נלמין להורגו ומתקין להם כה' להורגן הכס להרנו : אמר לי יחיב וכו' :

י"א ב') [הכשילן פירם [לרשעים] אי אסרו וייפגא וכו' :
(ש"ס) אמר שמואל [בגולה אין אסור] אלא יום אידם וכו' :
(י"ג ב') תנאי [הגמים] ורועי בהמה דקא [לא מעלין ולא מורדין]

**א"ל ר' ירמי' לרי' זורא קתני [לוקחין מהם] בהמה וכו' :
(ש"ס) טמני [שמסבנין] תחת כנפי השכינה וכו' :**

(רש"י ס') ה"ג [הגמים] והרועים כהמה דקא [יהס ויראל] והן גלגוס [הרי] הם כנבים חין מעלין אותם. פן הכיר את כנלו למוכס אלא יתסס וימוחו : וכן מורדין אותם לנכר להמיה אותן [יבדים אלאם עבד גוי פסור] להמיהו בדיים:] קמי וכו' :

(תוס' י"א ב') ד"ה עמלוח אל פיה וכו' וקבי לרבינו חלקן על השינוסא דהא [כתיי איוו החוב כמו נתן] לא עימוס וכו' :
(רש"י ס') פ"א א"ל] ד"ה אף במקום וכו' [חין פסבדין] להם כתיס וכו' אכל כהן [אלהן פסבדין] ואף במקום וכו' :

(תוס' ס') ד"ה חומר להמיה זבא וכו' פן לרשעים [פן לריס אסרי. למטר גוי] פגניס וכו' :

קבוצת ע"י ההשמטות

(י"ז א' 8) ומצאתי אחד [מתלמידי ישי' הנוצרי] יעקב אי' סכניא שמו] אמר לי וכו' :

(ש"ס 6) אמר לי כך ליסדני [ישי' הנוצרי] כי מאתגן וכו' :
(ש"ס 25) פ"א קב הב [אמר סר עוקבא שתי] בנות שצועקות ואיסורת בעולם הזה הוא הבא וטאן ניגהו מינות והרשו

איפא דאמרי אמר סר-עוקבא קול בינהם צועקות ואיסרת [הביאו] שתי בנות שצועקות ואיסרות] בעולם הזה הוא הבא וכו' :
(רש"י ס') ד"ה והסרות. בולגות [לפי שטתקן] עיטוס כבעלי ממו [וליסול ממוס:] וכקן. לית לכו הו [דכר מינות דיעקב]

וכי' :
(כ') ד"ה אזי הדיירו וכו' משוס ככוד מינות אעקב הבא יקבונות לי ומונא ומס' למך : לא יבוכון כל יין] וחס עבדי סמחין למות. ממך [מוח] קלה :

(תוס' ס') ד"ה [ויעקב אזי כסר סכניא כמו. ליל דלון זה יעקב מינאה] דסרין חין עמדין דכמה סמא לרי אכטו. דודלי אורו רכע אל האכר יתס כל כך חלא נדחוי סכא לרסחיו חת. פן דמא חכל יעקב מינאה דרי אכטו יטול לפיות סהוא. אורו דסי כסויי סדס גבי רכא:] מוה לעשות בית הבכא וכו' :

(תוס' ס') סכע לסרה סלינה חורגא : [הרחק מפניה דכך זו מינות. וזה] דלמחיק כפי' כל כתיי דמיה אמורלי הוי חילוי לבי סביין זהו להזוכה עשה להפול חורגא ולא הוה מקוס עימו'ל מוס חלא מקוס ויטוח ומתקנין סס

כמי אומות ומוסין ונורחין בדיים ומחן דלא הוה חילוי היינו מינאה שלא יתרגוס וכן כמיה דלמך רב נתחן חנה מייסין ומספיהל מיטויה ודלא כפייה סשי' כסמך סהוא מקוס עי' [פולוגא דרי פדה וכו' :

(תוס' י"ח א') ד"ה ואל יתגל עמו וכו' [פן יעניבוס גויס לעבדיס] כגון על ידו סביין וכו' :

(כ"ג) ד"ה וכו' סגמי מלי איעבד וכו' וליסול מס מהס [חכל רסאי סירס סכל] כסה שיעלילו עליו סיסחדס כמין זס :
(כ"ג ב') שלא יתחכב עממס וכו' : סיכסי' לחקס לנור על העור והכיר לחקס סירס ליהות ממססי אסויה הנהל] וכו' :

(י"ח ב' 46) אשרי האיש אשר לא הלך [בעצת רשעים זה שלא הלך] למרפאות וכו' :
(רש"י ס') ד"ה מאי יעוב מדינו וכו' בני הככוקס להעליה : [חלא יתחכב סמסה. לחוקס ולעשות עמסה מלר:] סמטיד עיזוס וכו' :

קבוצת ע"י ההשממות

וכי א' 1) לא תתן להם חנייה [בקרקע האי לא תחנם] מיבעי ליה דהיק רחמנא לא [תתן להם] חן וכו' (שם) לא תתן [להם] חנייה בקרקע וכו' :

[תרו"פ] י"ז ה"י) דיה דלמר קרא לא תחנם וכו' ופלא ליתן להם [תחנת] חנם וסתמא דמילתא קיימי בכולה למוסא וכן פשטנא כמגין בסמוך] וקשה וכו' מלרי עמומי וטעמי [אלל תחנת] חנם ודמיתן חן ומיניה אין בזה טעם לחלק בין שטר למוסא [לי עמומי] מיכו קשה וכו' :

(שם) דיה ר' יוסדא אומר אין חן זו תחנת חנם [ולא] ולפני דכרי וכו' ליה ליה יהוה דכניס ורופי כהסה דקה לא מעלין ולא מורדין וי"ל דקה מידי שאלו מחסו כהסה תחנה כי חף חס לא יתן לו כהס : לא יטה ולא דמי להעלה חן הכור סחא קרוב למינה וחס מעלה מנא מגדל בן [עין] וי' תלמי וכו' :

[תוס'] לא ה"י) דיה סף כמקס סתמרו לכסכו וכו' בקביעות [ערי וכו' זכ] ענה סגורס סבינו אין מניסין לכהסה עין בקביעות אלא כהס סס סגור או סטוס למוס ונס חוסה ססה אין עובדיס חוסה מוסל] חכן חסס וכו' :

[תוס'] כיכ ב"י) דיה דלמר מר סביכו וכו' עיקר דבר זכ [ביום טלה עמדו על כל סעירי ונבחה דמיה מתי דספקי וזממין כהיו עכוס דלמיני דלמינו לא חוו מלמיסו חוו] רבינא וכו' :

[מתנ"י] כ"ז א' 1) בת ישראל לא [תילד] את הנכרית מפני [שמילדת] בן לעיז אבל נכרית [מילדת] את בת ישראל בת ישראל לא [תניק] בנה של נכרית אבל נכרית [מניקת] בנה של ישראל ברשותה : ב"י ת"ר בת ישראל לא [תילד] את הנכרית מפני [שמילדת] בן לעיז ונכרית לא [תילד] את בת ישראל מפני [שחשורין] על שפוכות דמים דברי ר"ם וחכאי [מכרות מילדת] את בת ישראל כוסן שאחרות : [עומדות] על גבה אבל לא בינה לא בינה לבינה ור"ם אפילו אחרות [עומדות] על גבה נמי לא וכו' :

(שם 27) בת ישראל לא [תניק] חנו רבנן בת ישראל לא [תניק] בנה של [נכרית] מפני [שמגדלת] בן לעיז ונכרית לא [תניק] את בנה של בת ישראל מפני [שחשודה] על שפוכות דמים דברי ר"ם וחכאי נכרית [מניקה] את בנה של ברת ישראל כוסן שאחרות [עומדות] על גבה אבל לא בינה לבינה ור"ם אומר אפי' אחרות [עומדות] על גבה נמי לא וכו' וצריכא וכו' בההיא קאמר ר"ם [דאמר] משום דשיימא ליה וכו' היכי דאחרות [עומדות] על גבה אימא מודי להו לרבנן צריכא [ורמינהו יהודית מילדת ארמאית בשכר אבל לא בחנם

קבוצת ע"י ההשממות

כחנם אמר רב יוסף בשכר שרי משום איבה סבר רב יוסף לומר אולודי גויה בשכנתא בשכר שרי משום איבה אמר ליה אביי יכלה למישר לה דירין דמנפרא שבתא מחללין עלייהו דיריני דלא מינפרא ורמז לא מחללינו חזר רב יוסף לאומר טויהו דמנפרא טויהו חזרו

אשת איש היא לא קא מוהנסא נבאי נבוא סבר רב יוסף למישר הא דתניא הגוים ורופי כהסה דקה לא מעלין ולא מורדין אסוקי בשכר שרי משום איבה אמר ליה אביי יכול לומר לו קאי ברי אאיגרא אי נמי נקישא לי וינשא לבי דואר. תני ר' אבהו קמיה דרי יוחנן הגוים והרופעים כהסה דקה לא מעלין ולא מורדין אבל השמיים והמסורות והמשפוטים מורדין ולא מעלין אמר ליה אני שונה לכל אבדת אחך לרבות את המשומר ואת אמרת מורדין סמי סמאן משומר] ולישני ליה כאן וכו' בעי למישעם מעמא דאיסורא [אמר יז מורדין אבל לא מעלין חסותא אחותי סחתינן אסוקי מיבעיא אמר רב יוסף אמר רב ששית לא נצרכה שאם היה מעלה בכור מנרה דניקיש ליה עילה ואמר לא תיחורת חיותא עילויה רבה ורב יוסף דאמרי תירויהו לא נצרכה שאם היתה אבן על פי הכור כהסה אמר לעכווי חיותא עילויה רבינא אמר שאם הויה סולס מסלקו אמר כנינא לאחותי ברי מאיברא] תני ישראל [מל] את הגוי לשום נר לאסוקי משום מורנא דלא וגי לא [ימול] ישראל מפני [שחשורין] על שפוכות דמים דברי ר"ם וחכאי גוי [מל] את ישראל כוסן [שאחרים עומדין] על גבו אבל בינו לבינו לא ור"ם אומר אפי' אחרים [עומדים] על גבו נמי לא וכו' ורמינהו עיר [שאין] בה רופא ישראל [ויש] בה רופא כותי ורופא ארמאי [ימול] ארמאי ואל [ימול] כותי דברי ר"ם רבי יהודה אומר [ימול] כותי ואל [ימול] ארמאי אפי' דברי ר"ם אומר [ימול] כותי ואל [ימול] ארמאי ר' יהודה אומר וכו' :

[רש"י] סס) אלל נכרית [מניקה] בנה של ישראל. כהסה דמילדת אלל לא [תמסרנו] לכוהסה כהסה וכו' :

(שם) נכרית לא [תילד] חס נח יכלה וכו' אחרות יבדלתי [עומדות] על גבה וכו' :

(שם) דיה ודכנן קסבדי כוסן סלחוס [עומדות] על גבה שרי וכו' : (שם) דיה וסלחוס כולות וכו' תימא מודי ליה [לי תלמי] וכו' [בכר עני] כהס חיסה ומתי' כהס קמייני דמי ללסמטמי ולממר גריכא חני לסכר

חזונו: אלוני גויה כנבחה שרי. כבשר כנחול מבוט איכה דהא איכו חי דמילין גבוי דין כנבחה כנחול: אסוקי כבשר שרי וכו': קאי בגי' אהינדה ואם לא אורכיה מוח ווח לי להבשר כשרי ולהילי: קינח לי זימחא לני דואר. האלטן קבני על זמן לוד ווער וואס לא ארץ. יגא כשרי כנבחה: ואסיקוטי וכו':

(תוס') כיו חי' ד'יה נכרית [מתיקא] כנה על ישראל כגון שפחות [עומדות] על גבה וכו' ופשיט: [זילין] שרי אלא כפחות [עומדות] על גבה ומיכו בישראל זילא ונכח: [שרין] דעמיר' וכו' [זילין נרין] ליהרר וכו' מתן טביה [וארץ] ישראל: ליהיו יחד ללא היתק והתקע כמסין כבית [גרו] יחידים לרפואון [הורר ריי דלמור] ממה ענייט [הסא] חזורים על שטיות דמיס [ואשילו] הם גדולים קת' יתיבוס למיעין ירושלמי נכרית [מתיקא] כנה על יראל דמכוב [וסינ מליס אומנין] ובדוקיסה מתיקוק. הני יונק היתוק והולך מן הכרית [ומנסה עמאס] ומתיקין לו חוב מכל מקום ואין מושבט' מי שמוס [שקן ולא מאוס ומסא]:

(תוס' טז) [ורמינרו] יהודיה מילר' ארמילי וכו'. המקשה לא ענה כדערו להעמיר המטה כהנא כמס דחלי עמחא משי שמילתא בן לעי' ורי' ופך אסוק דלתי' כהנא כשרי מאוס איכה] סכר וכו':

דיה סכר רב יוסף למירר וכו' ולאכתי נמי [דמשע דליבא איכה משמע הא איכה איכה כרין] הכי שיקן [מאוס איכה] מילתא דליה ב"י איסורא דלרוביחא וכו':

(סג) דיה והרעוס וכו' [וכיד מתינ] ועובין גלא מן הארצה:

(תוס' טז) לא מעלין. ואשי' לביש דאמר סיקת [גנו בתיס:] **(רש"י)** כיו ב"י] דיה מין סוף [וכי' כגון סיקת כנבחה מין יסרף [ומורידן] דהסא: [שאס היה מעלה כבור. פשיה בקרקע ויכול לעלות מנרבה וכו'] לא מעלין דקאמר חין מתירין לעלות קאמר: דנקט ל"י עילא ואמר כומר איה ל"י לנאשמוטי מאיכה למתיר ל"י: דלא חיתוח חיתוח דידיה עליה דרך מעלה זו והמות כבור: בעינא לאעבור חיתוח עליה. נרין חיי להעביר עמד לאלי למתוס ורדכי על פסח בור זה ויכל זה אלא יעילן] לאסוקי וכו':

(רש"י טז) [ומול] ארמתי וכו' למול את כניסס:

(סג) ולא [ומול] כווי וכו' לשם יונה זו:

(סג) כווי. ולא ארמתי פמי [משארדין] על שפיות דמיס:

(תוס' כיו ב') [ולא] מורידין. ואשי' הא ארמין כנבחה סוריס כר כנבחה רגו: וי"ל דברובלמי' משרס דרטינו כנבחה מלמחב ומכוח דליה מן ויקח סא מאות רכב כבור ומכוחו כיו מיהל' אה דבר' ה' ופעמי' שפסח גויה עובדי פיי' סא ועובדין על שבע מלות מימ' חין מורידין דכתיבה בקרא להמיר' דכתיב יכו' לך [למש ועובדן:]

(תוס') אני בזה לגי' אכנה חרין. לרבות פאמיר'. הימח מלי' סרין דילמא לעלם איש' לך מורידין ואשי' משבינן לו אכנה דהא כבסור אפסי' שמורידן אחרו ממנו אסור לאכד כיד' משום דלילמא נקמ מימי' בלא מעלין דקתיב יכו' וזיקן ילבס וי"ל דעמי' האל דמסאות קאל דמריבין האבס אכנה דאכנה

אכנהו יליקין הפכה נוף בישראל והבטורו לו לרבות אכנה נוסו וכמו דאכנהו יבאל ארציו לכוולו בין לממונ בין לנטור ואשי' להעלונו נרין ולפרונו כדמשמע סרן האולת דבעי רבי חיי למיסקרי' אס כיה פאמד למיתמן אלא לני פקיה פאמד להכעיס קאמר לא שבקינן ל"י למסקרי' וגם להלונו: כרבינו אסור כדמשמע כסרן חיזור כך אסרד ל"י דוחי' כהרן ופאמד לחילאון אהה מווס לחיורו ומיחו פאמדיס סך ענשו להכעיס אן דשנרן הידאל וכלי' איסורא ומעמטין בין סבורים וכל להכעיס א"י אכנה מוזה להסימו כדמשמע מהיח דנשיין ללא חמיבי למסקרי' ומת' ופשיט ויחך ליקר מהס ריבית ואעשי' שאסור לתן להס' רבית. מאוס לא חשך. ומאוס לפני עור וכו' ל"י למימר כל כיכא דקרינא. ביה לא חשך קרי. ביה לא פאוך מי' כיון דלון אהה מוזה לחיורו חרין מוזה להלונו בלא רבית ללא קרינא ביה וחי' אחרך עמך וארמין בירושמי דמטלתין כותלי' דקארי מוזה להלונו. כרבינו ווא דלמרי' עובדי' לוס מיסורס כן אחרב כרבי' לרסם דהניוסי' אשעי' דיבורס ישראל פאמד הוה ואסור יתן לו רבית שאלי' הוה לסיק' נכס הוה ומוזה אכל' מסר מנרע גרע מיניה ובכל מקום כוזה מסור אלא מין ולא אכנהו. אלא אכנהו וסמח' מאן דליח' ל"י. מונון מאוס אסור. לאכדו כיד' חיי' נמי דמשינין אכנהו ומעמחא דיקין רכש וזיקן ילבס:

(תוס') סמי' מחלן פאמד. נכאלה דרוקא לגבי הודרה לכור 'מסמי' ר' יוחנן פאמד חלמחי' כרדי מיניס אכל' לרדריס ארמיו' מיענו ככסמ' מקמוח פויה מיניס ומאמדיס יגדו כסיק' דרבי' המיניס ומכאמדיס והמסורות יודין לניסרס וכו' וכסי' סאלת סמי' שכתבו מין ומפדות ומסור וכו':

(תוס') כיו ב' [וכי' וחד אחר להכעיס וכו' ומכרינן על אכנהו [ואין מורידן אורח] ואיחור פאמד ספאמו להכעיס ואין מכרינן על אכנהו [ואין מורידן אורח] אורח וכו':

(סג) דיה חיזור מין וכו' וקס' דסיק' דחילין ארמין חין מיעין [כאלומין] וכעי' למחי' להלחא וכו'. דלא יבאל' פאמד' לפיי' כרי' זה מין [ולביש' משמע האב' מורידין: וגוים' אשעיס' עובדי' עי' חין מורידין] ואף לענין שמיסה וכו':

(סג) דיה ההס בני' למיפס' פמחא דליסורא. וכו' או יאוס אחר: [דלא] חיתוח חיתוח עולויס. שמע דאמר הכי לנאשמוטי כי הכי דלא חתי' איכה והימח' מלי' איכה שיכח' האל' סא: מורידין אשי' לכחלה. וי"ל דמורידין רימי' כבידונו הקיס' אכל' לא מעלין אף' חין' ידונו הקיס' סיכא דליח' ל"י לנאשמוטי' ומעיקר' הכי' סרין' הפחא ארמיו' פחחוק' כבידונו הקיס' אסוקי' הפחא מיעיבא' כיון שזול' לנאשמוטי' וליק' לו:]

(תוס') לאסוקי' לטוס מוראל' דלא. [כפשי' דלמור' לנפשות' כהנא אכל' כבשר שרי' מאוס איכה וכלי' אשי' מי' אשמוח' דרב' שמי' כר' אשי' עבד ל"י להאח' נוי' לרבר' ארר' ואשי' אלא' מי' לרפואון' נוי' אלא' ודלי' כבשר' הוה. ועוד' י' לומר' דהס' נמי' כהנא' הוה' ולהאכוס' כנפשות' יכול' להיות' מוזה' וכן' פשע' משי' גלא' היה' בקי' ברפואות' עש' לגוי' ולא' לישראל:] ברופא' וכו':

גמ' כ"ב ב' 12] שחייבו נשוא [ובא יתקב איש כפר סבגא לרמאותו וכו']

[רש"י כ"ב ב' 12] דים לא חייבו, הוללו וסוּוּ למת בן [יעקב איש כפר סבגא] מחליטין ימיו כדלקמן בטיק; עד שיהיה נחמין. כמחמין וליה נשקף נקמה, כמחמין; ופולק גדול. פולק על דברי חסידים; יסמי ונתו בלקמן; ליתו בני מית ספקים והיה יול להחמיות ולמלל ולמות בני יול ולמות דעבדו עיי לא ימוט סמלו כמי הים יול להחמיות ולחיות; מיל דעבדו לית לי למוח מלל, מלח כמי מיל כעל סעבר על דברי חסידים לא נמלו לו כמלה ימות אם היה מרחמל חסידים ו סוּוּ למת בני נביים מנדי עסבר על דברי חסידים מיל מיל] מקולא בן חסידים וכו' **[תוס' ס' ב' 12]** דים לא יול ויתן [בס חסידים] מיל להודי עמיה כדעבדו בן יסמטו;

[ס' ב' כ"ב ב' 12] דים כתיב משה דמסב וכו' וכל [יעקב איש כפר סבגא בן] לרמאותו כבס רבו [רש"י] ולא פסיו די ויסמלו וכו' **[ס' ב' כ"ב ב' 12]** דים חיל דעבדו דים לי למוח פיק [כל העובד לו דברי חסידים חייב מיל] וליה לימו בני לא בני לי וכו' **[ס' ב' כ"ב ב' 12]** דים יול אפי כמחמין וכו' דיה דעבד לי [יעקב וימלו] לר אפי לקן כמחמין וכו' **[ס' ב' כ"ב ב' 12]** דים כל מיה סמללוי וכו' וכל זיל [אין סומק] וכו';

גמ' א' 34] והא רב אמר דאדם התיב היה ורמא לי [יעקב שימח] סמא אשקו וכו' **[רש"י ס' ב' 12]** דיה למחל לקות וכו' ומלח [ומיל] כקולא וכו' **[רש"י כ"ב ב' 12]** דים הימלא סמא, סמלח, דעבד חסידים; [לחמין] למכט עיל זמחוק; [למוח] וכו' **[תוס' ל"ב ב' 12]** דיה חסוק להחמין [מי כמי חסידים חייב סמיה כמו ביה סמלח] וימולמו מי וכו' **[ס' ב' כ"ב ב' 12]** דים בני וכו' זוקר וכו' [חילו חסידו סמך טעם כמחמין כל חסד מיה חסידו כקולא] וכו' **[רש"י ל"ב ב' 12]** דים סמיה [מגין] גדול, סמיה, מיה, וכו' וכו' **[תוס' מ"ב ב' 14]** ולכמון סבר כמחמין [לכלב] כמעת וכו' **[רש"י מ"ב ב' 14]** דים כמעת [כלב הולך למך]; חסידים וכו'; **[טו' א' 7]** בית כריא [מני סלך מני כלב] עין כל וכו' **[רש"י ס' ב' 14]** [מח כלב] למן טעם גולם] כים כמח וכו'; **[טו' ב' 8]** אמר רבי חנינא סמורא [דעבד ליה בית הכסא והא בני עניעותא דעבד ליה בית הכסא דלילה והא אמר פה איהו עניו חמנה כלילה כמסי' ישמנת כיום ואיני דאוקימנא ככרדך

קבוצת עיון הדשמות לה

מיה עניעותא בני למיעבד דעבד ליה לתינקות אי נמי דגדיר ליה בהדמי וכו' :

[רש"י ס' ב' 12] דעבד ליה ביה שפניה סס; והא בני עניעותא ולקן חקן דחטר לנטע כוהל להספיק בניו ובין מ"ו לפי שנוטה לע"ז; במקום שפניה ביום שניך עניות וחמיני. דעמי כמי כדוהל לא יהמל כמקום שיהא נריך להחמק כלילה כניוה אלא חמלא כדך עממא ביום שיהא נכע מיוב וכדערט סמא חממס טמא ומפחמס מיל סמ דענקן מיי כלילה עניעות והכל ליהא עניעות דחוי לי בני ע"ז [ע"ז] יהימו וכו' :

[מתני' ג"א א'] [כיצד סמלח קמע] ראש אונה וכו' ; דך כפניה השתין כפניה נרדה זוק ביה את הצואה] הרי זו אינה כפילה וכו' ;

[גמ' שם] רקק והשתין [כפניה] כמחמין וכו' ; **[ג"א א' 17]** בוטסיאות של גנים בשעת [השמד] אע"י [שהשמד] כפילה וכו' ;

[תוס' ס' ב' 12] דיה חסוק לה וכו' ממוסילוח כעמא [מלך] דלסווח וכו' כין דכעמא [מלך] הוא מייבין וכו' ;

[ס' ב' כ"ב ב' 12] דיה לאשקי מדרכ וכו' ; כי הגויס של עכזו [אין נעילין לנך לע"ז ומחזקין כלן יודעין כמי ע"ז ומחמיקין] יהוה לכו וכו' לאכור כשהיה ולא כהלא [והמחמין חמל עליו נכמ]; איקלע וכו' ;

[ס"ה א' 2] איחורנו תושב כל שקיבל עליו כפני גי חברים שלא לעבד [ע"ז] כי תניא יהיא וכו' ;

[שם 12] איל ספי סהאי נן הוה [איל אחון איכא עליכו אימחא דסמכותא אן לא תימרי עלן אימחא דסמכותא איל אנא מהא מאי אימחא דסמכותא איכא עלי] עד דיתבי וכו' ;

[תוס' ע"ז ח'] דיה חילי סמחל לא מהכניג חמחל וכו' ולא חיישין סמח נע כין [סמחין] כין חס חמל וכו' ;

[ס' ב' 12] דיה יהיא כריה וכו' עכזו [דנמ] הגדולים וכו' ; **[ס' ע"ז ח']** דיה כן נה וכו' וסמחין [אן] סמחין וכו' ;

ראש עבודה זרה

[פרק א' ס"א א'] אמר שמואל כגולה חין אסור חלל יוס חידס כלכד וכו' דיעיי' דלא קביע [דיתחן] על מנהג שנו וכו' ; ולא חילי ומודי כדלחמ ככ"ק דחולין טוים כמחיל' לזו עמי' בן [חלל מנהג חכומים כדריבא] ואין לאסור וכו' והכי ממי חמל כמי חין סממדין [סכר ככ יוסף למחל חוליו] כסכר מרי חמס חיה וכן להניק כנה סל וכמיה ולהעלות הגוי פן סעור] ולכיי דחוי לי' הים וכו' שילט חלל כמחמין להס [חלח] חמי' הכי לחמי

קבוצ

קבוצת רא"ש ע"ז ההשמטות לו

ואזרחו מין זה הסודר ע"ז. אמר חכ מורדיון אבל לא מעלין הכהה אחויה
 מהדין אסורין מיבעיהו אפי' יוסף ב"ר אחא אמר רב ספא לא לרבה חלל סאס
 היה מעביב בבור. מנדרה ונקיע לי עילה. ללא חיות חיותא עליה רבה ורב
 זיפק דאכריה דרוביהו לא לרבה שאס היה חבן על פי הכור ומכסה ונקיע
 לי עילה כשיה לאמכרה חיותא רבינא אמר לא לרבה חלל סאס היה סאס
 ככור מסורין ונקיע לי עילה כשיה לאחוריה נרי מאענחא:
 (ס' ב') אבל [המניח] אפי' היה מומחה לרביה יח' אמר לא יחא ויהן
 אדם עם [מניחם] וכו' לפי סאס מזכירום בלחם [עם ע"ז] ואחז
 למיפק כהריוס ונחמ' סאס מחם [כנין] וכחא דרמח' סא' ר' יאמנחל
 וכו' שנסב' נחמ' ובל' [יעקב חיס' כהר' כשיה'] לרשורו [כמו' ס' לי' יא' בן
 סנדיאל] ולא כתיב ר' יאמנחל והשחח נחמ' הא דרבי אבהו שקיבל רפואה
 [משקב מנחל] דע"ז ס' היה וכו' אהא גוי' ולחם ליה' [כמו' ס' לי' יא' בן
 סנדיאל] מרובא וכו' :

(הגהיה ס"ו א') היונק יוקא יאוקא ארבי' וכו' טיב. טיבס אמר כיד חודס
 מליג' ג' ייבס וחור' כיינע' סתן כדמי' טיבס מחין כייאחז
 אבל אם טיבס מחין חלו' מוחזין ורורו' מיד בלחין כחולי' כשיה אבל אם הוא
 על סנה מחזירין אחרו' לאחור' כה' ייבס' מחי' ע"ז :

(הגהיה ס"ט י"א) ויכוסלמי' איהא דלחין להשחר' מן [הגוי] מחי' ע"ז :
 (ס' ב' ס' י"ג) מלחן מפעם דמוחן לאו רב ניסוך הוא ואין נאסר כמעט
 [גוי' ח' יאמנחל יקדוש' ס' ונבגו' בו אסור' ורבינו ס'
 כעס על רבינו מפני' ז"ל סהריו' מנע' גוי' בחוץ' לפי' אהין אז' קדוש' כתיב
 חמץ' כי' יס' חמץ' שאלו קרין' אחרו' חמץ' ואלו' שוין' אחרו' ומקדש' עליו'
 וגם' נבי' חמץ' דאקריס' פלגי' ב"י' אפולחי' כפי' המוכר' סירות' מהי' נקדח' חמץ'
 הנדך' אם' בלח' להריו' מנע' גוי' בחמץ' נדק' מהי' מוכר' וכן' כנכוס' הקדש'
 ר"מ' על' פי' שנת' סהריו' על' מנע' גוי' ואמר' כי' יס' פנה' אהין' מנע' מחמץ'
 טיבס' וכו' חמץ' שאלו' יכוסו' כחור' סה' יין' נכר' והא' דתק' כפי' כל' רבס' מפעם'
 כשיה' מהי' כנכוס' ופי' טיב' כשהוא' אחרו' ומניחין' מנעו' משקח' חלמ' דקרי'
 ליה' מהי' מ"מ' אהין' אלו' קרילין' ב"חור' שיעור' עד' אחריו' יהיה' קדוש' היחא' ממנו'
 ס' וכן' הא' דתק' כפי' דשביעה' הכוס' סהריו' מהי' אהל' בו' סרו' אהין' אלו'
 יודעין' עד' אחריו' יהי' נקדש' מהי' לק' אהין' לזול' כמעט' גוי' כנכוס' [ה"ר' יין'
 מנובל' וכו' :

(ס' ב' ב') כיינע' חנוב' ונבל' לכוסו' של' אחר' עשה' ארקי' וזרעו' ואלו' [אחיו'
 האהין'] טועב' כטוסו' של' אחר' מהי' חובטו' וכו' :
(פרק' שלישית' ס' ה') כיינע' טיב' טיב' ע"ז [ומי' סהר' כהלו' סתוך' לפי' ובל'
 אסור' לגורו' כיד' יעשה' עונס' חוף' שלו' ארבע' אחרו'
 דבינה' ה"ז' שגו' ובל' ע"ז' דתון' מלח' על' מלח' אכניו' ועניו' משקחו' ממלחין'
 כהר' שגלח' סתן' האהינו' ר"ע' אחר' כהר' סתחור' אהר' כמו' ק"ו' מהי' דה'
 פעמלח' כמלח' חף' ע"ז' ממלח' כמלח' וכה' קריבין' רווחא' לפי' אפי' חיתא'
 מכוור' דעבדי' לה' ביה' הכהה' והא' ע"ז' ניעשה' לילי' ולחמ' מד' אחרו'
 ע"ז' סהר' גלילה' במקום' שגמרה' כיוס' ולע"ז' דלוקימנ' כדק' מיסו' ניעשה'
 מהי'

מיסו' בעי' דקדיר' ל"י' כיינעו' והני' או' גמי' עבדי' ליה' ביה' הכהה' [לחוקק] :
 טלס' כתיב' סן' וכו' מופל' מה' עתיד' [הכניס' למוכס' ע"ז' והיחלה' הרי' זה
 מוחל'] גם' אחר' רב' וכו' :

(הגהיה ס"ט ה') [ואורכי' מלחן' יס' רל"י' למטעמה' שלגו' אשיב' דלח' ב"י'
 ע"ז' ועבד' שרי' דמפוזן' סס' מפעם' בקלוני' שפירו'
 כמלוח' של' כהכי' עזרות' אריוה' ומחסי' ושלגו' לרבי' אריוס' והסי' דלמסור'
 לעזוב' סוס' נורה' שאלו' להחלוד' וגם' כיון' דבעיק' שאלו' יהא' דבר' חוץ' כיוו' לבין'
 בקרי' וכוונה' שיעשיר' יחא' נלחא' כמשתמה' לאחור' עזרות' וכשיה' אהא' מרי'
 עשר' היו' מתידין' ככהכי' עזרות' אריוה' ועזרות' וכן' לאסור' השחח' אחר' כדן'
 דנלוט' אסור' כשיה' כגון' הפטורס' דהיינו' ארס' וכאמות' חיותו' וטרוח' כגון'
 עושה' ודניס' ומחסי' ותולעי' ואלמיס' כגון' כל' חבתי' ודבר' העשוי' כדמות' טלוה'
 כטעה' חוהס' עובר' בלא' וכעשו' לו' אחרים' מוסר' כן' הסורה' ואסור' מדרכק'
 עד' שיסחוט' זרעו' מלי' ע"ז] :

(פרק' רביעי' ס' א') כגון' ייטה' טעמיס' ופלוסי' [ושמעין' מהכא' דהיי' גרוח'
 של' עשה' סהריו' דרוק' ע"ז' ומלוקין' כשיה' ומשכנ'
 כגלח'] או' מנחן' או' נחן' ליכאל' וכו' אהין' ק"י' כפול' גדול' מהי' [וחסיה' גל' עשה'
 ע"ז' שמוחז' לפי' מומדות' דלפי' טי' ליכא' וכע"ז' פליס' ליכא'] ואהין' קדוש' לפי'
 אהין' כיוול' לא' כפי' [הכחשו' קטרוח' חרוץ' ליכאל' חחרוך' אהין' מקריבין' ליהי'
 ע"ז' אלו' חוק' גרוח' סן'] חבול' אפי' כפי' מקריבין' וכו' ובגון' עזרות' מלך'
 [ומלוקין' טלכין' גרוח' סן' חסיה' סל' אפי' ע"ז' ומתריבין' ולא' כפי' כיוול'
 ונכס' הכק' אחריו' כהלו' דרוח' ומחסי' סהריו' ע"ז' וכו' :
 כיוול' אהין' חוק' גרוח' או' סהר' ליכאל' לא' כפי' כהכין' דלמני' ע"ז' דהיי' חרוץ'
 מכה' או' סהר' רבי' אחר' ככל' וכהיי' לא' ככל' וכו' גוי' ומשחז' ע"ז' מנח' :
 מלח' וכו' :

(ס' ב' ב') אבל [האידיחא] אהין' אלו' חוק' הסותרים' והאלהין' [ואהין' עוין' ממנו'
 דרבי' ע"ז] כההיא' דלמח' בליליה' בן' סורכ' וכו' :
(שם) כיד' [מכסלה' קמע' רלח' אהיה' וכו' [באק' כשיה' השחן' וכו' :

פי' המשניות להרמב"ם דל

(פרק' א' משנה' א') אהיה' [הבליה' כתי' למעדיהס' ואסור' לקדוח' מעדיס'
 לפי' טיב' של' על' החמץ] ואלה' וכו' :
 [משנה' כ"ז' אלו' החיות' וכו' אהין' [מתידין'] והלוח' ע"ז' וכו' חייב' לגרור'
 נק' כמו' חזק' [ודב' מלח' אהיה' גורלית' כטועים' אחריו' יא'
 לפי' שדוקאס' אכמות' כול' ע"ז' ע"ז' חייב' אהיה' כול' אסורים' ודל' לגרור'
 ע"ז' חייב' כהיה' מהי' שיעור' סס' עובדי' ע"ז' ויה' רלחון' ככל' דלחין' של' גוים'
 ליפק' אחר' לשלח' ולה' עם' מי' אהיה' ע"ז' גלחוד' כשיה' בלא' כגום' דבר'
 וכל' יתב' ע"ז' גלחוד' כשיה' מהי' שיעור' סס' עובד' ע"ז' כיוס' אהיה' וכן' כיוס'
 האלמוד' מיסה' ע"ז' סס' כשיה' וכו' :

פרק שני משה א' א'ן עמדין וכו' מהם שבארנו במקושר במקושר קדושין
[וכה ישראל' לא הולד לה הכנרת לפי שמדלת בן
לפי' וחס' הוא בכפר מומר משום חיבה ומטעם זה לא הוק' כהה על כנרת
ואמרו כדכונה שלל היתירה עמו לפי שהם אהר"י על ששיתו דמיס' מהנ"י
מהרש"ן מהן דיטו ממון וכו' :

מהרשי"א ע"ז

קידה (ב' ח') (בא"ד) למטר ולקטו וכן לשאל ללוות ולמרוס וכו' כ"ל
[בא"ד ולפי סו' ר"ח א"ן להמוס על מהבטו וכו' פעל היינו משה
שהקטו על מה שמכו לשאל ולמה עמהם וכו' אבל מה מכונו גם הפעול
עכשו להשליך ולשאל מהן ולהלוות וכו' דשיך כהו חז"ל ועדה לפי' א"ן
במיד' ללא הקרובק. ע"ז ע"כ גם לפי ר"ח א"ן לו אלא כמו שכתבו האוס'
לעול דקיס' לן בנטייה ללא שאלו לפי' קול' :] כד"ה מיס' לא הני וכו' :

(ג' ב') ד"ה למה נעצלו בני ארז כדני היס וכו' ומוסלים בהם כמס' השלמה
(שהם העכו"ם) בכך עובדא דר"ש ור"ח :

(ד' ח') ד"ה אינו ד"ן אוחס' [כעכו"ם] עי"ן קיס"י וכו' משלי קרס' דבראבל
אינו דן [כעכו"ם] דכתיב בישראל וכו' :

(ה' ב') ד"ה הורכב דכד"ב ביה אמה וכו' לפיכך מפורש דק"ן : [אלא לעיני
העמים מלמד שגלות יתורטרו לפיכך וכו' הפע"ן כמס' כד"ס כי
בנטייה כהנה נכרה מושבל רומי וחס' בלות יתורטרו [כעכו"ם] וי"ח כי כיה
המנהג היא הממכה שמנה נכרה מושבל מלחך רומי [לטרון עכו"ם על פיהם
וק"ל] : לא היו וכו' :

(ו' ח') ד"ה מקדמהו והולכת לפי וכו' כמו שכתבנו קשר לנגוה [כחשמיס'
קן כדעול ארמיה ערלה מתקשר ל"י להיות עמה כעכו"ם דלכרס'
אינו מכניסו לנ"ש כדלמריקן בתדכרוב וק"ל] שאלמל א"י אשמתי וכו' לדשויה
וכו' :

(ז' ב') ד"ה ל"ש קרבי ענדו רומאי כקדי [ינוח'ן] ולא יכילו להו וכו' ביאר
ענין זה דמלכות רומאי [היא ארוב] א"ן לה ממלה וכו' ולא היו
יכולין הרומיים לנגח [היוונים] במלחמה וכו' :

(י' ח') ד"ה כלל מוכסא וכו' קן הפע"ן [מי שלא קאן מכס'] ערלנו וכו' וי"ן
מתי שס' [ליכנס משוך-ערלס] וק"ל :

(י"א ח') ד"ה לא נזון וכו' במשורס מהדך הסוגוס ור"ח : [מכרה גושיה
ו"ישאח ונראה כדולס מילה הכי מחפס' לפי מכסול פיהס דלכרס'
גופי' שבוט עכו' ו"ישאח הוא דחמי כדודן בעו"ה' חמי' ללא חמי בעו"ה' לא
אלא עכל' לו רמאות' וחיטות' שיקבל פיקר הכרעות והכרעות שהוא סי' שיש
שהוא שבר עו"ה' וטור"ב ומוסימן ולד"ן וכו' דהיינו לעמד שיק"ס ישרק'
כפרש"י והוא מחפס' קן לפי מכסול' פיהס' אכל לפי כוונת הוסי"ס' השומרים
נראה

מלה שהוא מהרס' להם כדוק' שא"ן לו הכירס כמ"ס כמ"ס ק"ס זה טוב' וכו'
יעודו ענין וק"ל] זו היא אשקורסיה וכו' :

(כ"ד ח') ד"ה לשנה באחרת עולדה לו פרה לזוהמה וכו' ולמען ייפס' לו כעוהב
[אבל עכו"ם שאינו מוזהר וכו' לו הקב"ה שברו משלם בעו"ה' כדי
לשרודו בעו"ה' ועכו"ם זה מהפדיו עכו"ם היה] ולא הי' חסן וכו' :

קידה (כ"ו ח') (בא"ד) ודאי' הם גדולים קאה וכו' פעל נראה מדכ"ה
דנגדולים לא שייך [כ"ד] וא"ן ק"ן ללא היחוד ארס עמהס ממי' [כ"ד]
ונגדולים ומי וכו' ואסכר ללא שייך [כ"ד] נגדולים וכו' ללא שייך [כ"ד] ויחוד
כד"ה אלא [מי סס] שלא ידעו בו וכו' דלמך [ד"ישאח ליה סמל' לדר] וכו'
ועי"ן קרוב לזה וכו' :

(כ"ז ב') כד"ה ויחא' להכניס וכו' גלא סכין ור"ח : [כד"ה ליאמו מין זה
וכו' ו"ל דהס' דלמך כתיבס מין לפי' היינו כדומך וכו' אבל יבארל
כע"ז וכו' פעל לכאורס' ללא היו צריכי' לכל זה בתיורס' אלא מין דגוי דהוי
כומר הוא חרוק כיומר משרלס' וביס' כדומ' פ"ק דחולין ואסכר דיעתא לה
לממר דמין דברלס' ומין דגוי דהכס' כדומ' בננוג' חלה שיידי דהיינו כומס' וע"ז
כד"ה ד"הס' דמין דברלס' דקלמך הוה ע"כ ללו בע"ז' בעלמל' אלא דהוי כומר
דלא כל הוה פליג כשפ"ל אכני"ה' לומר דהיטותו מושאח וק"ל] :

(כ"ז ב') ד"ה שא"י אשקורסיה וכו' והר"ן סרין וי"ן : [דנמין' חושש' לכל
הלשונס' אבל [מין הגו"ל] א"ן חושש'ן וכו' :

(כ"ח ח') ד"ה כי מחבני' וכו' קך ישרוך וכו' ולא יורד כמס' לעיל ור"ח :
[למד כשהל"ן כד"ה וכו' דלפי' שפוטו מלפון חלוקה לא יתכן
לומר שה"י ביה חלק אוחס' לכל' אלהות דל"ס מין קדוש' גמי' ח' לעמד'
פי"א גם כשפ"י' כדומ' אחר חלק אוחס' ממי' להאיר להס' עכ"ל ימאן הד"ס
דהכ"ה דל"ס חמי' לכל' העמים דשפוטו ולא יבארלס' ולה"י יבארל' חלק כסס'
וע"כ דכו' מוי' מלפון החלוקה דכ"סן כ"ה' למעל' ולעמוד' פי"א עמן' להס' סמח'
גלא מעט' מלעושה' אחריה' אלא החלוקה' דכד"הס' למדן' וכו' ויחא' כי החלק'
א"י' בעיני' למנות' עונו' לנפשו' וביס' לכ"ן ר"י' כדומ' לפי' הירס' דהכ"ה וק"ל] :

סליק מסכת עבודה זרה.

מסכת זבחים.

(ר"ש"י ק"ו ח') ד"ה וכתילו וכו' וכתילו כל כ"ל [מך ומך] טוג' חומר
כדור להכריס' :

(ג' ב') דחמי' [אק"ס] אחר למקמי' לא אק"ס' והיא שיהיה וכו' .
סליק מסכת זבחים

מסכת מנחות

(גמ' ס"ג ב' 47) הייב אדם לברך שלש ברכות בכל יום אלו הן [שלא עשני נזי] שלא עשני אשה וכו' :
 (מיד א' 20) אמרה לו נפה של [רוטין] שאני מנחתך וכו' :
 (גיב א' 40) ויסע לארצות אלו [ישראל] שגא' ואדירו וכו' :
 (שם ב' 6) לירידים אלו [ישראל] דכתיב נתתי את ירדות וכו' :
 (שם 12) לטובים אלו [ישראל] דכתיב הטיבה ה' וכו' :
 (שם 17) לעם זו אלו [ישראל] שנאמר עם זו קנית וכו' :
 (שם 32) אף [ישראל] אחרות כסוסן וכו' :
 (שם 40) אני אמרת ישתעבדו בארבע [מלכות] כל אחת ואחת כשעור ארבע [מלכות] השתא כל חדא וכו' :
 (שם 42) אמר ריביל למה נמשלו [ישראל] לדת וכו' אף [ישראל] אין להם בטלה עלמית וכו' :
 (שם 45) ואמר רי יוחנן למה נמשלו [ישראל] לדת וכו' אף [ישראל] אין חזרין למטב אלא עיי יסדין וכו' :
 (רש"י ס' 4) דיה כל אחי ואחי [בניעבוד מלכות] על עכוני :
 (ס' 4) דיה כיה אחר זה וכו' ומקצין [ליין] ומקצין [לדרוס] וכו' :
 (מיד ב' 15) שרי' ככור בחכמת [יונית] לעו להם בחכמת [יונית] וכו' (וכן בכל הספד וכן בחוסי על יונית) :
 (גיב ב' 62) טהו ללמוד חכמת [יונית] קרא עליי וכו' :
 (שם 64) ולמוד בה חכמת [יונית] ופליגא וכו' :
 (תוס' ס' 4) דיה טהו ללמוד חכמת [יונית] היתא וכו' :
 (יק' א' 2) הרחיב מדרותה [ושמא תאמר למלך לא הוכנה תיל גם היא למלך הוכן] ושמא תאמר וכו' :
 (רש"י ס' 4) דיה [למלך לא הוכנה] למלך שמוסן מן הסוהר לא סוכה ניהוס שלא יתא עיון כה. מלך קני לה' ורחיב כי מלכ' מילוט] ושמא תאמר וכו' :
 סליק מסכת מנחות.

מסכת הולין

(תוס' י"ג ב') גייה מעסקין לם ע"ה : [שחיטת חין דיראל חסוה דוכרי חיביעה] וא"ה דולתא מין ישראל בעט דהא עובד ע"ז סוי מן לבע כפי בהרה דהריות (דף י"א) וכסוים לעמי עכוסי ע"ז לא חלוק.

קבוצת הולין ההשממות למ'

אמרין שחיטתן ע"ז. ויל דמכל מקום מין וכרי דלוקו ע"ז יתא ספוק דשחיטתו למ"ז ממין ישראל : אבל וכו' :
 (תוס' ל"ג א') דיה אחר וכרי ואחר ישראל מוהרין בו וכו' ומשי שאני נכרים [ללא בני כיוסם ניהו] והכא נמי שאני נכרים ללא בני חמיסה ניהו כדאמר לעיל [אין להקטום סכא דלחיה ס' ד' מימות וכרי שכתה חייב מיסה וכן הסוהר בחורב דנכרי טהור] טהור ישראל לנפוט לא מיד למימר מי חיה מידו לישראל שרי וכו' ולעני דלמל אשינו שכתה כמי ככתה חייב מיסה מיסה מים לא דמי חולא ויש טהור שביה ישראל כמו שכתה ולעני דכן נה נהגה על הסוגין כדאמר סהס וישראל אינו נהגה כמי דמסור מ"ט לא סרין [וא"ה דבמי ניד הכה וכו' :
 (גמ' ס' ב' 42) הרי ארין ישראל חביבין על [אומות העולם] כיוצא בו ואת וכו' :
 (ס"ט א') נתתי גדולה לרוד אמר ואנכי תולעת ולא איש [אבל] אומות העולם אינן כן נתתי גדולה לנמרוד] אמר הכרי נבנה לנו עיר וכו' :
 (צ"א א' 35) כנכרי נרסה לו [דאמר מר ישראל שנמשל לו נכרי בדרך מוסליו לימינו] רב שמואל וכו' :
 (צ"ב א' 38) ואחת שעתידיה לשמות [עם כל האומות] אמר וכו' (רש"י י"ב ב') ע"ה מ"ה לא נהגדו ומהכא הוא דקא לייסין [אין] גומדין כחוסב לזכרים דלעמי. טהורין למשכב זכר ומיידין להם זכר [למשכין] חין נוהגין קלה ראה כמלוס זו כל קך טיחבו להם כחוסב : כמר רמח טן ארס וכו' :
 (צ"ד א' 9) אסור לנגב דעת הבריות [ואפי' דעתו של גוי] והא דשמואל לאו בפרוש איתמר וכו' :
 (תוס' ס' 4) מרסה כולא ויהי' מיהל' כמר דמוטה. וא"ה לעולס [אפי' קך דעמור לנגב דעתו של גוי ולקטור פסוס דלמל ליי לכרי' חוספה סיה] וא"ה למינר שמת ימנה לו כפי ישראל ויקא ממנו ויל דמיס אפי' למידק מיסה דלסור לנגב דעתו דלי' כרי ליהא למיח' שמת יקא ממנו ישראל דיוסו דלנגב דעתו של נכרי' חומר כן :
 (תוס' ק"ד ב') דיה ר' יוסה חומר דכרים ככתבן [ואסור ליתן לכרי' ככתבן חוס ועל זה מביאה ע"ז דע"ז] וא"ה חוקל סולח ארס לנכרי יך וכו' :

פ"ה המשוניות להרסב"ם ויל

(פרק א' משנה ב') הסוהר כגל יד וכו' ומתאזי מומר נ"כ מיהו ליהו [משיטתו] היתא כולא יתא נוקר לו חיביסי וכן ס' כסות סתתילו להכתיב כדרי הקלה כהו מלחתי כלחתי סד סכס חלום

האמה שרק ותינו האור חך וזאלה בלכן בנחום יסלו וכה שקורין לחון אטי דוננו היום אשקורסין בשם מוחלם ואק אשקורסין על האמה אבל דין לבוח בדין אשקורסין [כונה לומר שמאר לרובק' היום בשון בגולה לפי מהם מנח לאשקורסות האמתי ודע ששטרם בידעו מברכותיו בקבלה דברים רבים מרבים שבאמרו זה זמן הגולה שאין זו ידע נפשות וכו' אבל האשקורסין והאקורס והבייתוסין כפי רוב ערומים הורגים אורח לתחלה כדי שלא יספרו את ישראל ואלו האמונים וכבר זלז מהם הלכה למעשה וכו' [פחמימן אחס חסם עולם כשכרי ארורה. אשר שנקלון אורו ואין עתירין אורו [עולם] ואחרו אל כוונתי וכו' :

שכרלו מתקן לרין זיטרן כשי' אחד קנה וקיל: דכחז על וייזר וכו' עיין סיכמי' לפי בחרא דקרא דשך יעוסף נמי שטמע דמארעא איברי ים לייזב מה שיקפו הוסיף אחדע שכרי עוסוף ים להם קקאון מה לרין לזיה לנס שכרי ברידא כחיו ישרל המים שכן וכו' ועוף יעוסף למדיא דקלי על ויזר לזוד ומארעא נמו איברילו ומנח לזיה דחדע עייב נמח דמברק זבאלו וקלי לזוד אישרלו המים וכו' וקיל] מלא הנהרטי וכו' :

ח'ה (ל"ט ב') דיה מקוס שאין מחשבה וכו' דתחשבין מקבדה לעבורה וכו' ודוק: [דף מ' ע"א] בדיה לפי ע"ז וכו' איז כיון דלמי עיז הוא וכו' וכגון שהוא ישראל מומר וכו' בעל"ל לז' דהלי חיובא למאי דמשי לרב יתמן דהריא דגמיס אומחין וכו' ודמנך דליירי' בנאות ליה שחטות כגויה אבל לאיך אוקמחא דליירי' כגומר דמודע רב נתמן טיב דרב הווא לא איירי הכא כגומר דליא לא הוה רב נתמן סליג עליה וניע: [ע"ב מתך וכו' : (מ"א ח') דיה כיון דקדוה ל' לבשרה וכו' אוסר לרב הווא וקיל: [בדיה (מ"א ח') דיה בישאל מומר וכו' ונשך היינו שטע"ב פ"ל סי דה"ט לחוקמי' בשיהי ככר מומר כמה זמן דנשעך אחד לא היה אוסר בענינה כמו שאין חייבוהו אסורה אלא בנאות לבוס אחד מכל אלו אבל בלאו הכי לא הו מומר לע"ז לאסור משטתהו וכפ"ט ה"ט"ב בסיק: [ע"ב בפשי"ט גדיה לא שו וכו' :

טהרה שא חולין

(י' ח') דיה קדושים הם וכו' עיין סיכמי' וכו' וליז לפרס דיקא אן איז מודר הגלה [אבל ישראל קדושים הם ובהנה מהם בלאו הנה מדבר קודם] וכלאו מעל וכו' :

(ט ב') דיה אין עוד מלבדו כחיו וכו' אין עוד חלקים אחרים [שם כוחה הטומאה והכסף לבנות הנזרה אבל מה כגושים ככסף ים עוד הקב"ה] שזול לבנות וכו' :

ח'ה (י"ג ח') דיה כחיד ולתורה נמי יועיל וכו' כגומר עיז וקיל: [ע"ב גדיס שטעיס מין דישראל וכו' דכא עובד ע"ז הוה עיז לכ"ע בשרק בחרא דהריות וכו' בעילי והשטעיס שכתבו לעיל ברשם דהיא דלי"ב דהריות עובד ע"ז דהוה מין לכ"ע מים שטיפחן נמי מותרה כיוו לרב ק"ן דסגר סבי דמומר לפי' מותר לאטול מחסינהו אבל למאי דליק רב עק כירובחא דמי דחאחא הויה דהריות ככספיה דהי מין ואסור לאטול משטתהו ודוק] גדיה

(ח"ט ח') דיה ואכנהה מבכרין וכו' כהנו הוסי' [ואשי' נכרים] וכו' [נכרי] דהיינו שאלה וכו' ויז לפרס לפי זה [דמנמס דישראל] דעדישא וכו' דהוה כוללה [דף לנכרי] לזי יתעמל:

(י"ז ב') דיה ממו כהנו וכו' [ממט מליבו שאלה] וכו' דמעלה הוה לישאל [דלון לזינין מאוס דכר לאומה אחרה וקיל:]

(י"ט ב') דיה כחריה מזור וכו' שחבלן לפעולה בשמים [ובת קור] שאלהה וכו' :

(כ' א') דיה וקניו קודמהו לפרטוי וכו' לפי שאדם נמח כחשלו [למיתו] להאמין וכו' ארס כהלאון [מין] היה וכו' :

(ט ב') דיה לפי ומשפי את עמך וכו' שהוא עובד טהור'ו [אזר יתק לאומה העולם] איז לאו מעו וכו' וכו' שרבו נס רבו [מתמלת האומה] דעוה"ז וכו' זיל ליקרי כך [ודוק] וכו' אשר לה וכו' כי אלו [למדיקוי] לא נקראו כן וכו' ששער של רחמי ייזה וכו' הוא ששער הוא [אדום הוא מתקמטן של ישראל] להקם כוחו וכו' :

(כג) דיה עוים מתימן בלו וכו' שלא רע לקבל אלוה אחד [ואין לאלוהוה הנהה] וקיל: :

(כד) דיה עיזין תאו וכו' חטיבין הן על [לאומה העולם] וקיל: :

(פ"ט ח') דיה נחוי גדולה לאכנהה וכו' מנזר וכו' מה הויה יערוט [מפישה שרונה] של כלום מה שיה וכו' שאין כלן יערה אלא [מפישה שרונה] וכו' :

(י"א ח') דיה [מכור] דתמו לו וכו' ולכ"ז קאמי' [מכורין] נחמס וכו' :

(י"ב ח') דיה ויחבר שנתיו וכו' ערמה לו [מכורין] כדעלוי וכו' :

(כ"ג דיה) לא היינו זמני לומר שיה וכו' כדלמדי טיל [מכורין] דתמו לו וכו' :

מסכת בכורות

(טו' ב' כ') במה התייבז לו כטובה וכו' עוד כ"ו ר"ח זמן [הוא] כולם נטעשים כקדשים וחין' חוספין בה חלוהה [ולעשי' שמזכירן סם שמים וטובתו אין זה עיני] כי דעתה לגטבה מים וחלן' [ולעשי' שמתהיך סם שמים ודבר אחד אין כהן לפני עור לא התן מבוטל דבני נח לא הוזהרו על כך ולדקין] לא אהבתן איסור נכנס סיחוף :

(גמ' י"ג ב' ב') ל' לעמיתך אהת-חמור-אינאה [ואי אתה מחזיר אונאה לבנים] לבנים סאל תוננו איש את אחיו נפקא [חד בניו וחד בחקדיש] וצריכי' דאי כתב רחמנא חד הוא אמינא [לבני הוא דאין לו אונאה אבל] הקדשיש' לו אונאה וכו' אלא [אי סבר] לה כפיד גזילו של ניו מותר' אונאה סיבציא וכו' :

(רש"י ס' ד'ה אמר לעמיתך [דממעט מנין מן חלואה] דכתיב כסיתא דקדש וכו' [אונאה מלא אוטו איש זה אחיו נפקא דמטאס אחיו גזל ניו : חד למעטי נון] וחד למעטיי סקדס מלואה וכו' : אמרי ודלי אי [סכנ] גזילו של ניו מותר' : וז' לא וכו' :

(ס' ד'ה כתיב' אחד וכו' דלון נרד' לעמוד דכטרו [עס כניו] דקסבל' דכדים וכו' :

(ר"י ס' ב') ד'ה כחלן דלמך גזל הגיו מוקד וכו' וכולה במעשה דהתס-מוכה דלמור [ובספקתה בלואתו מליני] חלב כ"ד מ' מיתוס [הית גזל יגנב וכן יפס הורח' ישאל כניו מוקד] ופסי' סתקבל' [מי אחד חד למעטי גזילו והדס למעטי עשוק] נבי רעד' וזמך' וליה ונל' כניו הכי סרו] וכו' היכא דליכס חילול הכס ודלי אסור [וכי' עמי' היכא דליס' ליי' לאשמועי' ונזל ממט בעליה לו כהנה עמיכי] :

(ס' מ"ד א') ד'ה רב חמי וכו' כתיב גזל הגיו אסור [דמד' גזל הגיו מוקד] לא אליצריך וכו' :

(ס' מ"ד א') חלן מוקחין וכו' כדלמיתין [כעשה שכל נחם על חוס קפיל' כס וזוהמ' חלן אסור וכוהמ' מן גביס] ומד' [גזל] ועבד כהנ' על כה' ובחל' הולד כהנ' שדו' ליי' צהר [דניו] חלב מ"ד וכו' :

מהרש"א בכורות

(כ"ג ב' ד') ד'ה כגדה דכדימ' וכו' אפקור' [מתין] וקלוהו וכו' יומה [מתבאר אמוס] וענין מורקן ונלתיס התורה [ולצריהו בלוח] וצד' ויגוש כהנ' והבשרה היס' [ולמודו המלכות' כגזל' משימ' י"ב ח"ט] הקוהי' ככל' וכו' מלכ' עליונה כחמנה וזמזות [ויק' מלך' אמונת' לפי סבל עמיס ומעביס' מל' האוהב' ליק' קכ' לפי חממ' קעס' ונל' לפי' דת' האלסתי] וימה מנוחר וכו' נה' לו' סני' [ולואוהו רעס'] לא מלינו לו' פני' וכו' איכי ויכיהו [לחמי' אמונת] וליק' בחל' וכו' שאלו [מתיסין] פכדו וכו' ליהס' להס' [ויסר' מלך' שאל' אמונת] ועיי' התורה געמי' יב' חל' ונח' קלוס' מל' כקביס' [כמאס' וכו' שכל' המחזיק' :

(ס' ד'ה ואמרי לה טעם אחת בעולם וכו' ויה' ה' אחד ובמו אחד [כי צוהינו ניתן לכל אומה שר בשמים גם אומה הרבה בלתי ואמרי לצל' השמים] וע"כ המלאים וכו' חל' [ובחלל] אמתיהס קדושתו וכו' קדשו מדיס חלו [ובחלל] ואח"כ נוניס וכו' :

(ס' כ"ד) זה פני צדקן וכו' לא הולס כקביס [מת' יב' חלל' לכן האומה חלל' כד' שיוספו עליהס נדיס ודעתי' לו' בחלן' בלוב צרע' חלס' מלכ' חלל' כד' להקיים ממה כהס טוביס וכן מלינו צדקיס שנמשלו לעמריס] כמיס' מ' חלל' וכו' חלל' [בגלגולן קדלון] שמיוריס וכו' יקלון' פסיר' כספ' ודוק' : [חלל' לו' צדקיו ארוכיס וכו' יס' להקדק' כלאורה דהאי קרא' סוף רישא דשעתא' סקדא דכניס' ועל' וחקתה' שלטיס כספי' וחסלופו' וכו' ומשמע' דרדיס' ליי' בנדקיו' ישאל' ובכח' דיעס' : האי קרא' בנדקיו' ארוכיס' ודוקס' סוף לומר' דלעני' וי'ל' דמשמע' ליה' דהנשו' דקיו' ויסקלו' ח'ה' שפסי' שלטיס' כספ' ודלי' בנדקיו' ארוכיס' קאחר' דלא' מחיב' ציי' השליכבו' ביה' ה' חלל' בקרא' וחקתה' שלטיס' כספ' משורס' וחסלופו' ביה' ה' דמייורי' בנדקיו' ישאל' וק"ל :

תרנולות מרס'ה הווי' וכו' וחס'י' סעות' וככי' שרי' היינו' בלניו' מסקד' לו' צדיבורו' חלל' הכס' שמכר' לו' בתורת' שחיטה' כמיס' רשי' לקס' אסור' ועייס' בחוס' וק"ל : אפקת' חייל' משמע' וכו' ק"ק' דליק' חסירון' שפכר' על' דכניו' הסר' מן' הכסר' דהל' אפקת' חיי' משמע' וני' הוה' ידע' דחלל' לית' ביי' נייב' דעת' ויס' לייכב' [מכיוח' הסמכות' וכו' :

(כ"ג ב' ד') ד'ה עני נדיס' חס' וכו' שיי' [על' בדיס' וק"ל : [דף' י"ד ע"א] בדיס' מרס'ה הווי' ויהב' וכו' וי"ל' דמיס' וכו' דלי' שרי' לייכב' למיח' וכו' פכיל' וליק' כמתהיך' כהנו' שמיס' למרת' דך' אחרת' כניו' יודע' היר' שחולל' כעצמ' קנו' לו' ולא' היה' לו' להקדיש' חלל' משוב' גיבחה' דעת' פייס' וידיד' משוס' דהכס' אפכר' לפרוסי' גיריס' שחל' ייגיה' לו' כפטי' ישראל' חלל' שחלטי' לומר' בשידוס' היס' ממוקד' חלל' דמון' לו' כסחס' ויכחלל' כהורח' מוקד' משכח' לני' בשניו' וחלו' ח'ה' לומר' שח'ה' מרס'ה' סכור' דודלי' סוף' כהר' מרלח' מסכסי' לקמן' והשח' ח'ף' חס' מותר' לגנוב' דעמו' סל' גיו' ולא' יתיס' הישראל' לגנוב' דעת' כניו' וטוב' שן' כיון' דחניו' ויחנ' לו' כלום' חלל' טוח' לו' בסח' חלל' לקמן' למיח' שיי' דך' גיריס' דשמח' ייגיה' לו' כפטי' ישראל' וני' מיידי' בלומר' בשידוס' היס' ממוקד' וישי' ח'ון' לו' למחר' גלל' אפיק' אדעתי' אפלטוס' ח"י' כן' ואיכ' בך' דאשחל' אידמו' מיוטיס' שכחה' הכס' ולקן' הורכס' סס' לתרן' כדך' אחרת' יודע' היה' שחולל' כעצמ' וכו' ודוק' [עיי' בדיס' אחר' חלטי' וכו' :

(ק"ו א') ד'ה' מתינה דהו' מדי מיש' וכו' שרה' ילח' [אפקידו' ועיי' שאל' שדיס' עשה' כן] וכתיב'הס' כתיב' וכו' :

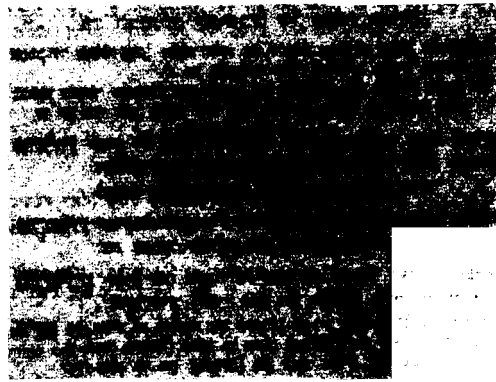
(ק"פ ב') ד'ה' סרל' כן' כותיה' וכו' דלעוה' הקביס' עליו' [בידע' מתקן' חס] גזל' טעם' חכו' הוי' דלמור' לו' בידע' היקד' חול' וימייחי' וכו' גם' איסור' ככר' כחלב' [גזר' חול' חול' וחלי' שרל' לן' וכו' :

(ק"ע א') ד'ה' כלא' זרק' חלן' וכו' היכ' הוא' מוסיק' כבוד' [עיי' כיון' וכו' חלן' שיקון' [עיי' כן' הוה' חסור' וכו' :

(ק"ע"ג ב') ד'ה' משה' מן' חסור' וכו' גזע' שיעורי' [משעו' ועמלן' וכו' : שלטי' מסכת' חולין' :

(ר"ש ס) וכן כי מלכו נקראו [אם רוב ימיו] יצאנו לזה הילכו
 אחר רב סא לבינו לו יגידו ויבאנו סוף הדין ויחזיקו ממנו מיד הדין
 משה וזה דמיון רוב המעור הנודע לנו ע"ד האמר למען שמו היום זה
 שפאטא. כהנה על שמו יצאנו לזה מלכות אחר דיל ליתרון זה ענינה היתה
 דינו לנודע דין סוף מלכו ויתר סוף לזה ליתרון זה ענינה היתה
 וזהו לך חבל המלכו וי אבדנו לו כי למען ומספר לא מסקין סמנים
 יהיה סוף דבר יצאנו משה לו סמנים למען נקראו כמלכו דמיון כיום
 סמנו סמנו חן סמנים למען אחר היום אחר רוב המלכות ליתרון ימים
 ולמען סוף מלכות נקראו ונבחרו כי יודעו למען אם יהיה עם ניום אחר
 סמנו למען היתה נבחרתה הנה כי היתה סוף מלכות למען סמנים
 סוף כי סמנים כי זה סמנים זה למען ענינה אחר נבחרתה כמלכות
 נבחרתה הנה למען סמנים סמנים סוף מלכות נבחרתה כמלכות
 סוף כי היתה דמיון כפי זה מיתה דמי העוסק במלכות וכו' כי זה
 סוף קודם לזה וזה יצאנו לזה וקראו [אם רוב ימיו] יצאנו לזה הילכו

סליק כל השם

אלו הן התשובות ששאלו ר' קצת מוזמרים.
 וגם הדקשים שחבר עליהם. ובתחלה במוזמר שני למה
 רנישו נשים:

הרננות. מרדכי אהרן על אותו היום. והפסוק אחר סם מביאים אותה
 דלמה ממנו ועובדי בו יספר הוא ר' אמר אלי בני אתה
 כי הם יאמרו לך הוא היה בן האל. כי לא יתכן לומר בן האל על בן
 ודכו. כי הכן הוא ממין האב. כי לא יתכן שהאמר כסומו הוא בן לזיון
 אם כן למה שאמר לו האל בני אתה לרד סידיה ממיט וישי' אלוהו כמיהו.
 ויודע שאמר אני היום ילדתיך. והילמד הוא ממין סיונו:

אמור לרם כי לא יתכן כלאותו אב וכן. כי האלוהו לא מספר. כי סיונו
 טוף מספר. אלא אחד הוא בכל יד אחרות. לא ידע ולא ידעם ולא
 יחלק. ועוד אמר לרם סוף ויבן. האב קודם לכן ברא. ומתה האב יבוא
 הבן. ואעפ"י שלא יתכן זה ספלי זה בקריאות השמות. כי לא יקרא אב עד
 משיה לו בן ולא יקרא בן אם לא יהיה לו אב. מכל מקום. אומר שיקרא אב
 כשיה הבן הזה קודם בראו בלי ספק. ואם בן האלוהו אלוהים ואלהם
 קודמים לו אב וכן וזהו סקדס החלק שאם קודמים לו אב קודם לחלק האחר
 שאם קודמים לו בן. כי אם הוא כל זמן שיהיה כאלה קראו להם אלוהים
 האלוהים ולא הקראו להם אב וכן. ולא יולד וילד. כי סיונו קודם לילוד בלא
 ספק. והוא שאמר אלה יתכן לומר בן האל על דבר שאינו ממין האלוהו.
אמור לרם כי לא טפל לדבר על האל והבדל הוא על דרך משל כמו
 שאמנו עלינו פי ד' עיני ד'. ואינו ד'. והענינה לזה. וידוע הוא
 שאינו אלא על דרך משל. וכן הוא דרך משל כאלה בן אלהים. בני אלהים.
 כי זה ששם מעלה והליקומו קודם לו בן. אנו כגון עובדי מלכות האב לנפק
 קראו לטובים בני אלהים כמו וידעו כל בני אלהים. וכן האדם כעטור
 הרוח העליונה שבו כעטור האדם מעלה האל כעטור האדם כעטור האדם.
 קודם לו בן. לנפק אחר לו בני אתה. ואמר אני ילדתיך ואמר בני
 בכורי ישראל. ואמר בנימי אתם לר' אלהיכם. ואמר הלא הוא אביך
 קניך ואמר אני אהיה לו אב והוא יהיה לי בן:

ועוד

